

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SNOW HARM, *No* FOUL

HANNAH COWAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KAR ZARAR, FAUL YOK
BİR NOEL ROMANI

HANNAH COWAN

İÇİNDEKİLER

[Hannah Chapter 1](#)

[Yazarına Ait Diğer](#)

[Kitaplar](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Sonsöz](#)

[Sonsöz Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

SNOW HARM, *No* FOUL

HANNAH C'ŲWA N

HANNAH'NIN DİĞER KİTAPLARI

Swift Hat Trick Üçlemesi

Periyotlar

Arası Şanslı

Vuruş Keyifli

Kanca Hayati

Kör Nokta

En Büyük Aşk serisi

Onun En Büyük

Hatası Onun En Büyük

Macerası Onun En

Büyük İlham Perisi

Onun En Büyük

Hazinesi Onların En

Büyük Gücü

Cherry Peak serisi

Strung Along

Catching Sparks

Chasing Home

Güneş Işığını Çalmak

Aşık Amatörler düeti

Oyuncuyu

Arzulamak

Oyuncuyu

Evcilleştirmek

*Ağzımıza tüküren ve bize melek diyen yaşlı bir adamın hayalini kuran
hepimiz için.
Mutlu Ho-Ho-Ho.*

1

IVY

*3ea× Canta, 5 h ov 5'xe as et ;ov fo' cLi' sa e cLi>g fo' cLe
las9 ce ;ea", Svt P ✓ SS let cLi' one Se nLe> ;ov gi me
s alle' cit' fo' C^i'c a'.*

*5'm not exe cLa9 pi S;. 5f;ov covlt jvs9 vse ;ov' magi powe s co
sL in 'em fo a 3D co a C, cLa9 novlt Se mo'e cLa> eno'g³.*

P; Sa S ^v'9s.

Cin e ely, 5xy Şell.

MEKTUBU NOT DEFTERIME KARALIYORUM VE SONRA YIRTIP ATIYORUM,
BURUŞTURUYORUM

onu. Kemerli bir fırlatışla çöp kutusuna doğru süzülüşünü izliyorum.
Sessiz bir çılgınlıkla masa sandalyemde dönüyorum.

Masamın üstündeki havalandırmadan gelen sıcaklık, ağır örme
kazağımın altındaki tenimi yapış yapış yapıyor. Kasım ayının son
haftasındayız ve soğuk rüzgarla birlikte eksi otuz derece, tabii ki buna
göre giyinmişim. Şimdi bunun için kendime kızıyorum.

İşimi evden yapmak yerine ofise geldiğimden beri bir hafta geçti ve
havanın bu kadar sıcak olmasını beklemiyordum. Genellikle kışın
evimi serin tutarak ısıtma faturamı kontrol altında tutmaya çalışırım.

Sandalyemde arkama yaslanıp sırtımı geriyorum ve omurgamdaki gerginlikten irkiliyorum. Bunun için hep göğüslerimi suçluyorum - buruşuk Noel dileğimden de anlaşılacağı gibi- ama aslında berbat duruşum yüzünden. Bu hızla gidersem kırk yaşına geldiğimde omurgamda kocaman bir kambur olacak. O zaman memelerim dizlerimle iyi arkadaş olacak.

"Seni uzun zamandır görmedim!"

Sandalyemi çevirip odamın yarısındaki kadına odaklanıyorum. Snowbell Ridge kasaba ofisindeki iş arkadaşlarımdan biri olan Jill bana geniş ve dürüst bir gülümseme ile bakıyor.

Kırmızı kadife etek ve ona uygun bir üst, kar tanesi küpeler ve ayak parmaklarında beyaz ponponlar olan kırmızı topuklu ayakkabılar giymiş, Bayan Claus da olabilirdi.

Geçen hafta ofisi dekore etmeme yardım eden oydu. Noel mağazasında birlikte saatler geçirdik, kasada patronumuzun kartını okutmadan önce faturayı biriktirdik ve arabamdan poşet üstüne poşet taşıdık. Tam bir bağ kurma deneyimiydi.

"Evde çalışmak daha kolay," diyorum ona.

Küpelerinden biriyle oynuyor. "Burada olmayı tercih ediyorum. Evde sohbet edebileceğim kimse yok."

"İşte bu yüzden seviyorum."

Huysuz bir insan değilim ama kendi alanımı ve mahremiyetimi seviyorum.

"Yeterince adil."

"Noel'e kadar çalışacak mısın?"

Alt dudağını dışarı itiyor. "Evet, ekstra paraya o kadar çok ihtiyacım var ki izin alamıyorum."

"Ben de."

O zamana kadar yapacak çok işim olduğundan bahsetmiyorum bile.

Bu sadece Snowbell Ridge'deki ilk Noel'im değil, aynı zamanda pazarlama ve etkinlik koordinatörü olarak da ilk Noel'im. Noel arifesinde tekrarlanacak olan Let's Get Blitzen'd etkinliğinin hazırlıklarından sorumluyum.

Her zaman şehir merkezindeki Frosty Mug barda düzenleniyor ve hazırlıklara başlamak için bu Cuma günü bar sahibiyle ilk iş toplantımı yapmam gerekiyor.

Bugün burada olmamın asıl sebebi de bu. Önceki etkinliklerden elde edilen tüm bilgiler henüz bilgisayarlara aktarılmadı ve hala dosya dolabındaki kağıtların arkaik çağında.

Görevi devraldığım kadın yetmişli yaşlarına merdiven dayamıştı ve her ne kadar sevimli olsa da, yaşını sadece bana bıraktıklarından anlayabiliyordum.

Sanırım en başta bu iş için işe alınmamın nedeni buydu. Henüz yirmi bir yaşındayım ve bana her geçen yıl popülaritesini kaybetmekte olduğu söylenen bir etkinliğe yeni bir soluk getirmek için gereken her şeye sahibim.

Jill yaklaşıp masama ve kapağını takmayı unuttuğum kırmızı parıltılı kaleme bakıyor.

"Cuma günkü toplantınız için hazır mısınız? Ev sahibi biraz ..."

Kaşlarımı kaldırdım. "Biraz ne?"

"Kaba. Cimri gibi bir şey."

Kahkahamı tutamıyorum. "Kabalıkla başa çıkabilirim. Ama bir Noel etkinliğine ev sahipliği yaparken Cimri olmak biraz gereksiz değil mi?"

"Çok fazla trafik getiriyor," diyor kayıtsızca.

"Para konuşuyor, sanırım."

"Bu ekonomide mi? Öyle olduğunu biliyorsun."

Kollarımı göğsümün altında kavuşturarak pazuma bir vuruş yapıyorum. "İşimi kolaylaştıracaksa yalakalık yapmaktan çekinmem. Scrooge'un bile bir zayıflığı vardır. Sen onunkini biliyor musun?"

"Büyük olasılıkla bakirelerin kalpleri," diye mırıldanıyor.

Biraz karanlıkla birlikte kuru mizah benim favorimdir. Belki de bu yüzden Jill ile bu kadar iyi anlaşıyorum.

"O zaman ben söz konusu bile değilim. Bu işe uygun birini tanıyor musun?"

İstekli kurban var mı?"

O kadar çok gülüyor ki homurdanıyor ve pancar gibi kızarıyor. Sırıtiyorum ve ekliyorum, "Peki ya çikolata? Ya da içki? Viski ya da tekila seven birine benziyor mu?"

"O daha çok kaçak içki içen bir tipe benziyor," diye yanıtlıyor kahkahalarını bastırarak.

"Moonshine . . . tamam. Ne yapabileceğime bakacağım."

Göz kırptıyor. "Bir de fiyonkla sar. Belki bu onu yumuşatır."

"Sence örme kazak giyer mi?"

"Üzerindekini beğendin mi? Sakın bana bunu senin yaptığını söyleme!"

Jill bana doğru eğilerek kazağımın kalın kumaşını tutuyor ve parmaklarının arasında yuvarlıyor. Koyu kahverengi gözleri ilgiyle parlıyor.

Çalışmalarımı kurcalamasına izin verdim. "Evet. Gençliğimden beri örgü örüyorum."

"Gerçekten mi? Ne iş yapıyorsunuz? Elbette sadece kazak değil."

"Her işi yaparım. Buraya taşınmadan önce yazın çiftçi pazarında terlik ve battaniye satardım."

"Bu yıl Noel pazarına gitmelisiniz! Yirmi üç Aralık'ta hokey pistinin içinde."

İlginç omurgamı sarıyor. "Çok isterim."

"Dur sana teyzemin numarasını vereyim. Kendisi organizatör, eğer gerçekten bir masa istiyorsanız, size bir masa ayarlayacaktır." Jill, kalemimi almak ve not defterime yazmaya başlamak için yerimden geriye doğru eğildi. "Adınızı şehirde duyurmak için harika bir yol olur. Yeni biri olmak asla kolay değildir, özellikle de Snowbell gibi küçük bir yerde."

Snowbell Ridge yaşamak için hayalimdeki yer değildi, ancak eski sevgilimle ilişkim çöküp yandığında, beş aylığına ailemin yanına geri taşındım ve artık bunu yapamayacağımı öğrendim. Oak Point'e yakın hiçbir yerde işe alım yoktu, bu yüzden arayışımı genişletmek zorunda kaldım.

Şu anda sahip olduğum işin ilanını buldum ve iki hafta sonra Snowbell Ridge'in eteklerinde küçük şirin bir kiralık eve taşınıyordum. Memleketimin batısına arabayla birkaç saat uzaklıkta ve geçmiş hayatımla şu anda sıfırdan inşa ettiğim hayatım arasında fazlasıyla mesafe var.

"Küçük bir kasabada kendine bir yer bulmaya çalışmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Oak Point, Snowbell'i Calgary büyüklüğünde gösteriyor. Gerçek bir kasaba bile sayılmaz çünkü orada yeterince insan yok," diyorum.

"Oak Point nerede? Daha önce duyduğumu sanmıyorum."

"Calgary'nin güneyinde, Rocky Dağları'na arabayla yaklaşık kırk dakika uzaklıkta. Cherry Peak'e o kadar yakın ki sadece manzara değişikliği için oraya giderdim."

"Yani, burası daha mı güzel?" diye şaka yapıyor.

Hafifçe gülümsüyorum. "Öyle. Dağlar buranın en güzel yanı."

"Umarım düz araziden çok fazla nefret etmiyorsunuzdur. Eğer bir süre burada kaldım."

"Henüz çok fazla umursamadım. Kar yağışı hiç değişmedi."

Bu hiç bitmeyen. Her Sabah, I uyanmak yukarı ve yığınların nasıl daha da yükseldiğini anlamıyorum.

"Tüm karı küremekten y o r u l d u y s a n ödünç alabileceğin bir kar küreme makinem var" diye teklif ediyor.

"Buna minnettar olurum aslında. Kürek çekmekten nefret ediyorum. Bir erkeğe devretmekten mutlu olacağım bir iş."

Başını sallar ve derin bir nefes verir. "Biliyorum! Ama bunu senin için yapacak kadar iyi olanları burada bulmak zor."

"Belki de bir ilan vermeliyiz," diye takılıyorum.

"ISO kaldırımlarımızı temizlemeye yardım edecek güçlü bir adam."

Gülüyorum. "Böyle söyleyince kulağa biraz edepsiz geliyor."

"Yani, her iki tür kaldırım temizliğine de varım, ama önce benim gerçek kaldırımda ne yapacaklarını görmem gerek."

"Deneme sürüşü gibi mi?"

"Aynen öyle! Eğer şikayet etmeden işi bitirebilirse, o zaman onu fiziksel olarak zorlayıcı bir şey için düşüneceğim."

"Seninle seks yapmak, ağır kar yığınlarını kürümekten daha mı zor?"

Omuz silkiyor, kulaklarının uçları pembeleşiyor. "Bazen etrafa savrulmayı severim. Beni dava edin."

"Hey, ben yargılayan biri değilim. Bunu ben de seviyorum. Biraz şaplak ve boğulma da eklersen hiçbir yere gitmiyorum."

Bir boğaz temizleniyor, sesi Jill'den gelemeyecek kadar derinden geliyor. Sessiz kalmak için dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve sandalyemde yavaşça dönüyorum.

İş arkadaşım odamın girişinde duran ve yaramaz öğrencilere ceza vermeye hazır bir okul müdürüne benzeyen adamı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

Patronumuz Grayson Pierce, Jill'in gözünü korkuttuğu kadar benim gözümü korkutmuyor. Çok yakışıklı, gerçekten çok seksi ve muhtemelen bir ampule ulaşmak için bir tabureye ihtiyaç duymadan onu değiştirebilecek kadar uzun.

Ama benim tipim değil. Kenarları çok yumuşak.

Yaramazlık yaptığımda beni cezalandıracak bir erkek istemiyorum. Beni masanın üzerine yatırıp yeterince cezalandırıldığımı düşünene kadar tokatlayacak birini istiyorum. İdeal olarak, yanan kırmızı bir kış ve sırlıslık bir amla.

"Merhaba Grayson," diyorum bu düşünceleri kafamdan kovarak.

Sol ayağını sağ ayağının üzerine atıyor ve korkutucu görünmek için omzunu duvara yaslıyor. "Ivy. Jill. Umarım

Gününü dedikodu yaparak boşa harcamıyordun."

Ona bakıyorum ve masumca göz kırpıyorum. "Hayır, yapmıyorduk. Jill bana kaldırımların ne kadar çok temizlenmesi gerektiğini söylüyordu. Yakın zamanda yardım edebilir misin?"

Jill elbisesi gibi kıpkırmızı oldu. Zavallı kulaklarının artık normal soluk beyaz renklerine dönme şansı yok.

"Kar küreme makinem var!" diye ağzından geçirir.

Bundan bu kadar zevk almamalıydım ama elimde değil. Göğsümü bu kadar hafif hissetmeyeli uzun zaman olmuştu.

Jill'i bakışlarımın altında tutarak, "Onu ödünç almama izin veriyorsun, unuttun mu?" diyorum.

"İşin bitene kadar hayatta kalacağım." "Ya da . . . Grayson yardım edebilir."

Baskı altında hissettiği her halinden belli olan patronumuz tekrar boğazını temizliyor ve metal bir çubuk gibi dimdik duruyor. "Bu hafta sonu gelebilirim. Önümüzdeki iki gün içinde beş inç daha yağması bekleniyor."

Jill ona minnettar bir gülümseme sunacak kadar uzun süre bana bakmayı bırakıyor. "Teşekkür ederim. Eğer eminseniz."

"Öyleyim. Şimdi işinizin başına dönün. İkinciniz de," dedi ve kabinden çıkıp büyük olasılıkla ofisine geri dönmeden önce.

Burada ne iş yaptığından bile emin değilim ama yeterince kötü bir şey yaparsam beni kovabilecek kişinin o olduğunu biliyorum.

Jill, bana tekrar ters ters bakmadan ve fısıldayarak "Kar küreme makinemi alamazsın!" demeden önce onun duyamayacağı bir yere gitmesini bekliyor.

Cevap olarak sadece gülüyorum ve masama geri dönüyorum. Kabinden çıkıyor ama parmağıyla beni işaret etmeden önce bir adım bile ilerlemiyor.

"Bar sahibiyle buluşmadan önce bana mesaj at. Mutlaka uğrayıp kaldırımlarınızı küremesini söylemem gerekecek."

2

IVY

İKİ UZUN GECE BOYUNCA ÖRGÜ ÖRDÜKTEN SONRA

Noel filmleri, yeni kazağı önümde tutuyorum ve son kez inceliyorum. Koyu yeşil ve kırmızı iplik Scrooge'u pek çağrıştırmıyor ama beni çeken renkler bunlar. Ya yeşil ve kırmızı ya da her zaman yumak halinde sakladığım en sevdiğim mor ve pembe ipliklerdi, ki tanıştığım adamdan aldığım tariflere bakılırsa bunlar pek de ona göre değil gibi görünüyor.

Ya da belki de yanıliyorumdur ve o pembe ve mor giymeyi seven bir adamdır. Her iki durumda da Niko'nun bu hediye hazırlamak için harcadığım tüm çabayı takdir etmesini ve bunu niyetlendiğim gibi bir zeytin dalı olarak görmesini umuyorum.

Mutfak tezgahımdaki dev cam sürahi kaçak içkinin şeker kamışı aromalı olduğu söyleniyor ama tek bir yudumdan sonra alkol zehirlenmesi riskini almak istemediğim için kontrol etmek için denemedim. Niko bir bar sahibi, bu yüzden içkisini idare edebilmeli, değil mi?

Sweatshirt'ü düzgünce katladıktan sonra Grinch temalı bir hediye poşetinin içine koyuyorum, üstüne kaçak içkiyi ekliyorum ve pırıltılı kırmızı kağıt mendillerle dolduruyorum. Çantayı kulplarından tutup çantamı kaptığım gibi her şeyi arabama götürmeden önce çenem onaylarcasına düşüyor ve benim için çoktan ısınmış olan uzaktan çalıştırma sistemim için şükrediyorum.

Beş santimlik karın Pazar gecesine kadar yağmaması gerekiyordu, ancak daha fazlasının geleceği vaadiyle erken yağdı

bu hafta sonu. Ağır kışlık ceketimi ve kalın botlarımı giymiş olsam bile, soğuk aniden bastırıyor ve açıkta kalan yanaklarımı yakıyor.

Jill'in teklifini kabul ettim ve dün onun kar küreme makinesini kaldırımında kullandım. Bugün bakınca asla bilemezsiniz. Yoğun karda attığım her adım canımı sıkıyor ve arabama ulaştığımda ceketimin altında ter içinde kalıyorum.

Hediyeyi yolcu koltuğuna bırakarak eldivenlerimi giyiyorum ve arabamın tavanındaki karı temizlemeye başlıyorum. Ben birikenleri temizlerken kar yağmaya devam ediyor ama en azından ısıtıcı ön camıma çarpan kar tanelerini eritiyor.

Bitirdiğimde hem terliyor hem de donuyordum. Eldivenlerimi çıkarıp ceketimin cebinden telefonumu çekiyorum. Çalacak bir şarkı ararken titreşiyor.

Shit For Brains: Noel için geri gelmeyeceğine emin misin? Konuşabiliriz.

Ve bir tane daha.

Shit For Brains: Hadi ama. Daha kaç kere özür dilemem gerekiyor?

Tam bir cüretkarlıktan bahsediyoruz.

Bir şarkı seçiyorum ve mesajı açıyorum, son konuşmamızın ve hatıralarımızın aklıma gelmesiyle midemin sıkışmasından nefret ediyorum.

Cevabım hızlı ve açık.

Bok ye, Travis.

Eski erkek arkadaşımın arkadaşlarıyla yaptığı bir grup sohbetinde benim hakkımda en acımasız şeyleri yazdığını öğrenmemin üzerinden dokuz ay geçti.

Hem kötü hem de şüpheli ama en azından iyi olduğunu düşündüğüm alışkanlıklarımın her biri, onlar hakkında kaba şakalar ve kötü yorumlar yapan bir grup erkeğe gönderilmişti. Ve bununla da kalmamıştı.

Düzenlediğimiz bir Cuma gecesi futbol partisinde içlerinden biri bana Mount Ivy dedikten ve sonrasında hasta olacakmış gibi göründükten sonra içimden bir ses bir şeylerin yolunda gitmediğini söyledi. Travis'in arkadaşlarından biri bir yana, daha önce bana hiç böyle hitap edilmemişti.

Ertesi gece telefonuna baktım ve tüm cevaplarımı, ağır göğsümle dalga geçmenin bir yolu olarak beni böyle çağırdıkları mesajlarda buldum. Bundan sonra daha da kötüleşti, vücudumun kişisel detayları ve seks sırasında nelerden zevk aldığım iğrenç bir şekilde paylaşıldı ve bir süre kendimden nefret etmeme neden oldu. Güvensizliklerimin her biri vurgulanıyor ve birkaç kahkaha atmanın bir yolu olarak paylaşılıyordu.

Ben ayrıldıktan ve ondan iki saat uzağa taşındıktan sonra hâlâ bana mesaj atma cüretini göstermesini aklım almıyor.

Konuşmamızı siliyorum ve arabayı sürerken telefonumu kalçalarımın arasına sıkıştırıyorum. Bugün beni alt edemeyecek. Niko'yla yapacağım bu iş toplantısına günlerdir hazırlanıyorum, bu saçmalıklarla kafam dağınık bir şekilde gelemem.

Eğer başarılı olamazsam, Noel'i ana caddenin kenarında bir kar yığınının içinde geçirebilirim.

Frosty Mug'a giderken direksiyonu sımsıkı tutuyorum. Yollar kaygan değil ama kar gevşek ve kış lastiklerim eski - kesinlikle bir yıl daha dayanamayacaklar.

Sürülmüş otoparka girip kapıda asılı olan Açık tabelasına baktığımda sinirlerim geriliyor. Burada birkaç araç daha var ama fazla değil. Belki bu daha sonra değişir.

"Bunu başarabilirsin," diyorum kendime, güven verici bir nefes alarak. Evet, başaracağım.

Eşyalarımı toplayıp arabadan çıkmadan önce kendime bundan şüphe etmek için bir saniye bile vermiyorum. İki kez kilitledikten sonra bara doğru ilerliyorum.

İçeri girdiğimde ilk fark ettiğim kokular deri ve patlamış mısır. Bayat bira veya yağ gibi bir şey bekliyordum ama bu çok daha iyi.

Çizmelerimi giriş paspasına silerek ve karla kaplanmış ceketimi silkerek hızlıca işimi hallediyorum. Sonra ceketimi koluma geçirip ön taraftaki masalara doğru ilerliyorum.

Çoğunluğu boş ama birkaçı dolu. Yaşlı bir çift bana hızlıca gülümsüyor, ben de barı aramaya devam ediyorum. Bar taburelerinin sıralandığı birkaç masanın daha yanından geçerek barı buluyorum. Sadece birkaçı dolu, bu da bana bolca seçenek bırakıyor. Barda çalışan kimse yok gibi görünüyor, bu yüzden en sonda, herkesten yeterince uzakta bir yere oturuyorum ve beklemeye karar veriyorum.

Ceketimi ve çantamı yanımdaki taburenin üzerine bırakıp hediye çantasını barın üstüne koyduktan sonra sarı saçlarımı omuzlarımın önüne çekiyorum ve buklelerin tamamen dökülmemiş olmasını umuyorum. Düğmeli pembe bluzum profesyonel ve en sevdiklerimden biri ama üst düğmesinin her zaman olduğu gibi çözüldüğünü fark ediyorum. Hızlıca yerine takarken, çıkmadan önce çengelli iğneyle tutturmayı unuttuğumu fark ederek dudağımdan endişeleniyorum.

Sorun yok. Artık dayanır.

Açılıp kapanan bir kapının sesi, daha önce kokusunu almayı beklediğim fritöz yağının kokusundan önce geliyor. Arka odadan elinde iki sepet patates kızartmasıyla çıkan ve barın arkasına geçerek benden birkaç tabure aşağıdaki adamlara patates kızartması dağıtan kısa boylu adama odaklanıyorum.

Düz siyah gömleğinin üzerinde isim etiketi yok, bu yüzden ona el sallamadan önce bana doğru gelmesini bekliyorum.

"Merhaba!"

Duraklıyor, kalın kaşları bana bakarken kırışıyor. "Selam. Özür dilerim, başka birinin geldiğini fark etmemiştim. Kimliğiniz var mı?" "Oh! Evet, bir saniye." Fermuarlı cebimi karıştırdım. kimliğimi çıkarmadan önce küçük kartlığım için ceketimi çıkardı. "Al bakalım."

Barmen onu alıyor ve barda oturan versiyonuyla benim resmim arasında gidip geldikten sonra gülümseyerek geri veriyor. "Teşekkür ederim. Şimdi, sana ne getireyim, Ivy?"

Kartı ceketime geri koyduktan sonra barın üzerine eğilip, "Aslında Niko'yu görmeye geldim. O burada mı? Bir iş toplantımız var."

Gözleri büyüyor, kekeliyor, "Evet. Evet, o burada. Onu size getireyim."

Belirgin sinirleri kafa karıştırıcı. Niko gerçekten o kadar kötü biri mi ki barda çalışan adam sırf onu bana getirmek için korkuyor? Kesinlikle değil. Ama tuhaf davranışlarının diğer tek nedeni onu rahatsız etmem ve bu da beni eğlendiremeyecek kadar üzecek.

Güzelce giyindim, saçım ve makyajım için fazladan zaman harcadım. Dudaklarım parlak ve bluzumla uyumlu sessiz bir pembe. Bunun için dar kot pantolonumu giydim çünkü dizlerinde yırtık olmayan tek kotum onlardı. Elbette, göğüslerim bluzumu biraz esnetiyor ama Tanrı aşkına, bunun gerçekten bir önemi var mı? Buraya iş için gelmişim gibi görünmek için elimden gelen her şeyi yaptım, başka bir şey için değil.

"Önce bir su alabilir miyim?" Kuru ağzım için bir şeylere ihtiyacım olduğundan soruyorum.

"Tabii ki. Evet. Hemen geliyorum."

"Teşekkür ederim."

Dudağımın içini çiğniyorum ve bana bir bardak su doldurup önümdeki bardak altlığına koymasını izliyorum. Bardağa bir pipet ekliyor ve bir yudum almadan önce minnettar bir gülümseme gösteriyorum.

Bir anlık sessizlikten sonra "Gidip patronu çağırayım," dedi. "Çok memnun olurum."

Parmak eklemlerini bara vurarak çekip gidiyor. Patates kızartması yiyen adamlara bir göz atma riskini göze alıyorum ve zaten bariz bir merakla bana baktıklarını fark ettiğimde hızla ileri dönüyorum.

Birkaç haftadır şehirde olmama rağmen bu bara ilk kez geliyorum. Keşke buraya daha önce birkaç kez gelmiş olsaydım diyorum.

Oturuyorum ve arka kapı tekrar açılmadan önce bardağımı boşaltacak kadar uzun süre bekliyorum. Kavisli duruşumu düzelterek barmenin tek başına dışarı çıkmasını izliyorum.

Sormak için ağzımı açtığımda, "Hemen çıkacak," diyor. Başımı sallayarak tabureye yerleşiyorum. "Tekrar teşekkür ederim."

"Sorun değil. Bir su daha?" "Bu harika olur."

Boş bardağımı alıyor ve nemli bardak altlığına geri koymadan önce dolduruyor. Henüz ondan içmedim. Arka kapı açıldığında bu kez iri yarı bir adam beliriyor.

İri göğsüne bakarken gözlerimin şişmesine izin vermemeye odaklanarak yutkunuyorum ve bakışlarımı dikkatlice yukarı kaydırmadan önce ayakkabılarına getiriyorum.

Tanrım, o kadar uzun ki. Bacakları hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyor ve beline ulaştığımda, hala gidecek uzun bir yolum var. Üstü daha da geniş, kalın kalçaları ve dik tuttuğu hantal omuzları var, duruşu benimkinden çok daha iyi. Kafamdan daha geniş olduğunu garanti ettiğim pazuları, dar siyah bir henley'in altında toplanıyor ve geriliyor.

Bunun gibi kaslar... sizi çok az bir çabayla kaldırıp tartaklamasına neden olabilecek kaslar. Nabzım kulaklarımda duyabileceğimi düşündüğüm noktaya kadar yükseliyor ve gittikçe düştüğünü hissediyorum.

Bar taburesinde otururken bile yüzünü görebilmek için başımı arkaya doğru eğmem gerekiyor. Çenesinin etrafında kalın, koyu bir sakal var.

Olması gerekenden daha yumuşak görünen ağzı, sanki her gün birkaç dakikasını ağızıyla ilgilenmek için harcıyormuş gibi.

Gözlerimi burnunun geniş köprüsünü geçecek şekilde kaldırdığımda bir sonraki nefesim boğazıma takılıyor. Tüm barı yırtan bir öksürükle patlıyorum.

Bana bakan fındık gözleri tanıyorum. Travis'le birlikte olduğum dokuz ay boyunca birkaç kez gördüğümü hatırladığım gözlerin aynısı. Onları en son Travis'in Mart ayındaki doğum gününde, babası pizza ve birayla geldiğinde görmüştüm.

O Nicholas Shaw, Travis'in babası.

Niko.

Çenem açıldı.

"Ivy?"

"Bay Shaw?"

3

NIKO

FROSTY KUPA, BABAM DOĞMADAN ÖNCE DE AILEMDEYDİ.

doğdu. On sekiz yaşında ona, aynı yaşta da bana devredildi. Ben hiç istemedim.

On sekiz yaşındayken iki yaşında bir erkek çocuğunun babasıydım. Bar işletmek yapılacaklar listemde yoktu ama ya bu sorumluluğu alacaktım ya da ailemin mirasının bir yabancıya gitmesine izin verdiğimi bilmenin suçluluğuyla yaşayacaktım.

Ne mirası lan? Kendime sormam gereken soru buydu.

Matty beni almaya geldiğinde arka ofiste, buranın bir Noel kutlamasına daha nasıl ev sahipliği yapacağını anlamaya çalışıyordum.

"Burada senin için bir kadın var Niko. Gerçekten çok güzel," demişti.

Homurdanarak cevap verdim. Yanıma gelip not defterimi çekiştirerek önümdeki duvarda asılı duran takvimimi işaret edene kadar onun kim olduğunu hatırlamamıştım. Günlerdir bu buluşmayı bekliyordum. Ama çalıştığım zaman dar görüşlü olurum, stres ve planlama içinde kaybolurum.

Kanım kulaklarımda uğuldamaya başlıyor. Her kalp atışının nabzını kasıklarımda hissediyorum. Matty beni terk ediyor ve dizlerim masamın kenarına çarpıp içindekileri sarsacak kadar ani bir şekilde ayağa kalkıyorum.

Terli ellerimle odadan çıkıp arka kapıdan giriyorum ve oğlumun eski kız arkadaşıyla yüz yüze geliyorum.

Kalp şeklinde yüzü, Noel zamanı biraz daha parlayan nazik zümrüt gözleri ve rüyalarımnda çok sık karşıma çıkan yuvarlak vücuduyla muhteşem Ivy Bell.

Kısa boylu, kavranabilir kalçaları ve kalın uylukları var, parlak sarı saçları iri, kabarık göğsünün kabarıklıklarına sarkıyor ve şarap bardaklarından ve kahve fincanlarından sildiğim aynı koyu kırmızı dudak parlaticısını sürüyor.

Bu kadın hakkında çok şey biliyorum. Benim otuz yedi yaşına göre yirmi bir yaşında, o bir fanteziden başka bir şey değil. Derinlere gömülen ve ancak iradem zayıfladığında ortaya çıkan türden.

Vücudum tamamen hareketsiz, her kasım gergin, gözlerini vücudumun uzunluğuna, sikimin sertleşmesine neden olan bir cesaret ve hayranlıkla sürüklerken.

Eğer ben olduğumu biliyorsa, iyi saklıyor demektir. Bilmediğini varsaymak daha gerçekçi. İki hafta önce bugünkü buluşmayı soran e-postası, eski erkek arkadaşının babasına bilerek gönderilemeyecek kadar sıcak ve nazikti. Ayrılıklarının detaylarını bilmiyorum olabilirim ama oğlumu tanıyorum ve bunun sebebinin o olduğuna dair en ufak bir şüphem yok.

Çok yavaşça, gözleri benimkilerle buluştu ve gözlerindeki ilgi söndü, yerini acıya bıraktı. "Ivy?"

"Bay Shaw?"

Kelimelerimiz çakışıyor. Boğazını temizliyor ve çenesini geriye atarak bakışlarında gördüğüm acıyı göz kırparak uzaklaştırıyor.

"Niko," diye homurdanarak onu düzeltiyorum.

"Buranın size ait olduğunu bilmiyordum, Bay Shaw." Keskin dilinden daha az şaşırtıcı.

Bara şöyle bir göz attıktan sonra Matty'ye bardaki aval aval bakanların dikkatini dağıtması için işaret ediyorum ve tekrar Ivy'ye odaklanıyorum.

"Daha özel bir yerde konuşabiliriz. Beni takip edin."

Tereddüt ediyor. Masanın üzerindeki hediye paketine bir bakış attıktan sonra olduğu yerde donup kalıyor, sadece alt dudağını çiğneyecek kadar hareket ediyor. Ağzım kapalı bir şekilde düşündüğü her neyse onu çözmesini bekliyorum.

Sonunda bardan çantasını ve cüzdanını, p a l t o s u y l a birlikte aldı ve beklediğim yere doğru yürüdü. Başının tepesi omzuma değecek şekilde yanıma geldiğinde, tıpkı onunla tanıştığımdaymış gibi, kendimi onun yanında dev gibi hissediyorum.

Kalçalarımı avuçluyorum ve bizi sallanan arka kapıdan loş koridora yönlendiriyorum. Mutfak solda, banyolar sağda ama ben koridorun sonundaki ofis kapısına odaklanıyorum. Kilitli olduğu için anahtarı kapı koluna sıkıştırıp içeri itiyorum.

Masamın yanındaki pencere doğal ışık alıyor, ama sadece ötesindeki beyaz kar tabakasını seçebileceğiniz kadar buz tutmuş.

Pencerenin altındaki küçük masadaki sandalyenin arkasına uzanıyor, ama ben kolumu çekip onun yerine yapıyorum. Daralmış gözlerinin ağırlığını hissediyorum ama durmuyorum.

Kapıyı biraz açık bırakarak karşısındaki sandalyeye oturuyorum, ağırlığımı sandalyenin gıcırdamasına neden oluyor.

"Kendi sandalyemi çekebilirim," diyor oturmadan önce.

Eşyaları masaya düşüyor ve Noel çantasını benden korur gibi kendine yaklaştırdığında ilgimi çekiyor.

"Eminim yapabilirsin. Bu senin için yapmayacağım anlamına gelmez."

Kıkırdıyor. "Oğluna bunu nasıl yapacağını öğretmeliydin."

Darbeden geri adım atmadım. Tam göğsümden vurdu. "Evet, sanırım haklısın."

"Bugün seni beklemiyordum," diye açıklıyor, benden başka her yere bakarak.

Kalabalık, dağınık masa, işten sonra eve dönmeye üşendiğim zamanlarda kullandığım tek kişilik yatağım ve hemen yanındaki masanın üzerinde duran, dibinde ince bir burbon tabakası olan boş bardak.

Bazı nedenlerden dolayı, onun ilgisini çekememek beni kızdırıyor. Ona benimkini vermemek imkansız.

Dudaklarındaki parlaklık doğal ışığın altında parlıyor ve yumuşak bir şapırtı sesiyle dudaklarını ayırmadan önce onları birbirine sürtüyor.

Göğsüm daralıyor ve sandalyeye sırtımı yaslayarak biraz daha dik oturuyorum.

"Hayal kırıklığına mı uğradın?"

"Hayır. Şaşırdım. Beni bekliyor muydun?"

"Sadece bir Ivy Bell tanıyorum."

Sonunda bana bakmadan önce kaşları anlayışla havaya kalkıyor. Bu kadar basit bir bakışa kalbimin verdiği tepki

lanet olası sorun. Onunla ilk tanıştığım andan beri yakınlığının bana hissettirdiklerini görmezden geliyorum. Oğlumla aynı gün.

Sanki biri göğsüme ve kasıklarımın elektrikli bir raket tutmuş ve şokları tetiklemeye devam ediyormuş gibi, derimin altında kıvılcım çıkarıp yanıyorum.

O çok genç. Travis'in eski kız arkadaşı.

Ex.

Belki de o günkü gibi birbirlerine vurulmasalardı ya da adam gelip onu çalmadan önce onunla konuşmak için daha fazla çaba sarf etseydim-

Hay sikeyim. O hiçbir şey çalmadı. Ivy zaten hiç benim olmamıştı. Bunları kendime yeterince tekrarlırsam, belki kalın kafamdan geçmeye başlarlar.

Ivy masanın altında bacak bacak üstüne atıyor. "Birbirimizi ne kadar iyi tanıdığımızı düşünürsek, birlikte çalışmamızın profesyonelliğe aykırı olduğunu düşünmüyor musun?"

"Hayır. Biz yetişkiniz."

Gözlerini sert bir bakışla kısarak sorar, "Travis seni benim kötü bir amcık olduğuma inandırmadı mı? Yoksa inandırdı ve sen de benden böyle mi intikam alıyorsun? Yeni işimi sabote ederek mi?"

İrkiliyorum ve bakışlarının kenarları hafifçe yumuşuyor.

"Hayır. Ve kendine amcık deme."

Sandalyede kayıyor, belli ki rahatsız. Buzlu pencereden dışarı bakarken kalın siyah kirpikleri dalgalanıyor ve derin bir iç çekiyor.

"Neden ayrıldığımızı biliyor musun?" "Hayır."

"Emin misiniz? Çünkü eğer öyleyse, ben Birlikte çalışabileceğimizi sanmıyorum. Projeden ayrılmak zorunda kalacağım."

Sesindeki acı beni alarma geçiriyor, koruyucu içgüdülerim alevleniyor. Masanın üzerine eğilip bakışlarımı yanağına sabitliyorum ve bana tekrar bakması için sessizce yalvarıyorum.

"Sana ne yaptı?" Sıkıca soruyorum, çenem öfkemi göstermemek için harcadığım çabayla geriliyor.

Başını bir kez sallıyor, hâlâ bana bakmaktan kaçınıyor. "O senin oğlun."

"Bu ona serbest geçiş hakkı vermez." "Çoğu ebeveyn için öyle."

"Hiçbir zaman çoğu ebeveyn olmadım."

Belki de oğlum bu yüzden böyle bir pisliğe dönüştü. Seçim yapmasını sağlamak için çok fazla şey yapmasına izin verdim.

beni annesine tercih etti. Verdiğim onca şeye rağmen yine de onu seçti. Etrafındaki dünyayı hafife alan bir adam yetiştirdim çünkü ben de olgunlaşmamış ve umursamazdım. Olmak istediğim babanın tam tersi.

Ivy başını çeviriyor ve göz g ö z e geliyoruz. Kafamda basit bir kelime dışında her şey boşalıyor.

Benimkini.

Başından beri olması gerektiği gibi.

Burnunu çekiyor ve başparmağının ucuyla silmeden önce alt kirpiklerinden sarkan gözyaşına odaklanıyorum. Dili alt dudağının üzerinde kayarak onu ıslatıyor. Ona uzanmamak için ellerimi masanın altında kenetliyorum.

"O-Travis, arkadaşlarına benimle ilgili şeyler yazardı."

"Ne gibi?" Zorla söyledim.

Yanakları o kadar pembeleşiyor ki makyajının altından belli oluyor.

"Bu konuda konuşmak zorunda değiliz. Eğer bilmiyorsanız, yine de birlikte çalışabiliriz. Tüm fikirlerimi içeren bir dosya getirdim, birlikte çalışabiliriz-"

Masanın üzerindeki çantaya uzanıyor ama ben daha hızlı hareket ediyorum. Elimi uzatıp onunkine doluyorum, parmaklarının sıcak ağırlığı içimdeki bir şeyi yatıştırıyor. Bağlandığımız yere odaklanırken dudakları sessiz bir nefesle ayrılıyor.

Başparmağımı parmak eklemlerinin çıkıntıları üzerinde kaydırıyorum, ipek gibi pürüzsüz teni beni büyülüyor. Aylar önce ona bu şekilde dokunmayı hayal bile edemezdim, ama şimdi ... *lanet olsun*. Benden on altı yaş küçük bir kadınla basit bir el tutuşması için azdım. Bu beni ne tür bir adam yapar?

Cevap ne olursa olsun, onu bırakmıyorum. Tutuşumu sıkılaştırıyorum ve aramızda masa varken ona olabildiğince yaklaşıyorum.

"Bana ne dediğini söyle ki sana yanıldığını söyleyebileyim."

Boğazı yutkunmak için çalışıyor. "Her konuda yanılmıyordu."

"Açıkla bana."

"Emin misiniz? Sadece bir saatimiz var."

Neredeyse gülecektim, ama bunu alçak sesle söylenen birkaç kelimenin altına hapsediyorum. "İhtiyacımız olan kadar zamanımız var."

Hâlâ bana inanmıyor. Bunu ağzının her seğirmesinde ve parmağının avucuma vuruşunda görebiliyorum.

"Bira sever misin?" Ben sorarım.

Şaşkınlığını göz kırparak atıyor ve başını bir kez sallıyor. "Hayır."
Sadece kibarlık olsun diye sordum ama iyi ki de sormuşum. Ara sıra Travis'le birlikte içtiğini gördüm ama şaşkınlığımı boş bakışlarımın ardına sakladım.

"Ne seversin?"

"Daiquiris."

Elini bırakmadan önce bir kez daha sıkıyorum. "Geri döneceğim."

"Nereye gidiyorsun?" diye hızlıca soruyor, eli havada kucığına getirmeden önce bir an havada asılı kalıyor. "Sana bir içki hazırlamak için, Ivy. İstersen izleyebilirsin."

"Nasıl daiquiri yapılacağını biliyor musun?"

Göğsümde bir kahkaha patlıyor ama kaçmıyor. "Ben bir barmenim."

"Doğru," diye fısıldıyor, göğsü mücadele eden tepenin üzerinde kızarıyor

bluzunun düğmesi.

Dürtülerime teslim olmadan önce onu orada bırakıyorum ve açılmasını teşvik etmek için kumaşı çekiştiriyorum. Göğüs dekoltesinin bir parıltısı beni taşaklarıma inecek bir tekmeden daha hızlı dizlerimin üstüne çöktürebilirdi.

Ben barın arkasına geçip Ivy'nin içkisi üzerinde çalışmaya başladığımda Matty bir bardağı viskiyle dolduruyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor blender'a buz eklediğimde.

"Yapacak işin yok mu senin?"

Homurdanıyorum. "Hayır, şimdi değil."

"Biraz bul."

Kıkırdıyor. "Ama bu çok daha eğlenceli."

Çömeliş barın altındaki küçük dondurucuyu açıyorum ve bir torba donmuş çilek alıyorum. Buzun yanına koyuyorum.

"Bir işe yara da bana rom ve şurup getir. En üst raftan."

"Tamamdır."

Onları önüme koyduğunda, sıvıların her birini doğru miktarlarda dökmeden önce ölçmekle uğraşmıyorum. Limon suyunu ekleyip blenderı çalıştırıyorum.

Ben kaşlarımı çatıp blenderın bitmesini beklerken Matty sinir bozucu bir gülümsemeyle bana bakıyor. Tüm bu süre boyunca gözlerini kaçırmıyor ve ben blenderı kapattığım ve sessizlik yeniden çöktüğü an, o da bu sessizliği sesiyle dolduruyor.

"Daha önce biri için özel bir içki hazırladığını hiç görmemiştim."

"Ben lanet olası bir barmenim."

Bir bardak arıyorum, keşke onun için sıradan bir bira bardağından daha iyi bir şeyim olsaydı. Ofisimdeki kadın için daha uygun bir şey.

"Barmen, evet. Romantik mi? İçinde olduğunu bilmiyordum."

"Romantik olmaya çalışmıyorum. Ona bir içki hazırladım çünkü Bira gibi," diye itiraz ediyorum, haklı olsa bile.

Matty donmuş içeceği bardağa doldurmamı izliyor ve sonra bana hâlâ kâğıda sarılı bir pipet uzatıyor. Teşekkür ederek başımı sallıyorum ve elimi etrafına sarıyorum.

"Bunu inkâr etmene gerek yok Niko. Senin adına mutluyum. Seni bir kadının ardından nefes nefese görmek için yıllarca bekledim."

İnkâr etmek için ağzımı açıyorum ama kelimeler ağzımdan çıkmıyor. Evet, onun üzerinde nefes nefese kaldığımın fazlasıyla farkındayım.

Bu ilk değil ve eminim son da olmayacak. Sadece onun tekrar nefes almasını sağlamalıyım.

4

IVY

AMAN TANRIM.

Şu anda ne oluyor?

Bay Shaw-Niko-her zaman soğukkanlı, sakin ve akli başında biri olmuştur. Sadece mecbur kaldığında konuşan huysuz, aksi bir adamdır ve o zaman bile genellikle ondan iki ya da üç kelime d u y a r s a n ı z şanslısınızdır. Bugün durum hiç de öyle değildi.

Bu sefer farklı olan bir şey var ve bahse girerim bunun nedeni belli bir yüzün olmamasıdır.

Beni konuşmaya teşvik eden o olmakla kalmadı, sırf sevdiğimi söylediğim için bana daiquiri mi yapıyor? Bana bir şey almak istediği için sorduğunu bilseydim, ona daha yumuşak bir cevap verirdim. Ya da başlangıç olarak teklif ettiği köpüklü sidik suyunu bile kabul ederdim.

Hiçbir zaman bira içen biri olmadım. Bu, Travis'in tutkuyla nefret ettiği tuhaflıklarımın biriydi. İçki seçimlerimin dramatik olduğunu ve birkaç birayı burun kıvrımadan nasıl idare edeceğimi öğrenmem gerektiğini düşünüyordu. Kokteyl ya da karışık içki yerine su ya da soda içmeyi sorun etmemeye başladım çünkü o zamanlar kavga yoktu.

Ondan ayrılana kadar bunun beni ne kadar acınası hale getirdiğini fark etmemiştim. Onunla işimin bittiğine karar verdiğimde yaptığım ilk şey, onunla geçirdiğim dokuz ay boyunca omurgamı sakladığım yerden çıkarıp tekrar yerine koymak oldu.

O zamandan beri hareket etmedi.

Ellerimi kalçalarımnda gezdirdikten sonra buzlu cama dokunuyorum, yanan etime karşı soğuğa ihtiyaç duyuyorum. Eğer önüm cama yapışmış halde yakalanmaktan endişe etmeseydim, geri kalanımı da serinletmeye çalışırdım.

İçinde bulunduğumuz ofis geniş ama Niko'nun içinde olduğu ofis bir erzak dolabı büyüklüğünde olabilir. Onun bariz büyük dick enerjisi odayı dolduruyor ve duvarları onun gücüne karşı eğmekle tehdit ediyor.

Sahip olduğu yüksek sesli bir güven değil, siz dikkat etmediğinizde saldıran sessiz bir güvendir. Bir an ağlamamak için kendinizi zor tutarken, bir an sonra elini göğsünüzde hissettiğinizde kalbiniz yerinden fırlayacakmış gibi olur.

Soğumuş elimle göğüslerimin arasını ovuyorum ve iç çekiyorum. Konuşmamız gereken iş konuları var ama şu anda onlar hiç umurumda değil. Birine karşı bu kadar yoğun bir arzu hissetmeyeli aylar oldu ve bu Bu yüzden bende bir sorun olduğundan endişeleniyorum.

Bu adam hayatımın dokuz ayını birlikte geçirdiğim kişiyi yetiştiren adam. Onu sevdiğimi sanıyordum ve gerçekten samimi şeyler paylaştık.

Babası hakkında düşünürken masaya atlayıp bana ziyafet çekmesi için ona yalvarmam beni kötü bir insan mı yapar?

Belki Travis böyle bir pislik olmasaydı, kesinlikle öyle olduğumu düşünürdüm. Ama o benim sadakatimi hak etmiyor. Artık hak etmiyor. Yani ben yetişkin bir adam olan Niko'yu çok çekici bulan normal, sıcak kanlı bir kadın değil miyim?

Evet, sanırım öyleyim.

Kendime duyduğum güvenle bluzumun zorlanan üst düğmesini sıkıştırıp açılmasına izin veriyorum. Göğüslerimin kıvrımları görünüyor, ama çok açık değil. Gerçekten de alaycı. Onun dikkatini çekecek bir şey.

Böyle sinsi olmak heyecan verici. Beni canlı ve seksi hissettiriyor ve birkaç saatlik iyi bir sohbetten başka bir şeye yol açmasa bile, buna erken bir son vermek istemiyorum.

Niko'nun ayak sesleri ofise yaklaşırken ağırlaşıyor. Saçlarımı karıştırıyorum ve ellerimi masanın üzerinde birleştirmeden önce gömleğimi biraz daha açıyorum.

Bir elinde bira, diğesinde kırmızı sulu içeceklerle dolu buzlu bir bardakla odaya giriyor. Ağzım bir sırıtışa dönüşüyor ve adımları masanın yanında hafifçe duraksıyor.

"Teşekkür ederim Bay Shaw," diye mırıldanıyorum, bana uzattığı içkiyi ve kâğıt kaplı pipeti alıyorum.

"Ben Niko."

"Niko," diye tekrarlıyorum, dilimin kelimenin etrafında gereğinden uzun süre kıvrılmasına izin veriyorum, tadına bakıyorum. "Birbirimize takma isimlerle hitap etmek pek profesyonelce değil."

Sandalyesine geri oturuyor ve büyük eliyle birasını avuçluyor. Birkaç dakika önce benimkini tuttuğu eliyle. Her parmağın ucundaki temiz, küt tırnaklar beni büyülüyor. İki ayda bir manikür yaptırmama rağmen benimkilerden daha bakımlı görünüyorlar.

"Ben profesyonel değilim," diyor açıkça.

"Neden değilsin?"

"Gerek yok."

"Şu anda mı, yoksa hiç mi?" Onu biraz kışkırtarak soruyorum. Birasından içiyor. "Her zaman."

Hmm. "Ben her zaman profesyonelimdir."

Pipetimi ambalajından çıkarıp kırmızı içeceğin içine daldırıyorum. Masanın üzerine eğilerek pipeti dudaklarıma götürüyorum ve ilk yudumu alırken gözlerimi yukarı kaldırıp onu izliyorum.

Bana bakan koyu kahverengi gözler ağzıma odaklanırken için için yanıyor. Dilime çarpan meyve ve alkolün mükemmel karışımıyla yumuşak bir inilti çıkarırken, kanım tüylerim diken diken olmuş tenimin altında ısınıyor.

"Bu *çok* iyi," diye övüyorum yudumlar arasında. *Çok* profesyonelce.

Niko sandalyede kendini ayarlıyor, çenesi acı verici görünecek kadar sıkılmış. Kırpiklerimi kırıştırıyorum ve içkiden bir yudum daha alırken gözlerimi kapatıyorum. Dudaklarımı pipetten ayırdığımda göğsüme soğuk bir his çarpıyor.

Karşımdaki sandalye gürültüyle gıcırıyor ve Niko'nun dikkatinin artık ağzımda değil, daha aşağıda olduğunu görmek için yavaşça gözlerimi açıyorum. Bakışlarını takip ederek, kırmızı bir çamur damlasının göğüs dekoltemin kıvrımları arasından aşağıya doğru kaydığını ve tamamen kaybolacak kadar alçaldığını izliyorum.

Tamamen masum bir şekilde, parmağımı geride kalan yapışkan kırmızı çizgiye getiriyorum ve kuruyan sıvıyı kaydırıyorum. Sırıtarak ağzımı açıyorum ve parmağımı dilimin üzerinde kaydırarak daiquiri'nin tadına bakıyorum.

Niko'nun parmak boğumları birasının boynunda beyazlaşıyor ve birayı paramparça edecek kadar sert tutmasının daha ne kadar süreceğini merak ediyorum.

"Peçeteniz var mı acaba? Biraz döktüm," diyorum ve tenimin kırmızıya boyandığı yere bakmaya devam ediyorum.

Zavallı sandalye bu kez sızlanıyor ve ben bakışlarımı Niko'ya kaldırarak tatlı, masum bir gülümseme sunuyorum. Yüzündeki ifade tüm bedenimin beklentiyle titremesine neden oluyor. Parıldamasına izin verdiği açık, alev alev yanan arzu, özgüvenim için harikalar yaratıyor.

Hiç kimse bana böyle bakmamıştı.

Elimi çantama atıp bir paket ıslak mendil aramadan önce, "Aslında sanırım bir tane var," diye mırıldanıyorum.

Cildimi temizlemek için kullanmadan önce paketi çıkarıp bir tanesini elime aldığımda kırışıyor.

"Arkadaşlarına ne söyledi?" Sesi, bacaklarımın arasında bir tokat gibi hissettiğim bir gümbürtü.

Gözlerimi kırıştıyorum ve elimi göğsümün üzerine koyuyorum. "Kimin arkadaşları?"

"Travis'in arkadaşları." Birasını ağzına götürüyor ve yarısını tek seferde yudumluyor. "Onlara senin hakkında ne söyledi?"

Ateşim yükseldiğinden daha hızlı düşüyor. Elimini göğsümden çekiyorum ve kullanılmış mendili yumruğumun içine alıyorum.

Bu konuyu aptalca açtığım için peşini bırakmayacak. Oğlunun benim hakkımda söylediklerini öğrendiğinde, benimle yemek yemesini sağlama şansım ortadan kalkacak. Eğer o da oğlu gibiyse, sevdiğim şeyler yüzünden ikinci kez utanç duyacağım.

Omurgamı çelikleştirerek omuzlarımı dikleştirdim ve her şeyi anlatmaya karar verdim. Nicholas Shaw'ın yanında bir dakika daha geçirmeden önce onun nasıl bir adam olduğunu öğrenmeyi tercih ederim.

"O ve arkadaşları göğüslerimle dalga geçerken bana Mount Ivy derlerdi. Görünüşe göre, Travis onların sallanmasından hoşlanmamış. . . bilirsiniz. Bunun dikkat dağıtıcı olduğunu düşünüyordu ve bu yüzden yüz yüze yapmaktan hoşlanmıyordu."

Sessizliğin içinde bir iğne düşse duyabilirsiniz. Geçen her saniye kendime olan güvenimin azaldığını duyduğuma eminim.

Bir bira şişesi masaya çarpıyor ve ardından Niko soruyor: "Ne yaparken el sıkışmalarından hoşlanmadı, Ivy?"

"Biliyorsun," diye zorluyorum, yanaklarımın utançtan yandığını hissederek.

"Sen sikişirken mi, meleğim? Çünkü en çok o zaman hareket ediyorlar, değil mi? Çıplak ve açıkta olduklarında, meme uçların emilmek için yalvaran sert küçük çakıl taşları," diyor alçak sesle, her kelime bacaklarımın arasındaki boşluk hissini yoğunlaştırıyor.

Meme uçlarım tam da tarif ettiği gibi ve her titreyerek nefes alıp verişimde sütyenimin kaplarına sürtünmek zorunda kalıyorlar.

Niko orada durmuyor ya da cevap vermemi beklemiyor, parmakları masanın üzerinde uzandığı yerde zorlanarak ileri doğru itiyor.

"Onları yatağa zorla mı soktu, Ivy? O koca memeler, benim yapacağım gibi onlara nasıl tapacağını bilmediği için mi cezalandırıldı?"

Gözlerimi tavana doğru çeviriyorum ve sandalyemden kayacakmış gibi hissettiğimde masanın kenarını kavıyorum. Sözleri, yarığım boyunca bir dil darbesi gibi.

"Bay Shaw," diye fısıldıyorum nefes nefese, bu ismi her kullandığında daha da gerildiğini ve sinirlendiğini biliyorum.

Sandalyesini masadan bir adım geriye attığında ve o koyu kahverengi gözlerini bana diktiğinde, tam olarak istediğimi elde ettiğimi anlıyorum.

Bir vuruş sonra, kalçasına vuruyor. "Buraya gel, meleğim."

"Melek mi?" Onu yanlış duyup duymadığımı merak ederek usulca yankıladım. "Sana başka bir şey mi demeliyim?"

Başımı bir kez sallıyorum, göğsümde bir sıcaklık patlıyor.

"Seviyorum

o."

"Kucağıma çıkın o zaman Bayan Bell," diye buyuruyor, sesi sertleşirken

ismimle dalga geçiyor.

"Lütfen diyebilir misin?"

İçinden kopan kahkaha soğuk ve tehditkâr, öyle ki klitorisimin zonklamasına neden oluyor. "Hiç de masum değilsin."

"Neyim ben o zaman?"

"Sen küçük tatlı bir sürtüksün, meleğim. Şimdi kucağıma çık."

Sandalyemden kayıyorum ve bir parmağımla masanın kenarını sürükleyerek ona doğru sallanıyorum. Hızımı bilerek kaplumbağa yavaşlığında tutuyorum, ama bir kolunu uzatıp beni belimden kavradığında, gücümü bu baskın dağ gibi adama kaptırmak üzere olduğumu anlıyorum.

Beni önünde durmam için hareket ettiriyor, öne doğru çekilmeden önce dizleri bana baskı yapıyor. Dengemi kaybettim ve

Kucağında, hantal omuzlarını kavrayarak dengesini sağlamaya çalışıyordu.

Soluk soluğa göğüslerimi göğsüne bastırmış ve kot pantolonumu kıcıma doğru çekmiş buluyorum. Bu kadar yakınken teninin baharatlı tarçın kokusunu alabiliyorum. Hiç düşünmeden parmaklarımı omuzlarına geçiriyorum ve kendimi daha da yaklaştırarak burnumu boğazına dayıyorum.

İki kalın, etli kol etrafımda dolanıyor, beni yerimde tutuyor ve burnumu boynu boyunca sakallı çenesinin alt tarafına doğru sürükleyerek inliyorum.

"Çok güzel kokuyorsun," diye sızlanıyorum, kalçalarım beline dolanana kadar kendimi onun kucağına doğru çekiyorum.

Kıçımın altında beliren şişkinlik başımı geriye attırıyor ve gözlerim birleştiğimiz yere düşüyor. Kalçalarımı öne doğru yuvarlıyorum ve bacaklarımın arasındaki basınçtan ürperiyorum.

"Oh," diye mırıldanıyorum, gözlerimi onunkiler arasında gezdirerek.

"Bu mı? ?"

Sert bir nefes veriyor ve ellerini kalçalarımınla dolduruyor, beni sabit tutmak için tutuşunu kullanıyor. "Benim sikim, Ivy. O benim sikim."

"Bu çok zor."

Yavaşça öne doğru sallanmam için beni zorluyor, amımı aramızdaki uzun, kalın çıkıntının üzerine sürüklüyor. Elimi omzundan boynunun yanına kaydırıyorum, kucağına bastırırken onu orada tutuyorum.

"Arkadan çıkıp seni barımda otururken gördüğümde beri sertleştin," diyor ve başparmağını bluzumun altından geçirip belimdeki çıplak teni okşuyor. "Seni buraya getirdiğimde ve elini elimde hissettiğimde neredeyse kotuma boşalıyordum."

Kalçalarımı döndürüyorum ve ereksiyonunu aşağı doğru çekiyorum. Kısa süreli bir düşünce gözlerimi ofis kapısına doğru çevirmeme neden oluyor ve kapıyı hafif aralık buluyorum. İkimizden birinin kapıyı kapatması için anı bölmekle ilgilenmiyorum.

Niko'nun bana yapacağını umduğum şeyi birilerinin izleyeceği düşüncesi beni daha da ıslatıyor. Bunun arkasındaki anlama daha sonra dalacağım.

"Kucağında ben varken nasıl dayandın peki?" Nefes nefese soruyorum.

Homurdanıyor, diğer elini belimden yukarı kaldırıp beni sütyenimin kalın bandının altından tutuyor. "Kendime döllerim için külotumdan daha iyi bir yer olduğunu söyleyerek, Ivy."

"Nerede?"

Oh, Tanrım.

O kadar ateşliyim ki bu adamın geniş, sabit kucağında canlı bir alev topuna dönüşeceğim. Şu anda doğru ve yanlış anlamını yitirmiş durumda, çünkü bu şimdiye kadar hissettiklerimin en iyisi. Ve eğer Niko böyle bir şeyi deneyimlemek için beklediğim kişiye, bunun böyle olmaması gerektiğine inanmayı reddediyorum.

Sonunda elime tutuşturulan bir sepet dolusu çürük elmayı ayıkladım ve parlak, sulu bir tane buldum. Dişlerimi geçirip bir ısırık almaya hazırım.

"Nerede, Niko?" Tekrar soruyorum, kelimeler neredeyse tahrikten bulanıklaşıyor.

Niko ellerini bedenimden çekip aramızda gezdiriyor. Parmak eklemleri önce göğüslerimin alt tarafına, sonra da ağrıyan meme uçlarıma sıcak bir yol çizerek göğsümün derinliklerinden bir inilti çıkarıyor. Sırtımı eğip göğüslerimi ellerine doğru iterken bile hareket etmeye devam ediyor, daha fazlası için çaresizim. Parmaklarını açıp meme uçlarımı yıldızlar görmeme neden olacak kadar sertçe sıkması için.

İhtiyacımı görmezden gelip onun yerine bluzumun üst kısmıyla oynadığında, parmaklarının ucunu ipeksi kumaşın üzerinde gezdirdiğinde suratımı asıyorum, kucağında kıpırdanıyorum.

"Sabırsızsın," diye mırıldanıyor, tamamen bluzumun ayrıldığı yere odaklanmış durumda.

"Sabır benim uzmanlık alanım değil."

Boğazından alçak sesle mırıldanarak, bluzumun iki yanını sıkıştırıp ayırarak beni şok ediyor. Kumaşın yırtılması anında gerçekleşiyor ve ardından düğmelerin sesi ofisin dört bir yanına yayılıyor.

"Niko!" Nefes nefese kaldım.

Geriye doğru kayarken göğüslerim zıplıyor ve çıplak sütyenimin dantelli kuplarının altından onlara bakıyorum. Gerginleşiyorum, benim ve vücudum hakkında paylaşıldığını gördüğüm mesajlar aklıma geliyor ve beni o karanlık yere geri çekiyor.

Kolumu kaldırıp göğsümün üzerine koymaya niyetlendim ama Niko onaylamadığını homurdanarak elimi avuçlarının içine aldı. Elimi arkama götürüyor ve orada tutuyor, gözleri bir uyarıyla parlıyor.

"Göğüslerini benden saklama."

Göğsüm kıpkırmızı yanıyor. "Onlardan hoşlanıyormuş gibi yapmana gerek yok."

Yine o karanlık, hoşnutsuz kıkırdaması. Öne doğru eğiliyor, ağzını benimkine o kadar yaklaştırıyor ki nefesindeki biranın tadını alabiliyorum. Dudaklarını hissetmek için ona doğru yaklaşıyorum. Beni geri çekmek için birbirine bağlı ellerimizi kullanıyor. Kaşlarını birleştirip gözlerimi kısıyorum.

İki parmağımı tutarak diğerlerini serbest bırakıyor ve sütyenimi çözmeye başlıyor. O çalışırken gözlerimi ondan ayırmıyorum ve bir süre sonra bandın gevşediğini, göğsümün etrafındaki gerginliğin azaldığını hissediyorum. Alışkanlıkla boştaki elimle hâlâ göğüslerimi saklayan fincanlara uzanıyorum ama kendimi örtecek zamanım yok.

Göz açıp kapayıncaya kadar Niko sütyenimi arkamdaki masaya koydu ve avuçlarını göğüslerime koydu.

Aralanmış dudaklarından kaba bir inilti dökülüyor ve göğüslerimi birbirine bastırıp sıktığında gözlerimin dolduğunu düşünüyorum. Başparmakları meme uçlarımı buluyor ve yumuşak, deneysel bir basınçla ovuyor.

"Hiç böyle bir çift meme görmemiştim," diye açıklıyor, ses tonunda kalın bir hayranlık var.

Dokunuşunu itiyorum, gözlerim yarıya iniyor. "Yalan söyleme."

Nasırlı eller göğüslerimi bir o yana bir bu yana hareket ettiriyor, yukarı doğru itmeden önce sallanıp zıplamalarını sağlıyor. Sonra ... sonra, yüzünü onların arasına gömüyor ve alçak sesle ve uzun uzun küfrediyor. Başını yana çevirerek yumuşak eti ısıyor ve emiyor, sonra da sıcak diliyle acıyı yalıyor.

Kollarında gevşiyorum, bacaklarım kısıtlayıcı kot pantolonumun içinde olabildiğince açık. Amım o kadar ıslak ki sanırım külotumdan sızıyor. Kahretsin, o kadar tahrik oldum ki titriyorum.

"Niko," diye sızlanıyorum, bir tür sürtünme bulmak için kalçalarımı sarsıyorum.

Başparmağı ve işaret parmağı arasında yuvarlamaya başlamadan önce meme uçlarımı çimdikliyor. Hepsini bacaklarımın arasında hissediyorum. Aynı muameleyi klitorisime de yapıyor olabilir.

"Hâlâ döllerimi nereye akıtmak istediğimi bilmek istiyor musun meleğim?" diye soruyor ve yüzünü göğüslerimin arasından çekip ağzını ağrıyan meme ucumun üzerinde gezdiriyor.

Sakalından gelen sıyrıklar aşırı duyusal yüklenme yaratıyor ve ben buna bayılıyorum. Daha fazlasını istiyorum. Özellikle de iç bacaklarımda.

"Evet," diyorum.

Dilinin şişmiş tepemin üzerindeki ilk darbesi inlememe neden oluyor ama beni haykırtan şey dişlerinin tepemin etrafındaki hayalet baskısı ve lezzetli bir acı vaadi.

"Tam buraya, Ivy," diye tükürüyor, sanki kızgınmış gibi. "Bu kocaman, yumuşak memeleri o kadar çok dölle kaplamak istiyorum ki, benim kokumu onlardan asla temizleyemeyeceksin. Daha önce böylesini hiç görmedim ve bir daha asla bulamayacağım için mutluyum. Bu gece bu göğüslere sahip olacağım ve hepsi bu kadar."

Meme ucumu ısırđı ve ben boşaldım.

5

NIKO

IVY KALÇALARIMIN ÜZERİNDE KIVRANIRKEN BAŞI GERIYE DÜŞÜYOR. SIKIYOR Parmaklarım sertleşiyor ve çenemi kavrayarak yüzümü yerinde tutuyor.

Bu bana yaptığı ilk nazik dokunuş. Parmaklarından yayılan kavurucu sıcaklık nedeniyle parmak izlerinin tenime yerleştiğinden şüphe duymuyorum.

"Niko, Niko. *Ooh ...*" diye inliyor ben daha sert ısırıp çekerken.

Kapı hâlâ açık ve o kadar gürültü yapıyor ki, ben onu susturamazsam dikkatleri üzerimize çekecek. Ama lanet olsun, sızlanmasını, inlemesini ve onu ne kadar memnun ettiğimi bana bildirmesini durdurmasını istemiyorum. Her ses, sikimin etrafındaki hayali bir el, onu istediğim şekilde okşuyor. Sert ve gerçekten hızlı.

Meme ucunu serbest bırakıyorum ve bir kez daha emmeden önce sakalımı ona sürtüyorum. Tükürüğümle ıslanmış ve uyarılmaktan kızarmış göğüsleri onları becermem için yalvarıyor gibiydi.

Göğsüne vurarak inliyorum, zıplamasını izliyorum. "Dizlerinin üzerine çök meleşim. Bunların arasında sikime ihtiyacım var."

Bana odaklanmaya çalışırken gözleri çok masum ve bu beni daha da sertleştirmemeli. Ama onun hâlâ zevke karşı bu kadar naif olduğunu düşünmek beni çılgına çeviriyor. Ona benimle seksin ne kadar inanılmaz olabileceğini göstermek istiyorum, her seferinde bir orgazm.

Ivy yavaşça, uyarılma sarhoşluğu içinde kucağımdan kalkıyor. Dizlerimi tutmak için eğildiğinde sırtışı hınzırca, sinsice ve sonra

onunkine düşer.

Narin elleriyle göğüslerini avuçluyor, bir o yana bir bu yana sallamadan önce birbirine vuruyor. "Şimdi de göğüslerimi mi sikeceksiniz Bay Shaw?"

Azı dişlerimi kırıyorum. "Niko."

"İlk tanıştığımızda kendinizi bana Bay Shaw olarak tanıtmıştınız. Hatırlamıyor musunuz?"

Ivy göğüslerini serbest bıraktıktan sonra dizlerimin üzerine eğiliyor ve bel kemerime uzanıyor. Hareketlerini kısık gözlerle takip ediyorum ve ona daha fazla yer açmak için bacaklarımı ayırarak öne doğru kayıyorum. Kot pantolonumu çıkarmaya başlamadan önce parmağını sikimin üzerinde gezdirirken kirpiklerini bana doğru savuruyor. İç çamaşırım yapış yapış, ucuna yapışmış ve ben precum sızdırıyorum.

Sorusunu yanıtlamadan önce kot pantolonumu ve külotumu kalçalarımın altına indirmeye başlamasını bekliyorum.

Uzun parmaklarımla çenesini sıkarak, bakışlarımla buluşması için sessiz bir taleple geriye doğru eğiyorum. "İlk tanıştığımız zamanı hatırlıyorum, Ivy."

"Ne kadar iyi?" diye fısıldıyor, sikim külotumdan kurtulup karnıma yaslanırken, kot pantolonum ayak bileklerimde toplanırken bile gözlerini benimkilerden ayırmıyor.

Şaftımı avuçluyorum ve tek bir kez sıkıyorum. Precum ucundan kayıyor ve parmağımın üzerine damlıyor.

"Saçların o zamanlar sarı değil karamel kahverengiydi ve sırtından aşağıya doğru örülmüştü. Giydiğin hırka boldu ve gözlerindeki yeşilin etrafındaki koyu gri halkayla tam bir uyum içindeydi. Dudakların kırmızı ve parlaktı, tıpkı şimdiki gibi." Başparmağımı alt dudağında gezdirip dudak parlatıcısını yanağına bulaştırmak için çenesini bırakıyorum. "Siyah babetler ve dizleri delik bir kot pantolon giymiştin. Ne kadar özel olduğunu anlamak için sana sadece bir kez bakmam yetti."

Vücudu bir titremeye sarsılıyor ve sonra elimi sikimden çekip yerine kendi elini koyuyor.

"Siktir," diye tıslıyorum dişlerimin arasından. "Evet, güzel ve sıkı, meleşim. Sık beni."

Talimatlarıma uyuyor.

Dizlerinin üzerinde, gözbebekleri şişmiş ve dudak parlatıcısı bulaşmış halde bana mastürbasyon yaparken ona bakarken, boşalmaya çok yaklaştım bile.

Parmak uçları şaftımın etrafına dokunamıyor ama bileğini bükerek ve her inişte sıkarak bunu başarıyor.

Parmaklarımı ensesindeki saçlara gömüp *çekerek* yukarı kaldırıyorum. Ondan bir inilti kaçıyor ve zevkle inleyip vuruşlarını hızlandırmadan önce ona neden bu kadar sert davrandığımı sorgulamak için sadece bir saniyem var.

"Sana sert davranmam hoşuna gidiyor mu meleğim? Saçlarını çektiğimde ve güzel meme uçlarını ısırdığımda?" Sıkıca soruyorum.

Kot pantolonumun oluşturduğu bariyerin üzerinden yalpalayarak geçiyor-

hala ayak bileklerimde birikiyor ve sikimin üzerine eğilmeden önce kendini kalçalarımın üzerine katlıyor, nefes verişlerinin sıcaklığı şafttan aşağı akıyor.

"Şu haline bak. Bunun için çok azgınsın, değil mi?"

"Evet. Evet, bunun için azdım. Senin için," diyor nefes nefese bir iniltiyle, dili ucunu kaplayan precum havuzunu kucaklamak için dışarı fırlıyor.

"Umutsuz bir sürtük gibi döllerimi içiyor olman ne kadar güzel olsa da, planladığım şey bu değil. Şimdi göğüslerini birleştir ve sikimi aralarından geçir," diyorum, sesim o kadar sert ki neredeyse tanınmaz halde.

Bacaklarımı açabildiği kadar açıp, kalçalarımın arasında hareket etmesini bekliyorum ve izliyorum. Elleriyle göğüslerini birbirine bastırarak, onları dar çuvalıma sürtüyor.

"Eğer benimle alay edeceksen, Ivy, bu sana pahalıya patlayacak," diye uyarıyorum.

Dudaklarını büzüyor ve işkenceli hareketlerine devam ediyor. "Bana neye mal oldu?"

"Söylediklerimi yapman için geçen her dakika, bu siki rahmine gömülü hissetmek için seni beklettiğim bir dakikadır."

Hiç bu kadar vahşi ve çaresiz bir ses çıkardığını duymamıştım. Hayatım boyunca birlikte olduğum hiçbir kadından böyle bir ses duyduğumu sanmıyorum ve bunu tekrar duymam gerekiyor. Ve *tekrar* sikmek.

Ivy bir an bile tereddüt etmeden göğüslerini sikimin üzerinde gezdiriyor. Onları aşağı doğru kaydırıp şaftımı aralarında sararken nefesimi tutuyorum.

Santim santim, aletimin göğüslerinin kıvrımına doğru yutulmasını izliyorum. Saçlarını çekerek onu bir ritim tutturması için cesaretlendiriyorum. Yukarı, aşağı, yukarı, aşağı, lazer odaklanmasıyla beni beceriyor.

"Çok yumuşaksın," diye homurdanıyorum, bir parmak eklemimi yanağından aşağı sürükleyerek. "Yumuşak ve güzel ama aynı zamanda pis bir kızsın."

Boş boş mırıldanıyor. "Evet."

"Bana bak."

Bakışlarını yukarı doğru kaydırarak ağzını açıyor, kırmızı dudakları genişçe aralanıyor ve ben daha önce hiç yapmadığım bir şey yapıyorum.

Yanaklarını kavradım, başını geriye yatırdım ve ağzına tükürdüm.

Şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açılırken bile irkilmiyor. Yanaklarını sıkıca tutuyorum ve göz açıp kapayıncaya kadar şaşkınlığı geçiyor.

Kırpıklarını kırıştırarak dilinin ucunu üst dişlerinin arasında gezdiriyor ve sikimi memelerinin arasına sıkıştırıyor.

"Tekrar yap," diye
miyavlıyor. Kaşlarım
zıplıyor. "Tekrar mı?"
"Evet."

Düşüncelerimi dolduran şehvet kükremesini durdurmak mümkün değil. Aletim memelerinin arasına damlıyor ve memelerinin şaft boyunca kaymasını daha yumuşak hale getiriyor. "Bunun için bana yalvar."

Zorluyorum ama duracak kadar da pişman değilim. İçgüdülerim bana yaptığım şeyden hoşlandığını söylüyor. Ve bacaklarımın arasına daha fazla eğilip dilini sessiz bir taleple daha fazlası için dışarı ittiğinde, çok haklı olduğumu biliyorum.

"Ağzına tükürmem için bana yalvar, meleğim. O zaman sana ihtiyacın olanı vereceğim," diye mırıldanıyorum, bir elimle saçlarını okşuyor ve yanaklarındaki baskıyı gevşetiyorum.

Avuçlarıma sokuluyor ve dilini yavaşça ağzına geri çekiyor. "Lütfen ağzıma tükür Niko."

"Dilini çıkar. Ve ben söyleyene kadar yutkunmayın."

İstediğimi yapacağını söylemeye fırsat bulamadan ağzımı onunkinin birkaç santim üzerinde gezdirdim ve hala hareket eden dilinin üzerine tükürdüm.

"Yut."

Deniyor ama bir kısmı ağzının köşelerine doğru kayıyor. Başparmağımı yanağından aşağı yayılan pisliğe götürüyorum ve *sonunda* onu öpmeden önce ağzına doğru sürüklüyorum.

Islak, sıcak ve talepkâr, bir yıl boyunca bastırılmış arzu ve ilgi ağzımızın tek bir baskısında ve dişlerimizin takırtısında patlıyor. Ivy ilk başta nazik davranıyor. Meraklı ve dilinin dudaklarımın kenarına her temkinli dokunuşunda o da heyecanlanıyor. Hiç düşünmeden onu içeri alıyorum ve dilimi onunki boyunca kaydırarak birlikte nasıl bir tada sahip olduğumuzu öğreniyorum.

Lanet olası cennet.

Aletim soğuyana kadar göğsünü oynatmayı bıraktığını fark etmiyorum ve aramıza bakacak kadar uzun süre ara veriyorum. Dizlerinin üzerinde dururken parmakları kalçalarımın batıyor, sanki gerçekten istediği şeyi yapmaktan ve kucağıma tırmanmaktan çok korkuyormuş gibi.

Her iki ayağımla da sert bir tekme attığımda botlarım ve kot pantolonum ofiste uçuşuyor ve onunla olmak istediği yer arasında tek bir sınır bile kalmıyor.

"Şimdi kucağıma yat, Ivy. Çıkar şu lanet kotunu. Şimdi sikime binme zamanı," diye homurdanıyorum, bir elimi kasıklarımın götürüp ağrıyan çuvalımı avuçluyorum.

Vücudu omuzlarından ayaklarına kadar uzanan uzun bir hareketle titriyor. "Göğsüme boşalmak istediğini sanıyordum."

"Bütün gece bizim meleğim."

Gözleri kamaşmış bir halde, ayağa kalkmak için kalçalarımı tutuyor. Yırtık bluzunu omuzlarından sıyrıp yere düşürmek için beni bıraktığında nefesimi tutuyorum.

Yavaşça ama kolay bir güvenle başımın arkasını avuçluyor ve öne doğru zorlamadan önce çevik parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. Meme ucu ağzıma değdiğinde otomatik olarak ağzımı açıyorum ve giriş talep ediyorum.

"Evet," diye inliyor, ensemini yatıştırıcı bir şekilde okşuyor.

Meme ucunu emiyorum ve kolumu sırtına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum. Tadı nane losyonu ve birlikte yaşamak zorunda kaldığım en büyük cazibe gibi ve doyamıyorum.

Pantolonuyla ilgilenmesini bekleyemeyecek kadar sabırsızım. Düğmelerini açıyorum ve hiç ustalık göstermeden, sadece çaresizlikle kalçalarından aşağı itiyorum.

"Bu kadar oyun yeter. Amını parçalama vakti geldi, Ivy. Zaten sonsuza kadar bekledim ve bir an daha beklemeyi reddediyorum," diyorum şişmiş, sert meme ucunun etrafında.

Beni sağ memesinden sol memesine doğru yönlendiriyor ve bakışlarımı yukarı doğru kaydırduğımın başını sallıyor. "Bunun için bana yalvar."

Gülümsemem bir uyarıdır. "Şimdi sevişme zamanı, yalvarma değil. Şimdi, seni masamın üzerine yatırıp bir saat boyunca duvara çarptırmadan önce sikimin üzerine otur."

"Neden tehditlerini her zaman bu kadar ilginç hale getiriyorsun?"

Ayaklarımı öyle hızlı iterek cevap veriyorum ki nefesi kesiliyor ve onu döndürüp masamın üzerine katlamadan önce her iki kalçasını da kavriyorum.

Kıkırdıyor ve başını yana atarak dağınık buklelerden oluşan bir perdenin arkasından bana bakıyor. "Şimdi bana şaplak atacak mısınız Bay Shaw?"

Kot pantolonu hızlı bir çekişle aşağıya iniyor. Bir elimi omurgasından yukarı doğru kaydırıp aşağı indirerek onu kalçasından masanın üzerine bastırdığımda ayak bileklerine düşüyorlar.

"Saymaya devam et. Birini kaçırırsan yeniden başlatırım."

"O zaman bu bir evet mi?" diye soruyor, ağzına götürdüğü dudağıyla masumiyet taklidi yaparak.

Elimin tersiyle sol yanağına vuruyorum ve çarpmanın etkisiyle sallanmasını hayranlıkla izliyorum. O kadar dolgun ve yuvarlak ki, bir avuçtan daha fazlası. Sıcak, yumuşak teninin kıvrımlarını kabaca avuçlamadan önce tokadın etkisini göstermesini bekliyorum. Tekrar şaplak atmadan önce sıkıyorum ve çekiyorum, bu sefer karşı tarafa.

"Kont," diyorum hoyratça.

"İki," diye mırıldanıyor, kalçalarımı geriye doğru itiyor ve kalçalarını oynatıyor.

"Yere damlıyorsun, değil mi?"

Arkamda bıraktığım pembe ize nişan alıyorum ve ona tekrar vuruyorum. Bu sefer masaya doğru sallanıyor, kalçaları tahtaya gömülüyor.

"Evet," diye nefes nefese kalır. "Üç."

Kollarını masaya doğru uzatıyor ve ben vuruşlarımın şiddetini artırıp onu tekrar tokatladığımda elimdeki kalem fincanını yere düşürüyor.

"Mmm," diye inliyor. "Bu dört."

"Evet, Bay Shaw."

Dişlerimi gıcırdatırken iki tokat daha. "Beş . . . altı! Oh, kahretsin."

Arkasına geçtim ve sikimi alev alev yanan kışına dayadım. Kızgın ve ıslak, yanaklarının arasından kayarak geçmeden önce çatlağına doğru kayıyor.

"Amımı hedefliyorsan, biraz yanılmışsın," diyor, ses tonu nefes nefese alaycı.

"Çene çalmaya devam edersen, ilk ben senin kışını alırım."

İnliyor, saçlarını omzunun üzerinden savuruyor ve bana yarı kapalı bir bakış fırlatıyor. "Travis analdan nefret ederdi."

Kalçasını elime alıyorum ve diğer elimle sikimi almak için aşağı uzanıyorum. Hafif bir ayarlamayla, ucu kaygan kedi dudaklarının arasından kayıyor. Şaftımın her santimini saran ısıya homurdanıyorum ama henüz onu ihlal etmiyorum. Böyle çok iyi, çok samimi.

"Seni becermek üzereyken onun hakkında konuşma, Ivy," diye uyarıyorum, yarığı boyunca ilerlemeden önce geri çekiliyorum.

Uzun, tiz bir ses çıkarıyor ve bana karşı kükrüyor. Parmakları bacaklarının arasında hareket ederek ucumun onun açıklığını ayırmaya başladığı yerde hayalet gibi dolaşıyor.

"Neden olmasın? Seni suçlu hissettirdiği için mi? Pantolonunu yukarı çekip beni burada böyle mi bırakacaksın Niko?"

Gülüştüm alçak, her zamankinden daha karanlık. İçimdeki her babalık içgüdüğü bencil bir rezil olduğumu haykırıyor. Bir daha asla geri dönemeyeceğim bir çizgiyi geçmek üzereyim.

Oğlum hiçbir zaman benim en büyük hayranım olmadı ve onun hayranı olduğumu söyleyemem ama yine de aileden biri. Ve onun eski kız arkadaşını becermek üzereyim.

Onu becermek üzereyim ve buna bayılacağım. Tüm hayatımı değiştirecek ve karşılığında onunkini de. Tam olarak dediği gibi yapmalı ve pantolonumu çekip buradan gitmeliyim. Peki neden bunu yapmak yerine ileri doğru bastırıp sikimin ucuyla onun daracık deliğine giriyorum?

"Hayır, meleğim. Onun hakkında konuşmanı istemiyorum çünkü onun adını söylediğini duyduğumda tek istediğim seni o kadar iyi becermek ki onu ve birlikte geçirdiğiniz her saniyeyi unutman. Bu beni berbat bir baba yapsa da, şu anda umurumda değil."

Tek bir sert hamleyle kendimi o kadar derine gömüyorum ki taşaklarım am suyuyla ıslattığı derisine çarpıyor.

"Niko!" diye bağıyor, ellerini masaya vuruyor ve kırmızı uçlu tırnaklarıyla masayı tırmalıyor. "Çok büyüksün. Çok doluyum."

Ucuna kadar çekip orada duruyorum, kıkırda bıraktığım el izlerini okşuyorum. Kalbim spazm geçirirken göğsüm küçüldü.

"Hayır, meleğim. Senin için mükemmel boyutta," diye mırıldanıyorum, bu sefer daha nazik bir şekilde ona geri dönmeden önce, onu göğsüme yaslanmaya yönlendirirken. "Ve bilgin olsun diye söylüyorum, anala bayılıyorum."

Cevap vermesi için zaman yoktu. Kalçalarına uzanıyorum ve her ikisini de ön kollarıma yerleştirerek onu yerden kaldırıyorum. Ağırlığını kollarıma aldıktan sonra onu havaya kaldırıyorum, sikimi amının dar duvarlarına gömülü tutuyorum.

Bizi kapıya doğru götürürken başı omzuma düşüyor. Herkesin görebileceği şekilde sergileniyor ama burada kimse yok ve bacağıma sert bir tekme atarak kapıyı kapatıp öyle kalmasını sağlıyorum.

Kollarımda o kadar küçük, o kadar kırılabilir ki, bizi yatağa götürürken onu düşürmemek için ekstra özen gösteriyorum. Bizi yatağın kenarına oturttuğumda, onu kavrayışım bacaklarını kalçalarımın üzerine açıp kendini tamamen açmasına yetecek kadar gevşiyor.

"Keşke burada bir ayna olsaydı da o mükemmel amcığını geren sikimle ne kadar mükemmel görüldüğünü görebilseydim," diye homurdanıyorum, çenemi omzuna koyup şişko memelerinin kabarışını izliyorum.

"Biraz görebiliyorum," diye nefes alıyor, kalçalarını büktüğünde izlemek için başını eğiyor.

Şaftım sıkılıyor ve taşaklarıma daha fazla kayganlık damlıyor. "Bana tarif et meleğim."

Omzunu emiyorum ve dişlerimi bıraktığım izlerin üzerinde gezdirirken bir elimi ön tarafına götürüp bir meme ucunu çimdikliyorum. Etrafımda kasılıyor, beni daha derine sıkıştırıyor. Sadece bir kez itiyorum ve omurgamı saran zevkin tadını çıkarıyorum.

Ivy boynunu kıvrıp yüzünü boğazıma yaklaştırarak sızlanıyor. "O kadar ıslağım ki parlıyorsun. Hiç bu kadar geniş açılmamıştım. İçime nasıl girdin bilmiyorum. Sıgmaman gerekirdi. Ama sığıyorsun ve ben hiç bu kadar iyi hissetmemiştim."

Onun sözleriyle taşaklarım geriliyor, kendimi sakinleşmeye zorlamadan önce boşalmak üzereymişim gibi geriliyorum.

"Tabii ki birbirimize uyuyoruz. Şu anda doğru Shaw'la birliktesin, Ivy. Senin için her zaman doğru olan kişiyle. Şimdi anlıyor musun? Bu küçük, rahat amcığın beni içine aldığı hissetmek başından beri ihtiyacın olan şey miydi?"

"Evet. Evet, buna ihtiyacım vardı!"

Kollarımda titriyor ve göğüs ucu parmaklarımın arasında sertleşiyor. Onu çekiştiriyorum ve ağzımı kulağına götürüp dibinden emiyorum.

"O zaman sana sertçe binmeme izin ver. Sikimin her tarafını kremleyerek bana teşekkür edebilirsin."

Tekrar tekrar başını sallıyor ve ben ellerimi kalçalarına koyup hareketlerini yönlendirmeye başlamadan önce bana sürtünüyor. Yine de Ivy'nin yardıma ihtiyacı yok. Kendinden emin bir elle beni sırtüstü yatırıyor ve dizlerini yatağın üzerinde kaldıraç olarak kullanarak beni gezintiye çıkarıyor.

Kıçı havaya kalkıyor, yanakları açıyla yayılıyor ve sonra sikim onun içinde daha da derinlere iniyor. Dizlerimi ölümüne sıkıyor, ben de kıcını ellerimin arasına alıp aynı muameleyi yapıyorum. Kukusunun uzunluğumun üzerinde her kayışı beni onu bugün burada ilk gördüğümünden beri savaştığım orgazma yaklaştırıyor.

Mutluluktan gözlerimin kaymasına izin vermekten ve beni bir oyuncak gibi kullanırken dayanmaktan başka bir şey yapamıyorum. Bu, yaşayabileceğim en kutsal deneyime yakın ve buna tanık olmama izin verdiği için ona borcumu nasıl ödeyeceğimden emin değilim.

"Çok iyi hissettiriyor," diye mırıldanıyor, aşağı inerken kalçalarını yuvarlıyor ve tekrar yükselmeden önce klitorisini kasıklarına sürüyor. "Beni çok derinden vuruyorsun."

"Beni çok iyi karşılıyorsun meleğim. Sen onu almak için yaratılmışsın. O senin ve sen mükemmel bir kızsın. *Evet*, işte böyle. Bu siki güzelce ve derine sür."

Övgülerin altında hızlanıyor. Karnımla meşgul oluyorum ve kıç yanaklarını ayırırken eğiliyorum. Dudaklarımı büzerek önümdeki koyu pembe deliğe tükürüyorum. Tükürük çatlağından aşağı damlıyor ve bu güzel manzara yüzünden zonkluyorum.

Başparmağım bir sonraki aşağı doğru hareketinde ıslak deliğin etrafında dönüyor. Dokunduğumda inliyor ve bu, onu içeri itmeden önce ihtiyacım olan tek onay.

"Oh, kahretsin, Ivy. Çok mükemmelsin. Kıcın başparmağımı içine çekiyor."

"Yaklaştım," diye anons ediyor kırık bir nefesle.

Sikimin etrafındaki onayı hissedebiliyorum. Şiddetle titriyor, o kadar sıkı sıkıyor ki sanki beni sonsuza dek içine gömülü tutmaya çalışıyor. Başparmağımı içinde hareket ettirmeyi bırakmıyorum ve bana binmenin verdiği zevkle rahatladığı için hızlanmamı engelleyen bir baskı yok.

"Ver onu bana, bebeğim. Bana dölünü ver, ben de bu aç amcığı benimkiyle besleyeyim. Bu hoşuna gider, değil mi?"

Öfkeyle başını sallıyor ve omzunun üzerinden bana bakmak için dönüyor. Pembe yanakları ve şişmiş, ayrılmış dudakları tek başlarına dökülmem için yeterli, ama amının duvarlarının sıkılığını ve sadece bir başparmağın sığabileceği kadar dar bir göt deliğini ekleyin-

"Evet! Evet! Geliyorum, geliyorum, Niko. Lütfen!" diye bağılıyor ve bana ağzını uzatıyor.

Aç, çılgın öpücüklerle alıyorum. Bu geceden daha fazlasını vaat ediyor. Her şey için.

İsmim, evim, bu bar. Banka hesabımdaki her lanet dolar. Ve *ben*. Her santim, iç ve dış, onun. Sadece teklifleri kabul etmek zorunda.

"Al onu, Ivy. Hepsini al," diye tükürdüm, şu anda sikimden fışkıran dölden mi yoksa adamın kendisinden mi bahsettiğimden emin değildim.

Taşaklarımdaki her damlayı sağıyor ve kulaklarım zevkten patladığında onun iniltisini duymayı bırakıyorum. Vücudumdan çekiliyorum ve sonra tekrar içeri itiliyorum, hepsi tek bir nefes aralığında.

Beynimi yeniden düzenledikten sonra, kolumu onun ortasına doluyorum ve yolculuğu bitirmek için ikimizi de yatağa getiriyorum. Sessizce uzanırken benimkiyle aynı hızda nefes alıp veriyor.

Dehşet verici. Sessizlik şu anda yersiz geliyor. İşimiz bittiğine göre ne diyeceğimi bilemiyorum. Kelimeler hiçbir zaman bana göre olmadı. Bu gece onunla, sadece birkaç saat içinde kimseyle konuşmadığım kadar çok k o n u ş t u m . Keşke şu anda ona ne söyleyeceğimi bilseydim. Sakinleştirici bir şey belki? Bir açıklama?

Aletim onun içinde sönüyor ve söz verdiğim şeyi yapamayacağımı ve göğsüne boşalamayacağımı fark edince içimde bir hayal kırıklığı kıvılcımı çakıyor. Plan buydu, ama ...

Yavaşça sikimi içinden çıkarıp hareketsiz kalıyorum.

Korunmadığım için özür dilemeliydim. Onu çıplak becerdim ve sonra çekmeyi hatırlamadan önce azgın bir genç gibi içeri girdim. Siktir, çekilmek aklımın ucundan bile geçmiyordu. Yeterince zamanım vardı, ama onun sıkı sıcaklığını bırakma düşüncesi asla orada değildi.

Peki, neden hala bir şey söyleyemiyorum?

"Gidip temizlenmem gerek," diyor Ivy, sesi daha önce olduğundan daha kapalı.

Boğazımı temizliyorum ve belini serbest bırakıyorum. "Burada eşyalarım var. Birkaç mendil ve fazladan bir gömlek..."

"Sen benimkini parçaladığından beri,"

diye bitiriyor. "Evet."

"Çok memnun olurum" diyor, gözleri odanın içinde gezinirken.

Yataktan fırlayıp kot pantolonumu tekrar giyiyorum. Bir dakika sonra,

ona birkaç mendil ve yedek bir gömlek veriyorum. Bu benim en sevdiğim

bir tane, ama onun giyeceği anlamına geliyorsa, ondan ayrılmaya

hevesliyim. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

Cevap olarak homurdandım.

Giyinirken dönüp onu yalnız bırakmak kibarlık olurdu ama şu anda bunu yapacak gücü kendimde bulamıyorum. Onu son kez bu şekilde görebilecekken olmaz. Lanet olsun, Ivy Bell gibi bir kadını hayatında sadece bir kez görebilmek kulağa çok kötü bir işkence gibi geliyor.

Belki de bunu hak
ediyordumdur. Hayır,
eminim hak
ediyorum.

İşaretlerim omzunu ve göğsünü kaplıyor ve gömleğim vücudundan aşağı düşmeden önce her birini ezberlemeye çalışarak onlara bakıyorum. Siyah kumaş o kadar eski ki solmaya başladı ve çamaşır suyu lekeleri her yerde ama rahat.

Hemen kendini temizliyor ve kot pantolonunu kalçalarından yukarı çekiyor. Kıçına ulaştığında yüzünü buruşturuyor ama gıkını çıkarmıyor.

"Etkinlik hakkında şimdi konuşmalıyız," diyorum.

Yanlış bir şey söyledim. Benden fiziksel olarak bir adım uzaklaşmadan ve yüz hatlarında acı çizgileri belirmeden önce bile her şeyi berbat ettiğimi biliyorum.

İş şu an benim için önemli değil. Ondan başka hiçbir şey önemli değil.

"Etkinliği e-posta üzerinden tartışabiliriz. Bu gece başka planlarım var" diye cevap veriyor.

"Kiminle?"

"Biriyle."

Gömleğim omzundan dizlerine kadar sarkıyor. Hızlı, sert hareketlerle kumaşı topluyor ve masadan çantasını almadan önce kot pantolonunun ön bandına sokuyor. Öfkeyle çantasını çok sert bir şekilde savuruyor ve Noel hediyesi çantasına çarpıyor. Çanta masanın üzerine yan düşüyor ve içinde ne varsa tahtaya çarpıyor.

"Ona da mı ihtiyacınız var? Birlikte plan yaptığınız kişi için bir *hediye*?"

Çantasını omzuna yerleştirip ofis kapısına doğru yürürken yüz hatları öfkeyle geriliyor. "Hakkında uyarıldığım dev bir Scrooge işte."

Ona gitme içgüdümü görmezden geliyorum ve bunun yerine çantayı sapından tutup kaldırıyorum. Kağıt mendil düşerken kaymış, artık içindekileri saklamıyor.

İçine uzanırken ve kağıdı atarken aşırı dikkatli davranıyorum. Şeffaf kavanoza dokunuyorum ve çıkarmadan önce altın kapağa dokunuyorum

ve önümde tutuyorum.

Sözde bir *Cimri* için çorap şeklinde yapılmış bir kavanozda nane aromalı kaçak içki. Bunu ya da başka bir hediye ben olmayan bir adama verdiğini düşündüğümde içimde kıskançlık dönüyor.

Kavanozu yere bırakıyorum ve ikinci parçayı almak için çantanın içine uzanıyorum. Elimde yumuşacık duruyor ama çekip açana kadar ne olduğunu anlayamıyorum.

Bir Noel kazağı. Örme olanlardan.

Kıskançlığım kabarıyor ve hediyeleri bırakıp Ivy'ye tam olarak kimin için olduklarını ve bu gece benimle buluşmaya geleceğini biliyorsa neden onlar için bir tane yaptığını soruyorum. Ama o burada değil.

Yalnızım ve kapı ardına kadar açık.

6

IVY

ÜÇ HAFTA SONRA

"LET'S GET BLITZEN'D HAZIRLIKLARINDA NE DURUMDASINIZ?"

Grayson'ın sesiyle ofis koltuğumda doğruluyor ve çenemdeki salyayı siliyorum. Gözlerim dolu dolu, odamın girişinden beni izlediği yere bakıyorum. Bugün takım elbisesini çıkarmış ve ofisin yavan boyasıyla uyumlu sert bir balıkçı yaka giymeyi tercih etmişti.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Frosty Mug'daki etkinlik nasıl gidiyor? Bir haftadır haber alamadım ve sadece bir hafta kaldı."

Yüzümü asmamak için çaba sarf ediyorum. "İyi gidiyor."

Yüz ifadesi düzleşiyor. "Başka bir şey var mı? Belki daha spesifik bir şey?"

"Dosyam evde." Olmak istediğim yerde.

Geçtiğimiz üç hafta boyunca evdeki ofisimde saklandım ve mekân sahibinin yardımı olmadan kasaba için bir Noel etkinliği planladım. Aramalar yapıldı ve önceden onay alınmadan siparişler verildi.

Dürüst olmak gerekirse, Niko'nun bir şeye katılmadığında bana söyleme şansı vardı. Ne de olsa etkinlikle *çok* ilgileniyor.

Konuştuğum her kişinin onu bilgilendirmesini sağladım ve henüz kararlarımdan herhangi biri hakkında şikayet ettiğini duymadım. Bunu onay olarak alıyorum. Yanlış bir şey yaptığımı düşünseydi ya da yaptığım bir seçimden rahatsız olsaydı, *o geceden* beri bana gönderdiği birkaç e-postadan birinin huysuz, değişiklik talep eden bir mesaj içermesini beklerdim.

Tanrım, o gece.

Beni kelimenin tam anlamıyla gün ışığında becerdikten üç hafta sonra, tek bir ayrıntıyı bile unutmadım. Ne nasırlı, sert ellerinin tenimdeki hissini, ne ilk öpüşmemizin yumuşak, sınıyıcı baskısını ne de ertesi sabah ıslatmak zorunda kaldığım bacaklarımın arasındaki ağrıyı. Acı benim için bir ilkti ama sikiinin büyüklüğüne bakılırsa o kadar da şaşırtıcı değildi.

Yine de günlerce küvette kalacağımı düşünecek kadar kötüydü.

Bir de tenimde bıraktığı pislik vardı. Sadece aşk ısırıkları ve kıcımdaki parlak kırmızı el izleriyle kaplı değildim, aynı zamanda kurumuş spermi kalçalarımın çıkarmak için cildimi fırçalamak zorunda kaldım. Ortaya çıkmalarından bir hafta sonra morlukları makyajla kapatmaya çalışmaktan vazgeçtim.

Tanrım, keşke o şekilde ayrılmasaydım. Yaptığımız seksten sonra çok duygusallaşmışım. Yakınlık bana tüm yanlış fikirleri veriyordu ve çalışmayı önerdiğinde ... bu beni kaçmak zorunda olduğum noktaya kadar incitti.

Baharatlı tarçın kokusu günlerce kıyafetlerimde ve boynumda kaldı. Bluzumdan geriye kalanları çamaşır makinesine atmaya kıyamadım, bu yüzden onu koltuğumun üzerine örttüm ve o zamandan beri dokunmadım.

Bardan ayrılmadan önce bana giydirdiği gömlek yatağında. Acınası bir durum ama onu orada tutuyorum çünkü bana yanımdaymış gibi hissettiriyor. Sadece beni kollarına götüren o homurtular ve yakıcı bakışlar olmadan.

Onu özlüyorum.

Birlikte bir gün geçirdim ve adamı *özledim*. Bu çılgınca, hatta belki biraz safça. Son birkaç gece, yeni mide rahatsızlığım yüzünden her zamankinden daha zor geçti, ama aniden ortaya çıkmadan önce bile uyumakta zorlanıyordum. Ve ben uyurken, o rüyalarım giriyor.

Hiç uyumamak daha kolay.

"Ivy? Hala hasta mısın?"

Hiçbir şey yutamıyorum ve gözlerimi siliyorum, bu sabah makyaj yapacak enerjim olmadığı için şükrediyorum.

"Üzgünüm, Grayson. Ne dedin sen?"

Odama doğru bir adım atıyor ve kaşlarını şüpheyle çatıyor. "Bana bir güncelleme yapmak için dosyaya ihtiyacın olup olmadığını ya da bana bir şey vermek için kendi başına yeterince güncel olup olmadığını sordum."

"Oh, elbette. Evet, projeden haberim var. Ne de olsa benim projem. Her şeyi ezbere bilmiyor olsaydım çok acınası olurdu, değil mi?" Şaka yapmaya çalışarak ama çok başarısız olarak soruyorum.

Grayson gülmüyor. "Yani? Bana bir şey söyle."

"Evet, doğru. Tamam. Geçen hafta bu etkinliğin geçmişte genç yetişkinlerin ilgisini çekmediğinden bahsetmiştik, bu nedenle eski sınıf arkadaşlarımdan birinin sahibi olduğu bir dövme stüdyosuna ulaştım ve kendisi bir pop-up etkinliği düzenlemeyi kabul etti. Dövmeler birkaç saatliğine indirimli olacak ve insanların kolayca seçebileceği Noel havasına uygun birkaç özel tasarım yaratacak."

"Stüdyonun adı ne?" "Gölgenin İçinde."

"Bunu duymuştum. Ve haklısınız. Genç kalabalığı çekecektir. Peki ya çocuklar?"

Onun övgüsü beni biraz daha dik oturtuyor, yaptığım işten gurur duyuyorum.

"Geçen yılın planlarında kızak gezintileri olduğunu okumuştum ve bence bu hala gerçekten harika bir fikir. Bence modası hiç geçmeyecek bir şey değil. Bu yüzden bu yıl da bunu yapacağız."

"Ayrıca ödülleri kasabadaki bazı işletmeler tarafından bağışlanan bir kardan adam yapma yarışması da ekledim. Bazı hediye kartları, pist için bir günlük geçiş kartı var ve bizden biraz daha uzakta olan birkaç yere ulaştım ve Steele Çiftliği için bir irtibat buldum. Sahipleri bize sadece atlı kızak gezintileri için birkaç atlarını ödünç vermeyi kabul etmekle kalmadı, aynı zamanda ücretsiz binicilik dersleri için birkaç sertifika da sunuyorlar," diyorum masamın altından bacaklarımı uzatarak. "Birkaç yiyecek kamyonunun yanı sıra sıcak çikolata standları ve akça ağaç şekerlemesi yapmak için bir alan olacak."

Grayson söylediklerimi sindirmek için bana göz kırpmıyor. Kendine geldiğinde memnun görünüyor, yüz hatları rahatlıyor.

"Peki ya barın kendisi? Tüm bunların dışarıda gerçekleşeceğini varsayıyorum ama Niko'nun kendi bölgesine trafik getirecek hiçbir şeye izin vermediğinden eminim."

Ani tepkimi yutuyorum. Ona, Niko'nun ben istersem her şeye izin vereceğinden emin olduğumu söylersem beni projeden çekebilirdi ve bu işe benden çalınmasını isteme y e c e k kadar çok saatimi verdim.

"Bu konuda kontrolü ona bırakmaya çalıştım, ancak cazip bir ödüllü yemek yarışması veya bir tür çekiliş gibi birkaç öneride bulundum. Dürüst olmak gerekirse, çoğu insanın herhangi bir teşvik olmadan kendi başlarına bara gideceğini düşünüyorum."

"O da seninle aynı fikirde mi?"

Umarım öyledir.

"Bildiğim kadarıyla, evet."

"Bu iyi bir iş, Ivy," diyor.

Yanaklarım kızardı. "Teşekkür ederim, Grayson."

"Etkinlikten önce Niko ile bir toplantı daha ayarladığınızı varsayıyorum. Sadece bir hafta kaldı ve kulağa her ne kadar harika gelse de, işlerin plana göre ilerlediğinden emin olmanı istiyorum."

"Tabii ki."

Kahretsin.

Elini duvara vuruyor ve başını sallıyor. "O zaman seni yalnız bırakayım. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

"Yapacak-"

Elimi ağzıma götürerek sözümü kestim. Koltuğumdan fırlayıp patronumu iterek koridora geçerken tenim buz gibi oluyor.

Bu hafta yüzüncü kez midem dönüyor ve boğazım kusmukla yanıyor. İçeri girip hemen tualete atladığımda banyoda kimse yoktu. Soğuk tenim terleyene kadar ısınıyor.

Midem yatışana kadar sadece birkaç dakika devam ediyor ve topuklarımın üzerinde geriye yaslanıyorum. Elimin tersini alnıma bastırıp derin bir nefes aldığımda elim titriyor.

Ne zaman gribin benden uzaklaştığını düşünsem, intikam için geri geliyor. Günün büyük bir kısmında iyi olduğumu düşünürsek, bu sinir bozucu. Mide bulantısı ya da yorgunluk yok.

Oh.

Oh,

hayır.

Kesinlikle olmaz. İmkânı yok. Doğum kontrol hapı kullanıyorum. On altı yaşımdan beri. Annem beni oturtup seks konuşması yapmıştı. Ve Niko, o kadar çok spermi olması için çok yaşlı. Değil mi? Prezervatif takmadan beni becermesine izin verdiğimi biliyorum, ki evet, cinsel yolla bulaşan hastalıklar hakkında konuşmadığımızı düşünürsek bu çok sorumsuzcaydı, ama ...

Yanaklarıma dokunuyorum ve bunun potansiyel gerçekliği kafama bir tuğla ile çarptığında gözlerimi açıyorum.

Açık bıraktığımı bildiğim banyo kapısı çalınıyor ve ardından Grayson'ın sesi aralıktan sızıyor.

"Hasta mısın, Ivy?"

"Evet," diye ciyaklıyorum, ellerimi yıkamak için titreyen dizlerimin üzerinde yükseliyorum. "Eve gitmek ister misin?"

Suyu soğuk akıtıyorum ve birazını ağzımda çalkalayıp yüzüme sıçratıyorum. Suyu lavaboya tükürüp ellerimi kağıt havluyla kuruluyorum.

"Yapabilirsem memnun olurum," diye cevap veriyorum.

"Müsait misin? Kapıyı açabilir miyim?"

Kapıyı kendim açıp nemli kağıt havluyla ağzımı silerken midem bambaşka bir nedenden dolayı huzursuz.

"Bu haftanın geri kalanında izinli olabilirsin. Niko ile yaptığın görüşmenin özetini ve onayıma ihtiyacın olan bir şey olup olmadığını bana e-posta ile gönder. Bunun dışında, şu anda burada sana ihtiyaç yok, Ivy. Evde kal ve dinlen," diyor ve ofise başladığımdan beri ilk kez sesi yumuşak ve soğuk değil. Sesinde beni hafifçe gülümseten nazik bir ton var.

"Etkinlikte olacaksın, değil mi?" diye sordum. "Evet."

"Seni dövme sergisinde göreceğiz miyim?"

Bir kahkaha attı. "Hayır. Ama buralarda olacağım."

"Sanırım sana Mutlu Noeller dileme vakti geldi."

"Mutlu Noeller, Ivy," diye karşılık veriyor ve banyodan onun önünde çıkmamı işaret ediyor.

Kesinlikle bir Noel olacak. Mutlu olup olmadığını sadece zaman gösterecek.

Market poşetini ters çevirip kutudaki hamilelik testini sallıyorum ve bir takırtıyla banyo tezgahına düşmesini izliyorum.

Sanki beynim, uzuvlarımın kendi istekleriyle hareket etmesine izin vermek için kapanmış gibi. Tırnaklarımın kutuda açtığı her yırtıkla midemdeki düğüm daha da sıkılaşıyor. Bu noktada onu çözebileceğimden şüpheliyim.

Sonunda kutuyu yırtıp açtığımda ince çubuk avucumun içine düşüyor. Üzerine işedikten sonra, kapağı tekrar takılı ve ekranda küçük kum saati yanıp sönerken tezgâhın üzerine koyuyorum.

Klozetin kapağını kapatıp telefonumdan bir zamanlayıcı ayarladıktan sonra başımı ellerimin arasına alıp ayaklarımı yere vurarak üzerine oturuyorum. İki dakika beklemem gerektiği yazıyordu ama neden bu bana dünyanın en imkansız görevi gibi geliyor? Günümüzde ve bu çağda, sonuçlar anında olmalı.

Belki bunu yalnız yapmasaydım daha kolay olurdu. Ya da bunun olmasını isteseydim. Ama bir bebek? Uzun zamandır böyle bir şey planlamıyordum. Daha 21 yaşındayım ve hadi ama! En olgunlaşmamış ya da pervasız insan olmasam da, şu anda annelik yapabileceğimden şüpheliyim.

Benim erkek arkadaşım bile yok! Tek gecelik bir ilişkiydi. Bir takılma. Şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisi olsa bile, teklif etseydi tekrar yapmaktan mutluluk duyardım.

Ellerimin içinde inliyorum. Ne yapmam gerekiyor? Niko ebeveyn olmayı çoktan yaşadı. Tanrı aşkına, oğlu benim yaşında. Bir barın arka ofisinde yattığı biriyle yeniden en baştan başlamak isteyeceğinden şüpheliyim.

Üç haftadır konuşmadık, iş e-postalarımızdan daha az profesyonel bir ortamda bile. Bu nasıl bir buz kırıcı?

Alarmımın sesi duyuldu. Nefesimi tutuyorum ve ellerimi yüzümden indiriyorum. Ayağa kalkıp lavaboya doğru sallanırken sanki biri kukla iplerimi çekiştiriyor.

Küçük ekrana bir kez baktığımda denge için tezgahın kenarına tutunuyorum.

Olumlu.

7

IVY

NOEL'I HEP SEVMİŞİMDİR.

Ben büyürken annem bu konuda biraz abartılıydı ve ben de tek başıma yaşarken o zaman sahip olduğumuz tüm gelenekleri sürdürdüm.

Ağacın daha Cadılar Bayramı gelmeden asıldığı yıllar vardı ve sanırım en sevdiklerim onlardı. Annem her zaman babama kutuları bodrumdan yukarı taşımasını emrederdi ve bütün günü her şeyi nereye koyacağımızı düşünerek geçirirdik.

Oturma odamızdaki ağacın teması her yıl kırmızı ve yeşilden pembe ve gümüşe, bazen de mavi ve beyaza değişirdi. Annem bir temaya bağlı kalmamızda ve süsler, cicili bicili süsler, ağaç eteği ve hatta ışıklarla bu tema etrafında çalışmamızda ısrar ederdi.

Sonra, aile odasında ikinci bir ağaç kurardık ve babamla beni, hiçbir neden ya da mantık olmaksızın istediğimiz gibi süslememiz için serbest bırakırdı. Ben duygusal süsler kutumu göğsümde tutardım ve babamın hokey süslerini almasına izin verirdim ve sonra işe koyulurduk. Bazı yıllar ağacı istediğim gibi süslemek saatlerimi alırdı ve babam benim ulaşamayacağım kadar uzun olan bir şeyi kaç kez ayarlamak zorunda kaldığım için oflayıp puflardı.

Biz bitirene kadar annem Çin yemeği hazırlamış olur, biz de şömineyi yakar ve aynı kupalarda sıcak çikolata yapardık.

Kendimi yalnız hissettiğim günlerde bu anıları tekrar hatırlıyorum. Tatiller yalnız hissetmek için uygun zamanlar değildir, ancak ailemden uzaklaştığımdan beri bu duyguyu normalden daha fazla hissediyorum.

Akşam yemeği ve hediyeler için eve dönmek için her zaman zaman ayırıyorum, ancak çocukluk evinizden ayrılıp kendi başınıza bir hayata başladığınızda, eskisi gibi olmuyor. Bunlar büyüme sancıları, biliyorum. Bunu kabul etmek, içinizi kemiren ve daha fazlasını arzulamanızı sihirli bir şekilde durdurmuyor.

Uzun bir nefes vererek Frosty Mug'a giden yolda ilerlemeye devam ediyorum. Lastiklerim henüz sürülmemiş taze kar yığınının batıyor ve direksiyonu daha sıkı kavrayıp daha da gerginleşiyorum. Sileceklerimi hızlıca silsem bile, kar önümde nereye gittiğini görmemi zorlaştıracak kadar sert yağıyor.

Radyodaki hava durumu sunucusuna göre 22 Aralık'ta hava kapalı olacaktı ve Niko ile birkaç e-posta alışverişi yaptıktan sonra, hava durumu ne olursa olsun bugün onu görmeyi kabul etmekten başka seçeneğim kalmamıştı.

Elbette, evime gelmeyi teklif etti, ama bunu yapsaydı ... sadece *hayır*. Birincisi, onun yanında azgın bir hayvan gibi saldırmadan onu evime kabul edecek kadar kendime güvenmiyorum, ama ikincisi, bardaki dekorasyonun nasıl gittiğini kontrol etmek istedim.

Oraya son gittiğimde çıplak ve hüzünlüydü. Ama ona her şeyin nasıl dekore edilmesi gerektiğine dair net talimatlar verdim ve bunlara uyup uymadığını görmeye hazırım.

Kırmızı ışıktaki kaygan bir şekilde durduğumda karnım dönüyor. Tabii ki, ziyaretimde işten daha fazlası var.

Dün doktoruma gittim ve evet, gerçekten hamile olduğumu teyit ettirdim. Tam olarak üç haftalık. Hem sabah bulantılarından hem de ona bu haberi vermenin verdiği sinirden midem bulanıyor.

Üzülecek mi? Ya da bana istemediğini mi söyleyecek? Tanrım, umarım demez. Bunu tek başıma yapabilir miyim bilmiyorum.

Prezervatif kullanmamak çok düşüncesizceydi. Doğum kontrolünün hiçbir zaman yüzde yüz etkili olmadığını hep biliyordum ve eminim o da bunu biliyordur. Dürtülerimizle hareket ettik ve şimdi ne yapacağımı bilmiyorum.

Işık yeşile dönüyor ve lastiklerimin patinaj yapmasını önlemek için hafifçe gaza basıp kavşaktan rahatça geçiyorum. Dışarısı kasabanın etrafına asılmış ışıkları göremeyecek kadar aydınlık ama her yerdeki çelenkler

dükkanın kapısı görünüyor. Barın otoparkına girmeden önce beni biraz gülümsetmeye yetiyorlar.

Arabayı park edip kalın ceketimin içinden bir elimi karnıma koyduğumda hoparlörlerden "Jingle Bells "in country bir yorumu çalıyor.

"Umarım Noel'i seversin, bebeğim. Sevmezsen annenin kalbini kırarsın. Büyükanneninkinden bahsetmiyorum bile," diyorum usulca.

Anahtarı kontaktan çekip omurgamı çelikleştiriyorum ve kendi kendime bir kez başımı sallıyorum. Dışarı adımımı attığımda kar yüzüme saldırıyor. Rüzgâr havada uğulduyor ve yanaklarımı keserken şiddetinden nefesim kesiliyor.

Kürklü kapüşonumu yukarı çekiyorum ve otoparktaki kar yığınlarının arasından koşarak girişe doğru ilerliyorum. Eldivenlerim takılı olsa bile metal kapı kolu o kadar soğuk ki kapıyı açarken parmaklarımı yakıyor.

İçerisi sıcak ve ceketimi kardan arındırmadan önce gergin omuzlarımı düşürüyorum. Henüz ortalıkta görünmüyorum ama sanki bugün bir şey fark edecekmiş gibi en bol ceketimi ve elbisemi giydim.

Ceketimi silkmeye başladığımda ayak sesleri yaklaşıyor ve otomatik olarak geriliyor, her kimse bana ulaşmasını bekliyorum. Bana en yakın masalar boş, boş park yeri ve dışarıdaki hava göz önüne alındığında bu şaşırtıcı değil. Yollarda araba kullanmak o kadar da güvenli değil ve yolların tamamen kapanması da uzun sürmeyecek. O zamana kadar gittiğimden emin olmalıyım.

"Bunu ben alayım," diye homurdanıyor Niko, eli çoktan bana uzanmış bir halde masaların arasından belirerek.

Ceketimi koluma geçirmeye çalışırken yakalıyor ve kocaman eliyle kavıyor. Bakışlarımı kaldırdığımda, hemen fındık gözlerinin ağırlığı ve yoğunluğu altında kalıyorum.

"Merhaba," diye

mırıldandım

utangaçça.

"Merhaba."

Göz açıp kapayıncaya kadar bakışlarından kurtuluyorum ve nihayet karşımdaki görüntüsüne odaklanabiliyorum. Kot pantolonunun üzerine giydiği yeşil-kırmızı kazağa odaklandığımda kalbim birkaç kez fazla hızlı atıyor. Hırıltılı bir nefes çıkarıp gömleğimin kolunu sıkıyorum.

"Ne giyiyorsun?"

Ona bu soruyu neden sorduğumu bilmiyormuş gibi kendine bakıyor ve iri bir omuz silkiyor. "A

kazak."

"Neden o?"

"Bu bir hediye idi, değil mi?"

Başımı geriye atıp tekrar gözlerinin içine bakıyorum, bu kez kendi gözlerimi kısıyorum. "Belki de senin için değildi."

"Biraz dar ama işe yaramasını sağladım."

"Bu Travis için olabilirdi." Kelimeleri toparlayamadan ağzımdan çıkıveriyor. Yüzünde şimşekler çakarken bile bir özrü yutuyorum. "Yani, değildi, ama olabilirdi."

Aramızdaki boşluk birkaç saniye içinde kayboluyor. Niko yüzümü ellerinin arasına almakta tereddüt etmiyor ve beni öpmek için yaklaşmadan önce başımı geriye doğru eğiyor. Haftalar önce ayrıldıktan sonra bunun olmasına izin vermemeliydim ama gözlerim kapanırken ve midem kanat çırpışlarıyla dolarken, tekrar geri çekilecek gücü kendimde bulamıyorum.

Bu bir açıklama, ama halk için değil. Sadece benim için. Uzakta kalmasına rağmen beni ya da birlikte yaptıklarımızı unutmadığının bir hatırlatması. Hiç düşünmeden öpücüğe gülümsüyorum ve o da beni daha da yaklaştırmak için öpücüğü derinleştiriyor.

Kazağını yapmak için kullandığım iplik, ellerimi sırtında düz bir şekilde durması için sürüklediğimde parmaklarımın altında yumuşacık oluyor. Biraz dar olduğu konusunda haksız sayılmazdı ama yine de giyiyor olması benim için onun beklediğinden çok daha fazla şey ifade ediyor.

Başparmağını çenemin kenarında gezdiriyor ve sonra dudağımın üzerinde gezdirmek için öpücükten çekiliyor. "Benimle gel. Sana bir içki hazırladım bile."

Midemdeki kanatlar yok oluyor. "Oh, sadece suyla idare ederim."

"Daiquiri tarifini değiştirdim. Etkinlik için içki menüsüne koyabilirim diye düşündüm." Elimi tutuyor ve beni çekiştirmeye başlıyor. barın içine doğru. "Çilek yerine nane şekeri."

Kokulu bir şey koklama düşüncesi kusma isteği uyandırır da, "Aslında bu harika," diye düşünüyorum.

Hamile olduğum için en sevdiğim parfümün kokusundan nefret ettiğimi fark ettikten sonra parfüm kullanmayı bıraktım. En azından barın kokusu midemi fazla rahatsız etmiyor.

Niko şaşkınlıkla bana bakıyor. "Öyle mi?"

"Kesinlikle. Menüye başka ne koymayı düşünüyorsunuz?"

"Sadece bunu buldum."

"Her şeyi yapabilirdin Niko. Belli ki bira spesiyali yapacaksın ama yılda bir kez başka bir içki yapmalısın. Belki viskili bir şey?"

"Naneli kaçak içki."

Yanaklarım alev alıyor. "Naneli kaçak içkiyi sever misin?"

"Son birkaç haftadır hoşuma gidiyor, evet." "Oh."

Bara vardığımızda sohbet kesiliyor ve burayı da ön masalar kadar boş buluyorum. Topuğumun üzerinde dönerek, arkada saklanan biri olmadığı sürece mekandaki tek insanların biz olduğumuzu doğruluyorum.

Hiç süsleme de yok. Tek bir ışık seti ya da çelenk bile yok.

"Herkes nerede?" Barın üzerindeki çamur dolu, kıvrımlı pembe bardağı fark ederek soruyorum.

Niko içkiyi kapıyor ve koyu renk gözlerinde parlayan umuda benzer bir şeyle bana uzatıyor. Dudağımlı ısırp içkiyi ondan almakta tereddüt ettiğimde boynum nemleniyor.

"Onu içemem."

Gözlerini kırıştırıyor ve umut kaybolup yerini soğuk bir kayıtsızlığa bırakıyor. Boğazını temizliyor, bileğine uzandığımda onu yerine koymak için hareket ediyor.

"İstemediğimden değil. İstiyorum. Denemem için yapmış olman da inanılmaz tatlı. İstersen etkinlikten önce bir iş arkadaşımı tadına bakması için çağırabilirim," diye saçmalıyorum, sesim de hissettiğim kadar gergin çıkıyor.

Barın üzerine bırakıyor ve kollarını kavuşturuyor. "Senden başka kimsenin tadına bakmasına ihtiyacım yok. Senin için özel yaptım, Ivy."

"Oh. O zaman bu daha da tatlı."

"Bunu istemeni beklememeliydim. Dışarı çok soğuk. Özür dilerim."

"İstiyorum. Sadece *sahip olamıyorum*. Lütfen oturup konuşabilir miyiz? Açıklayacağım."

En yakın masaya doğru başını sallarken endişesi yüz hatlarını sıkılaştırıyor. Bu bir kabin, bu yüzden bir tarafa kayıyorum, diğer tarafta bana katılmasını bekliyorum. Bunun yerine barın etrafında dolanıyor ve bir bardağı suyla dolduruyor. Sessiz bir kahkaha atıyorum ve bitirmesini bekliyorum.

Bugün barda Noel müziği çalmıyor ve şimdi düşünüyorum da buraya ilk geldiğimde de çalmıyordu,

ya da. Onun yerine eski rock.

"Neden hiç Noel müziği çalmıyor?" İri gövdesini yanımdaki kabine sıkıştırıp bardağı bana uzattığında soruyorum.

Birbirimize çok yakınız, kalçası ve pazusu bana baskı yapıyor. Vücuduna doğru hafifçe eğiliyorum, yaydığı sıcaklığı arıyorum.

"Aylardır istasyonu değiştirmedim."

"Tatildeyiz. Noel müziği şu anda beklenen bir şey."

"Burada olmaz."

"Bunun bir nedeni var mı?"

"Sadece pek sevmiyorum." Suyumu bana yaklaştırmak için parmak eklemlerini kullanıyor. "Bir şeyler iç."

Bu açık emir karşısında göğsüm ısındı. Huysuzluğuna rağmen Niko inanılmaz derecede düşünceli ve üzerine titrenmesi çok hoş.

Sudan bir yudum aldıktan sonra "Kazağı beğendin mi?" diye soruyorum. "Evet. Daha önce hiç böyle bir kazağım olmamıştı."

"Biraz dar olsa bile mi?"

Bir avucunu kalçamın üzerine koyuyor ve sıkıyor. "Evet, meleğim. Bana yaptığın her şeyi giyerim, bedeni ne olursa olsun."

"Sana tam oturan başka bir tane yapabilirim. En sevdiğin renk ne?"

"Donanma."

"Donanma o zaman. Noel pazarı için koleksiyonumu tamamlamam gerekiyor, o yüzden bunu listeme ekleyeceğim."

"Bu şeylerle mi geçiniyorsun?" diye soruyor, şaşırmış ama şüpheli bir şekilde değil. Sadece gerçekten merak ediyor.

"Geçinmek için değil, hayır. Ama örgü örmeyi seviyorum ve sadece birkaç kazak ya da terlik olsa bile başkalarının benim yaptığım şeyleri giydiğini görmek güzel," diye açıklıyorum.

"Bana terlik yapar mısın?"

Kaşlarımı kaldırarak ona bakıyorum. "Bir çift örgü terlik mi istiyorsun?"

"Neden olmasın? Benim de herkes gibi ayaklarım var." "Eminim büyüktür."

Huffs. "On üç beden."

"Evet. Tam beklediğim gibi. Büyük penisli erkeklerin her zaman büyük ayakları olur ve seninki de devasa."

"Aletimin büyük olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Kafana girmesine izin verme."

Eli kalçamın iç kısmına düşüyor ve mümkün olmasa bile onu daha yakına çekmeye çalışıyor. "Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Ona söylemek üzere olduğum şeyin gerçekliği içime işledikçe aramızdaki hafif hava buruşuyor ve yok oluyor. Avuçlarım terden kayganlaşıyor ve bir elimle onun eline dokunma riskini almadan onları kalçalarımın bile silemiyorum.

Suyumu tutuyorum ve yere koymadan önce birkaç uzun nefes çekiyorum.

Nabzım boğazımda zonkluyor.

"Sana söylemem gereken bir şey var. Ve bunu nasıl karşılayacağını bilmiyorum."

Tanrım, ona bakamıyorum bile. Karşımdaki kabin yaşlı ve buruşuk ama onun bakışlarıyla karşılaşmaktan iyidir.

"Söyle bana, Ivy. Ben yetişkin bir adamım."

"Bunun fazlasıyla farkındayım," diye mırıldanıyorum, saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Bak, sadece senden hiçbir şey beklemediğimi bilmeni istiyorum. Etrafta dolaşmak ya da bana para teklif etmek zorunda değilsin. Genç olabilirim ama doğru yetiştirildim ve bunu nasıl yapacağımdan emin olmasam da, ben-"

Niko parmağını çenemin altından geçirip başımı çevirmeye zorladığında beni susturuyor. Paniğimi bir şekilde yatıştıran berrak ve açık kahverengi gözlerle karşılaştım.

"Hamilesin."

Onun ağzından duymak bir şekilde daha gerçekçi kılıyor.

Vay anasını. Ben hamileyim.

Ellerimi kucağıma bırakıp başımı sallarken duygular boğazımı tıkıyor. "Nereden biliyorsun?"

"Havadaki korku ve şüphenin tadını alabiliyorum meleğim. Ve prezervatif kullanmadık. Bu ve içimi reddettin."

"Delirdin mi sen?" Fısıldıyorum.

Dudaklarını ıslatırken kaşları birbirine çarpıyor. "Deli mi? Hayır, Ivy.

Bir bebek için kızgın değilim."

"Neden olmasın? Sen zaten bir babasın ve ben senin için hiç kimseyim Niko. Karın ya da kız arkadaşın bile değilim. Beni hamile bırakmak istemedin," diye itiraz ediyorum, büyük bir parçam hâlâ bana kaldırıma çıkmamı söylemediğine inanamıyorum.

"Bunu yapmak istememiş olmam, yaptığım için üzgün olduğum anlamına gelmez. Ve sen *henüz* benim karım ya da kız arkadaşım değilsin. Bunu seni terk etmem için geçerli bir neden olarak kullanma."

"Ne demek 'henüz'?"

"Oğlumun tüm eski kız arkadaşlarıyla yatmayı alışkanlık haline getirdiğimi mi düşünüyorsun Ivy?"

"Hayır."

"Bu doğru. Peki neden şimdi başlayayım?"

"Olanlar senin için sorun değil o zaman? Peki bundan sonra ne olacak? Çünkü sanırım bebeği doğurmak istiyorum Niko. Ve bu da demek oluyor ki . . . *Aman Tanrım*. Travis'in bir kardeşi olacak. Ve ben de onun annesi olacağım!" Aceleyle Niko'nun kolunu ve göğsünü iterek kabinden çıkmasını sağlamaya çalışıyorum. Kaşlarını çattı ama tökezleyerek dışarı çıktı.

peşinden yuvarlanır.

"Tuvalet nerede?" Kusmuk yemek borumdan yukarı kayarken ağzımı kapatmak için uzanarak mırıldanıyorum.

Niko sırtımı avuçluyor ve tek kelime etmeden beni bara doğru yönlendiriyor. Elimin arkasına öğürüyorum ve ardından gelen yanıkla irkiliyorum. Tüm dikkatimi onun ve barın üzerine kusmamaya verdim.

Tuvalete gitmeme yardım ettiğinde, masada içtiğim tüm suyu dışarı atmadan önce tuvalete zar zor yetişiyorum. Bütün gün hiçbir şeyi midemde tutamadığım için kurtulmam gereken bir yiyecek de yok.

Tuvalete eğilip sulanmış gözlerimi sımsıkı kapatırken midem gurulduyor. Niko yanıma çömelip saçlarımı tutarken ve sırtımı ovarken utanç duygusu bedenimi sarıyor.

"Özür dilerim," diye hıçkırıyorum, elimin tersiyle gözlerimi siliyorum. Görüşümde siyah kirpik kümelerini gördüğümde bir hıçkırık kaçıyor içimden.

Beni nazıkçe silkeliyor. "Bu ne zamandır devam ediyor?" "Yaklaşık bir haftadır."

"Yemek yiyor muydun?"

Başımı sallıyorum, yüzümü gizlemek için eğik tutuyorum.

"Yemek yemelisin meleğim."

"Yapamam. Y a p t ı ğ ı m anda ortaya çıkıyor ve o kadar açım ki!" Feryat ediyorum.

"Tamam. Yine kusman mı gerekiyor?"

Burnumu çektim. "Hayır. Sanırım iyiyim."

O kadar hızlı gelip gidiyor ki, acaba hepsi kafamın içinde mi diye düşündüm. Ama tekrar o kadar hızlı oluyor ki gerçek olması gerektiğini biliyorum.

Niko yanımdan geçip arkama çömelıyor. Ellerini kollarımın altından geçiriyor ve sonra ayağa kalkmama yardım ederek beni göğsünün sert duvarına yaslıyor.

"Hadi sana yiyecek bir şeyler alalım. Ben yemek yaparken bebek hakkında konuşabiliriz."

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve arkamı dönmeden önce kuru olduklarından emin olmak için dudaklarıma dokunuyorum. Kocaman adam üzerimde yükseliyor ama cüssesi dışında hiçbir şekilde kendimi küçük hissettirmiyor. Kendimi hiç onun yanında hissettiğim kadar biriyle eşit hissetmemiştim.

"Onu geri fırlatabilirim," diye uyarıyorum.

Ağzının kenarı gülümsemek ister gibi seğiriyor ama tam olarak bunu başaramıyor. "Denemeye değer. Gel."

Yüzünü yüzüme yaklaştırdığında bir elimi ağzımın üzerinde gezdiriyorum. "Bir yerlerde nane şekeri var mı acaba?"

"Mutfağa gittiğimizde sana bir tane getireceğim."

"Mutfağa o zaman."

Hayatımızın geri kalanı için atacağımız adımlara karar vereceğimiz yer.

8

NIKO

BİR *BABA*. TEKRAR.

İkinci kez baba olacağım.

Travis'in olmasını beklemiyordum. O zamanlar genç ve aptal sözcük dağarcığımdaki iki sıfattı. Annesiyle geçirdiğim o dokuz ay boyunca hayatın beni nereye götürdüğüne dair en ufak bir fikrim yoktu ama tek hedefim oydu. Zaman ilerledikçe ve sadece bir baba olarak değil, bir erkek olarak da karşılaştığım zorluklarla onun yanında büyüdükçe, bu şansı tekrar elde edersem, kollarımı açarak kabul edeceğimi biliyordum.

Yaşadıklarım sayesinde bugün olduğum kişiyim. Elbette yüklü bir birikimim ya da lüks bir evim yok. Travis'in annesiyle olan ilişkim çocukluğunun başlarında sona erdi ve hiçbir zaman yılan babası olamadım. Ama büyüme şeklimden ve kazandığım savaşımlardan gurur duyuyorum. Sessiz bir çıkmaz sokaktaki üç yatak odalı küçük bungalovumla ve bu barla.

Bu sefer nasıl kaçınacağımı bildiğim hatalar yaptım. Asabiyken sakinleştim ve dikkatim dağılmışken odaklandım.

Ivy ile bugün konuşacağımızı düşündüğüm bir sürü şey vardı, ama bu? Bu beklediğimin yakınından bile geçmiyordu.

Son üç haftadaki e-postalarımız, onu tekrar görmeyi kaç kez ima etmeye çalıştıysam da kısa ve özdü. Tuzaklarıma hiç düşmedi ve belki de bunu bir işaret olarak almalıydım,

Ama ben reddettim çünkü Ivy Bell'in benim olmaması artık bir seçenek değil.

Ve şimdi, kararımdan daha da eminim. Şüphesiz doğru olan bu.

Bu kadının hayatıma girmesinin bir nedeni vardı ve bize yeniden başlama şansı verildi. Başka bir adamın kollarına kaymasına izin vermemem ve onu kendi kollarıma almam için bir fırsat. Tekrar gitmesine izin vermeyeceğim. Her tatilde ve aile etkinliğinde onu oğlumla birlikte izleyerek kendime işkence etmeyeceğim, eğer işler biraz daha farklı olsaydı, onun yerine benimle olacağını bilerek.

Travis'in tüm bunları öğrenmesi ve benden nefret etmesiyle ortaya çıkabilecek sonuç her zaman aklımın bir köşesinde. Bebek haberi ilişkimizi yok edebilir.

Daha iyi bir adam uyarıya kulak verirdi. Ben öyle biri değilim.

Hepimiz yetişkiniz. Ve ben oğlumu tanıyorum. Ivy'yi benim kadar çok isteseydi, şu anda bu durumda olmazdık. Ona doğru davranmadı ve eğer oğlum olmasaydı, ona yaptıkları için parmaklarımı dişlerinin arasına gömerdim.

Yakında yapılması gereken bir tartışma var ama bugün bunun için uygun bir gün değil. Öğleden sonramın geri kalanı için tek planım, bebeğimi taşıyan kadınla ilgilenmek ve onu hayatında bir yer edinmeye değer olduğuma ikna etmeye çalışmak.

"Burada bir mutfak olduğunu bilmiyordum," diyor Ivy, şimdi mutfak tezgahının üzerine tünemiş, bacakları kenardan sarkıyor.

"Pek kullanılmıyor."

Doğranmış biberleri karıştırmak için bir spatula kullanırken tavada pişirdiğim çırpılmış yumurtaların cızırtısı alanı dolduruyor.

"Burada hiç hamburger ya da benzeri bir şey satıyor musunuz?" "Sadece patates kızartması."

"Neden daha fazla olmasın? Bir şeyler atıştırmanın yanı sıra bir şeyler de içebilirlerse daha fazla müşteri çekebilirsiniz."

"Denedim. İşe alacak aşçı yoktu. Matty'nin fritözle arası iyi olduğu için şanslıydım."

Ciddi bir pozisyon için başvuran birkaç kişi, yerleri fırçalamak için daha iyi niteliklere sahipti. Değdiğinden daha zahmetliydi. Şimdi, gecenin geç bir saatinde kendimi bir şeyler pişirirken bulana kadar mutfak çoğunlukla boş duruyor.

En azından bugün için stoklanmıştı. Yumurtalar midesine iyi gelmezse pişirecek bir sürü başka yemek var.

"Yemek pişiren kişi olmak istemezsiniz sanırım?"

Ocağı kapatıyorum ve pişmiş yumurtaları yaydıktan sonra üzerlerine biraz rendelenmiş peynir ve biber serpiyorum.

"Hayır. Ben zorunluluktan aşçıyım. Tutkuyla değil," diye cevap veriyorum. "Bu adil. Mutfakta fena değilim ama şef değilim."

"En çok ne pişirmeyi seversin?"

"En çok ne pişirmeyi ya da ne yemeyi severim?" "İkisini de."

Ellerinin üzerine yaslanıyor, göğsü tavana dönük ve mırıldanıyor. "Yemek pişirmeyi seviyorum. Tarif falan olmadan yapacak kadar iyi değilim ama seçme şansım olsaydı, yemek pişirmeden önce bir şeyler pişirirdim. Ve yeme konusunda . . . Mozzarella çubuklarını gerçekten çok severim. Ya da kalın bir parça lazanya. *Ooh*, ya da belki biraz tamale. Bir kase dolusu bufalo tavuk sosuna da hayır demem."

Konuşurken gözleri neredeyse şaşı, dili sanki tarif ettiği yemeğin tadını alabiliyormuş gibi dudaklarında geziniyor.

Duvardaki raftan bir tabak alıyorum ve yumurtalarını tabağın ortasına yerleştiriyorum. Hareketlerimi ilgiyle izliyor ve tabağı ona uzattığımda üzerine atlıyor. Karnı yüksek sesle gurulduyor, ben de hızla hareket ederek ona bir çatal bulup uzatıyorum.

Çatalın uçlarını kabarık yumurtalara batırarak, "Aman Tanrım, çok açım" diyor.

"Ye meleşim."

Lokmayı ağzına itiyor ve çiğnemeye başlamadan önce inliyor, çatala daha fazlasını saplıyor. Bacaklarının arasına geçiyorum ve o yemeği yerken ellerimi dizlerinin üzerine koyuyorum. İzlerken göğsüm sıkışıyor, ilkel içgüdülerim onunla ilgilendiğim için memnun. O bunu hak ediyor.

"Bunlar şimdiye kadar yediğim en iyi yumurtalar," diyor ısırmalar arasında. "Sadece çok açsın."

"Aynı anda hem aç hem de dürüst olamaz mıyım?"

Dizlerinin kıvrımlarını izliyorum. "Evet, olabilirsin."

O tekrar yumurtalarına odaklanıyor ve ben de yerimden kıpırdamıyorum, olduğum yerden çok memnunum. Her sabah kahvaltı etmeye özen göstermişimdir ve görünüşe göre Ivy'nin de bu alışkanlığı edinmesine yardım etmem gerekiyor. Özellikle de artık iki kişilik yiyorsa.

"Son üç haftadır ne yapıyordun?" Açık açık sordum.

Çiğnemesini yavaşlatıyor ve yutkunuyor. "Çalışıyorum, çoğunlukla." "Etkinlikte mi?"

"E-postaları alıyorsunuz, dolayısıyla bunun cevabını zaten biliyorsunuz."

"Bir sürü e-posta aldım, Ivy. Sen hariç herkesten."

Çatalı tabak boyunca kaydırıp kalan küçük yumurta parçalarını toplarken boynu pembeleşiyor. "Olay hakkında bu kadar endişelenen sendin. Odak noktasını orada tuttuğum için mutlu olacağını d ü ş ü n m ü ş t ü m ."

"Ben de senin hakkında konuşmak istiyordum," diye açıklıyorum.

Ağzı köşeye doğru açılırken gözlerimi yakalıyor. "Gerçekten mi?"

Sıkı bir nefes vererek, bacaklarının her iki yanındaki tezgahın kenarını kavıyorum ve onun boşluğuna doğru eğiliyorum. Etrafımızdaki hava sallanıyor, ama ben sadece daha da yaklaşıyorum, onunla olan bağlantımın beni içine çekmesine izin veriyorum.

Ivy başını geriye atıyor, ben ağzımı yanağına götürürken bile gözlerimiz kilitli kalıyor.

"Seni özledim, Ivy. O gün kaçıp gitmemen gerekiyordu. Senin için ölmesine izin vermem gereken çok daha fazla planım vardı. Ve şimdi, karnında benim bebeğimle mi döndün?"

Temkinli bir elimi kaldırıp karnının alt kısmına yaslıyorum. Doğal olarak yuvarlak, ama henüz bir bebekle değil. Bir süre daha orada bir şişlik olmayacak. Yine de avucumun altında büyüyen bir şey olduğunu bilmek sahiplenme duygumu yoğunlaştırıyor.

"Seni burada, yanımda istedim. Ama bu en çılgın hayallerimin bile ötesinde. Bana en güzel Noel hediyesini verdin meleğim ve ben ikiniz için de burada olacağım. Bunun ani olması ya da birbirimizi hala tanımaya çalışıyor olmamız umurumda değil. Söz konusu sen olduğunda dünya kadar zamanım var," diye yemin ediyorum ve kalbimi gümüş bir tepside ona sunuyorum.

Ivy'nin gözleri ruhumun derinliklerine bakarken parlıyor. Yanındaki tabağı atıyor ve ellerini omuzlarımı tutmak için kollarımda gezdiriyor.

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun? Hepsini mi? Çünkü bende bilmediğin çok şey var. Öyle bir şey öğrenebilirsin ki, kapıdan kaçmaya hazır olabilirsin."

"Öyle bir şey olmayacak. Sana kendimi kanıtlayacağım."

Gülümsemesi her zamankinden daha sert. "Sen öyle diyorsan."

"Bu Travis yüzünden, değil mi? Arkadaşlarına senin hakkında söylediği şeyler? Bu yüzden benden en kötüsünü bekliyorsun."

"O neden böyle Niko? Neden bana saygı duymadı? Ona sahip olduğum her şeyi verdim ama onu memnun etmek için çok kusurluydum. Çok gürültülüydüm ama yeterince hevesli değildim. Çok bakımlıydım ama sıkıcıydım. Ben çaba göstermeden sertleşemeyecek kadar şişmandım ve sertleşsem bile zevk almasını sağlayacak kadar seksi değildim. Tüm bunları mesajlarını incelediğimde öğrendim ve bir kez bile yüzüme söyleyecek cesareti yoktu. Memnun edilmesi zor biri olmaya çalışmıyorum Niko. Ben sadece ... Korkuyorum."

Öfke kanımı yakıyor, damarlarımda lav haline getiriyor.

Elimi karnından belinin kıvrımına doğru kaydırarak onu sıkıca tutuyorum. "Travis'i ben ve annesi on beş yaşındayken doğurdum. O zamanlar bana her şeye mal olan pervasız bir ilişkiydi ve hala bedelini ödüyorum. Onu doğru yetiştirmek ve etrafındakilere nezaket ve saygıyla nasıl davranacağını göstermek için elimden geleni yaptım, ama açıkça başarısız oldum. Sana davranış şekli, Ivy. Bunu hiç görmedim. Birlikteyken bir kez bile babasının geçmişte yaptığı gibi davrandığını düşünmedim. Sanki dünya ve etrafındaki insanlar birer taşmış gibi. Bu benim hatam. Ona bir kadına nasıl davranması gerektiğini göstermek için daha iyi bir iş çıkarmalıydım."

Başını sallıyor, kaşları birbirine çarpıyor. "Onun yaptıklarından sen sorumlu değilsin. Onun dönüştüğü kişi için seni suçlamaya çalışmıyorum. Sadece, bir insanın neden ya da nasıl bu kadar acımasız olabileceğini anlamıyorum. Seni tanıdığımdan beri ona kötü davrandığını hiç görmedim. Ona iyi bir baba oldun. Genelde güvensiz bir insan değilimdir ama son birkaç aydır ... evet."

"Gerçekten çok üzgünüm meleğim. Sen onun için her zaman çok iyiydin. Benim gibiler için de fazla iyiydin ama onun yaptığı gibi kaçmana izin vermeyeceğim. Ve bu bebek bir hediye. İkinizi de hak ettiğiniz şekilde sevmeye hazırım," diye yemin ediyorum ve başımı eğerek ağzımı onunkine değdiriyorum. "Sana hazırlanmak için bir ömür harcadım, Ivy. Travis'i doğurduğumda olduğum kişi değilim. Seni elimde tutmak için vazgeçemeyeceğim hiçbir şey yok. Aşmayacağım çizgi, yapmayacağım anlaşma yok. Anladın mı?"

"Evet, Niko. Anladım," diye fısıldadıktan sonra dudaklarını şimşek gibi çakan bir öpücükle benimkilerin üzerinde gezdiriyor.

Yanağını avucumun içine alıp allığını okşuyorum. Ona yeterince yaklaşmak imkansız. Vücudumun her santimi onun yumuşak, sıcak teninin baskısını hissetmek istiyor. Elimde olsa, her gün önümde ona yapışık bir şekilde dolaşırdım.

Dudağını ağızıma çekerek nazikçe, alaycı bir şekilde emiyorum. Ivy beni daha sıkı kavıyor, beni kendine doğru çekerken minik elleri omuzlarımı tırmalıyor. Şaşkınlıktan ona bakacak kadar geriye yaslanıyorum.

Kızarmış yanaklar ve göz bebekleri şişmiş gözler beni karşılıyor. Saçlarını yüzünden çekiyorum ve sırtışımlı gizlemeye çalışıyorum.

"Birkaç öpücükten daha fazlasına mı ihtiyacın var meleğim?"

Heyecanla dudaklarını ıslatıyor ve beni tekrar kendine çekmeye çalışıyor. "Çok hassasım Niko. Bana dokunmaya devam etmene ihtiyacım var."

Ağızını ısııyorum ve bacağını tezgâhın üzerine kaldırmak için kullanarak kalçasını kavıyorum. "Nereye?"

Kar fırtınasında üzerinde bol, ayak bileğine kadar uzanan bir elbise ve hantal kışlık botlarla buraya geldi. Pantolonu olmadığı için onu azarlamayı planlıyordum, ama amına erişiminin kolaylığını göz önünde bulundurarak, bu seferlik buna izin vereceğim.

Bacağı yukarıdayken botunun bağcıklarını çekiyorum ve ayağını bottan çıkarmaya başlıyorum. Son birkaç haftadır her gece beni rüyalarımda ziyaret eden canlı mavi gözlerinin üzerindeki sarkık göz kapaklarıyla beni izliyor.

Karşı ayağını ellerimin arasına alıp tezgâha getirmeden önce botu yere bırakıyorum. Şimdi benim için iyice açılmış durumda, ama dikkatimi çözmeye başladığım çizmeye sabitliyorum.

"Ne kadar centilmen," diye düşünüyor, gözlerinin kenarları kırışıyor.

Mırıldanıyorum ve botu kaydırarak çıkarıyorum. İlkinin yanına yere düşüyor ve sonra elbisesinin kenarını çimdikleyerek gözlerine sahip çıkıyorum.

"Bundan sonra burada iki çift terliğe ihtiyacımız olacak." "Eşleşen mi?"

Onun önünde dizlerimin üzerine çökmeye başladım. "Nasıl istersen."

Ivy kirpiklerini kırıştırarak diz çöktüğüm yere bakıyor. Dizleri bükülmüş ve elbisesinin eteği aralarındaki V'nin üzerine sıkıca çekilmiş. Güzel bir manzara ama bir dakika sonra göreceğim kadar güzel değil.

Ellerimi ayak bileklerine dolayarak onu kendime doğru çekiyorum ve bacaklarını rahatsızlık verecek kadar açmaya zorluyorum. Kıcı havada duruyor

Tezgâhın kenarından sarkıyor ve ben onun pamukla kaplı amını yakından görünce inliyorum.

Dilimi şaklatıyorum. "Islaksın, Ivy."

"Senin yanında hep ıslak oluyorum."

Sikeyim. Öne doğru eğilip bir parmak eklemimi yarığının dikişinde gezdirirken kot pantolonum daralıyor.

"Çok muhtaç bir amcığın var. Onu memnun etmek için fazla mesai yapmam gerekecek, değil mi?"

Yutkunması duyulabilir. "Sanırım öyle."

Külotunu yana çekerek onu kendime doğru çektim. O kadar kaygan ve kabarık ki, amcığı göğsümden bir inilti çıkarıyor. Onu açtım ve kaldıraç elde etmek için bir elimi kışının altına kaydardım.

"Şimdi ben başlayayım."

Dilimi dudaklarının arasına sokuyorum ve bırakmadan önce sadece bir anlığına klitorisini emiyorum. Bir eliyle saçımı tutuyor ve ben de hareketlerimi bir kez daha tekrarlıyorum.

"Bu çok iyi," diye sızlanarak kalçalarını yukarı kaldırıyor.

Başparmağımla klitorisini buluyorum, deliğine tükürmeden ve dilimi içine sokmadan önce yumuşakça ovmaya başlıyorum. Çıglık atıyor ve başparmağımı çıkarıp onun yerine amına batırıyorum.

"Üç haftadır böyle misin Ivy?"

Saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve keşke eteği önümde olmasaydı da gözlerinin geriye doğru yuvarlandığını görebilseydim. "Evet!"

Başparmağımı kurtarıyorum ve onun yerine iki parmağımı sokarak onu geriyorum. Uyarılmışlığı parmak eklemlerime damlıyor ve onları yalayarak temizlemek için geriye doğru eğiliyorum.

"Bu artık benim amım, Ivy. Onun için fişkırان ve önünde diz çökebilecek tek kişi benim. Ona iyi bakacağım ve onu gerçekten tatmin edeceğim. Şimdiye kadar tattığım en iyi amcık."

Klitorisini yalıyorum, bacağını tekmelemesine ve kafa derimi çekmesine neden olan bir basınçla okşuyorum. Parmaklarım her kıvrılıştta ve itişte içindeki yumuşak noktayı fırçalıyor, zevkini saniye saniye dışarı çekiyor.

Zaten sınırdta ve ihtiyacım olan kelimeleri duyana kadar onu orada tutuyorum.

"Bana benim olduğunu söyle, meleğim. Sadece bu güzel amcığın değil, kadının da. Şu andan itibaren güneş ölene kadar benimsin," diye talep ediyorum.

Bir inilti boğazını tırmalıyor. "Bu senin. Ben seninim. Biz seniniz."

Kelimeler içimde patlarken öne doğru sallanıyorum. Kot pantolonumun içinde zonklayan sikim, parmaklarımın etrafında dalgalanan duvarların derinliklerine batma ihtiyacıyla ağrıyor, ama zamanı değil.

Şu anda ihtiyacım olan şey bu.

"O zaman yüzüme gel, bebeğim," diye mırıldanıyorum amına bastırmadan ve hareketlerimi hızlandırmadan önce.

Onu oraya götürmek için dilimi ve parmaklarımı oynatmam sadece birkaç dakika sürüyor ve boşaldığında, bir elimi kasıklarına götürüp sıkıyorum, bir tür rahatlama için çaresizim.

Zevk içimde öylesine şiddetli bir şekilde dalgalanıyor ki kendimi serbest bırakmak zorunda kalıyorum. Bir iniltiye boğulup yanağımı iç uyluğuna yaslamak için çevirdiğimde, bir maraton koşmuş gibi nefes nefese kaldığımda külotumdan ıslaklık fişkırıyor.

Ivy alçak, yumuşak bir ses çıkarıyor ve kafa derime masaj yapıyor. Eteği üstümde olduğu için birbirimizi göremiyoruz. Az önce olanları düşününce bunun iyi mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu bilmiyorum.

"Bu sık sık yapmayı sevdiğin bir şey mi?" diye soruyor bir süre sonra. "Am yemek hakkında mı soruyorsun, Ivy?"

"Evet."

Bacaklarının arasından yavaşça geri çekilip topuklarımın üzerine oturuyorum ve yüz ifadesine uzun uzun bakıp eğlenmediğine dair bir işaret arıyorum. Tek bulduğum mutluluktan uçmuş bir gülümseme ve göğsümü delip geçen yumuşak bir bakış.

Sakalımın geride bıraktığı yanığa dikkat ederek kalçasını okşuyorum. "Günün her öğününde senin amını yiyebilirim. Tadı da görüldüğü kadar güzel."

"Şimdi de beni utandırmaya çalışıyorsun," diyor gözlerini benden kaçırarak.

"Bana inanmıyor musun?"

"Bana daha önce hiç böyle bir şey söylenmemişti," diye itiraf ediyor.

Göğsüm kabarıyor. "Güzel. Bu saçmalığı sana söyleyen tek kişi ben olmalıyım."

"Sadece doğruysa Niko."

"Angel, az önce pantolonumun içine boşaldım."

Uzun, gergin bir duraklama. Ivy saçımı bırakıyor ve elini ağzına götürüyor. "Ne?"

"Amını yalamayı o kadar çok sevdim ki sikimi sıkıldığında boşaldım. Hayatım boyunca hiç böyle bir şey yapmamıştım."

"Bu... bu-vay canına. Gururum okşandı," diye saçmalıyor, yanakları kıpkırmızı.

Kendimi tutamayarak kıkırdıyorum ve dikkati tekrar bana dönüyor. Gözlerinde şaşkınlık çizgileri beliriyor ve donup kalıyorum.

"Bu bakış ne için?"

O kadar geniş gülümsüyor ki, karanlık bir mağaradaki tek yol gösterici ışık da olabilir. "Güldün."

"Daha önce de
gülmüştüm." "Hayır,
gülmedin."

O zaman düşündüğümde daha büyük bir aptalım. Eğer kıkırdamak onun bana şu anki gibi bakmasına neden oluyorsa... o zaman bunu tekrar yapmamak aptallık olur.

Kaçabildiğim kadar.

9

IVY

"BU YÜZDEN, YARDIM E D E M E D İ M AMA NOEL'İN EKSİKLİĞİNİ FARK ETTİM buradaki süslemeler," diye dürtüyorum.

Niko barın arkasında bir blender'a sıvı karışımı doldurmaya devam ediyor. Buzun üzerine kırmızı ve beyaz şekerleri yerleştirmeye başladığını görmeden önce paketlerin kırıştığını duyuyorum.

Barda hâlâ sadece biz varız ama o işlerin azlığından endişeli görünmüyor. Endişelenmekten çok merak ediyorum. Biraz kar ve rüzgârın buralarda insanları evlerinde kilitli tuttuğunu bilmiyordum. Evdeyken, kar fırtınası dışında herkes bir arkadaşıyla bir şeyler içmeye hazırdır.

"Bana yardım etmeni istedim," diye açık açık cevap veriyor.

Kalbim ısınıyor. "Bir yerlerde sakladığın bir şeyler var o zaman?"

Gözlerini karışımından ayırarak blenderın kapağını kapattı. "Scrooge yorumlarını unuttuğumu sanma. Noel'den nefret eden huysuz bir herif olduğumu kim söyledi sana?"

"Kimse bana tam olarak bunu söylemedi. Sadece biraz olduğunuzu. *Scroogey*, kendi başına. Ama ben tahmin yürütüp herkese karşı oldukça kapalı olduğunu söyleyeceğim. Haksız mıyım?"

"Belki."

"Aynen öyle. Yani, bu konuda huysuz olamazsın."

Cevap vermek yerine gözlerini benden ayırmıyor ve blender'ı ç a l ı ş t ı r ı y o r . Konuşmayı kesmek için yaptığı bariz girişime gülüyorum ve

Dirseğimi bara yaslayıp göğsümün derinliklerinde hissettiğim bir rahatlıkla ona bakıyorum.

Tanrım, onunla olmak hiç kolay değil. Daha önceki konuşmamızın ağırlığına ve geleceğimizin ürkütücü yönlerine rağmen rahatım. Yıllardır olmadığım kadar memnunum.

Olaclaklardan dehşete kapılmayı bekliyordum, ancak süregelen sinirlerime rağmen durum böyle değil. Belki de bu yüzden bize hep doğru kişiyi beklememiz söylenir. Şu an oturduğum yerden Niko doğru kişi gibi görünüyor.

Karıştırıcı aniden durduğunda, kırmızı sulu içeceği daha önce bana verdiği fincanın aynısına dolduruyor. Bar taburesinde öne doğru eğilip bu sefer içine likör koyduğunu görüp görmediğimi hatırlamaya çalışıyorum.

"Bu bir mocktail, Ivy," diyerek merakımı gideriyor. "Yine de partiden önce içkiyi denemeni istiyorum."

"Bana başka bir içki yapmana gerek yoktu. Tanrım, tadının harika olduğunu zaten biliyorum."

Bardağı önümdeki barın üzerine yerleştiriyor ve kırmızı bir pipet ekliyor. "Sadece dene."

"İyi, iyi."

Biraz daha yaklaşıtıyorum ve bir yudum alıyorum. Normal bir daiquiri ile aynı kıvamda ama meyveli yerine naneli. Bir yudum daha alıp inlediğimde nanenin hafif yakıcılığı artıyor ve hemen bir yudum daha alıyorum.

Pipeti içime çekip havadan başka bir şey alamayınca hepsini bitirdiğimi fark ediyorum. Arkama yaslanıp başparmağımla dudaklarımın kenarını hafifçe utanarak sildim.

"İyi mi?" diye soruyor, ses tonunu mizah kaplıyor. "Öyle olacağını söylemiştim."

Artık barın arkasında değil, yanıma geliyor ve çeneme dokunarak gözlerimi kendisiyle buluşturuyor.

"Hâlâ senden duymaya ihtiyacım var meleğim."

Sırıtiyorum. "İnanılmaz bir şey. Belki de şimdiye kadar içtiğim en iyi içki.

Nane şekeri formunda sıcak çikolata gibi."

Parmak eklemlerini çenemde gezdirip başını sallıyor. "O zaman senin için her gün yaparım."

"Her gün biraz fazla olabilir." "Bebeğin hoşuna gidiyor."

"Buna karar vermeden önce yerleşmesi için birkaç dakika verelim," diye takılıyorum.

Niko bir elini bara yaslıyor ve boyuyla bizi birbirimize yaklaştırmak için başını eğiyor. "Bodrumda birkaç kutu süs var. Bir süredir onları gözden geçirmemiştim."

"Bunları sizinle birlikte incelemekten ve ardından burayı dekore etmekten onur duyarım. Burası *gerçekten* Noel'i yaşatmıyor."

"Buna izin veremeyiz," diye homurdanıyor.

"Hayır, yapamayız. Özellikle de tatillere bu kadar yakinken. Herkesin buraya gelmesini ve yüzüne tatil neşesi çarpmasını istiyorum," diye fişkırıyorum.

Bana elini uzatıyor, ben de gülümseyerek elini tutuyorum. Tabureden kayarak indiğimde Niko beni şaşırtarak güçlü bir kaldırışla ayaklarımı yerden kesiyor.

"Niko!" Çoraplı ayaklarımı havaya kaldırıp ellerimi boynunun arkasında birleştiriyorum. "Ben hamileyim, kırık değil."

"Seni taşımama izin ver."

Nefes verişim dramatik. "Peki. Madem ısrar ediyorsun." "Israr ediyorum."

"Bu yaygın bir olay mı olacak? Yoksa şu anda garip bir şövalyelik patlaması mı yaşıyorsun?"

Göğsü yan tarafımda titriyor ama mutfaktakinin aksine sesli bir şekilde gülmüyor.

"İzin versen seni her zaman her yere taşırdım. Ama bunun gerçekleşeceğini sanmıyorum."

"Çok bağımsız olduğum için mi?"

"Sen bağımsızsın. Ama ben daha inatçı olduğumu düşünüyordum."

Nefesim kesildi. "İnatçı mı? Beni bu sonuca varacak kadar iyi tanı mıyorsun."

"Öyle değil mi? Daha önce de sık sık etrafımdaydın. Her zaman benimle konuşmuyor olman dikkatimi vermediğim anlamına gelmez."

"O zaman bana bir örnek verin, Bay Her Şeyi Bilen."

"Tamam, ukala. Peki ya biradan nefret etmene rağmen beni yemeğe çağırdığında hep birayla acı çekmene ne demeli? Neden oğluma sana içecek başka bir şey getirmesini söylemedin?"

"Eminim bana anlatacaksın," diyorum.

Kendini beğenmiş bir sırıtma. "Çünkü uzun zamandır severek kabul ettiğin bir şeyi sevmediğini kabul edemeyecek kadar inatçısın. Peki ya en son hediye alışverişi yapmayı reddettiğin zaman

Noel'de sadece bir kişiye değil herkese hediye almak istediğin için mi? Hediye alacağım kişiyi tanımadan alışveriş yapmak çok daha kolay olurdu ama hayır, Ivy herkese hediye almak istedi. Sana hayır diyemezdin, bu yüzden hediyeni planlamak için haftalarımı harcadım."

Hem utançtan hem de bu adamın bana ve yaptığım şeylere ne kadar ilgi gösterdiğini öğrenmenin şokuyla içten dışa yanıyorum. Bir yıl önce Travis'in babası için daracık dairemizde Noel hindisi pişirirken stres içindeydim ama o akşamın her anını hatırlıyorum.

Niko bütün gün üzerinde çalıştığım akşam yemeğinden ilk lokmayı aldığı anda ve bana ne kadar iyi bir iş çıkardığımı söylediğinde duyduğum gurur. Hediyesini açtığında ve bütün gece elinden düşürmediğinde ne kadar rahatlamıştım. Yanında baş harfleri yanan ucuz bir çakmaktı sadece ama Travis'i babası hakkında bir şeyler anlatmaya zorladıktan ve puroları sevdiğini öğrendikten sonra bunun yeterince güvenli bir hediye olduğunu düşündüm. Travis bana üzerinde köpekbalıkları olan bir çift kalın çorap aldı ve Niko . . . sabahları arabamı fırçalarken üşüdüğümünden şikayet ettiğimi duyduktan sonra bana bir çift polar astarlı tozluk ve ısıtmalı eldiven aldı. Sol eldivenin içine sakladığı küçük kutuyu ancak o gece eve gittiğinde fark ettim.

Kutuda bilekliğim için bir tılsım vardı. Her iki tarafında birer tane olmak üzere iki kancası olan bir iplik yumağı.

Elimi Niko'nun boynundan çekerek bileğimdeki bileziği şingırdatıyorum ve gözlerimdeki yanmayı görmezden geliyorum.

"Her zaman Travis'in sana bunu almanı söylediğini düşünmüştüm," diye fısıldıyorum.

Çenesi titriyor. "Sana almam için bana hiçbir şey söylemedi. Sana verip vermeyeceğimden emin değildim ama hediyesini açtığında buna ihtiyacın olduğunu anladım. Siktiğimin çorapları. Zavallı."

"Tılsım geçen yıl en sevdiğim hediye idi."

"Olmamalıydı."

"Öyle olması hoşuma gitti. Özellikle de şimdi," diye itiraf ediyorum, cazibeyi çimdikleyerek.

"Peki ya ailen? Sana güzel bir şey almış olmalılar."

"Yaptılar. Ama hiçbiri bu kadar düşünceli değildi. Genellikle dev bir sepeti iplik, desenler ve dergilerle doldururlar ve favori restoranlarım için birkaç hediye kartı verirler. Hediyeler için minnettarım ama seninkini gerçekten takdir ettim. O anda ihtiyacım olan her şey vardı, anlıyor musun?"

"Evet, meleğim. Biliyorum."

"Sana sadece bir çakmak aldığım için kendimi kötü hissediyorum."

Koridordan aşağı döner ve karanlık bir merdivene açılan kapıyı tekmeleyerek açar. Tavandan sarkan ipi çekince içeriye ışık doluyor.

Merdivenlerden inmeye başladığımızda bile beni kollarında tutuyor, yakın zamanda ayaklarımın üzerinde duracağıma dair bir işaret yok.

"Şu anda cebimde," diyor. "Çakmak?"

Hayatta olmaz."

"Her yere yanımda götürüyorum." "Sen delisin."

"Olabilir. Bu hediyeni sevmediğim anlamına gelmez."

Kolumu tekrar boynuna doluyorum ve yanağımı göğsüne yaslayıp kokusunu içime çekiyorum. Yemekten önceki mide bulantım geri gelmedi, bu da her şeyin yoluna girdiği anlamına geliyor. Kolonyası beni rahatsız etmiyor, yumurtalar ya da bana yaptığı süslü içecek de öyle.

"Bu yıl sana daha iyi bir şey alacağım," diye yemin ediyorum.

Keskin bir köşeyi dönüp merdivenlerin altındaki, duvara dayalı kutu yığınlarının bulunduğu açık alana ulaştığımızda dizimi avuçluyor ve kaydırıyor.

"Senden hediyemi çoktan aldım," diye ilan ediyor, yoğun kahverengi gözleriyle bana bakarak.

"Doğru ya! Kazağı nasıl unutabilirim?"

Elinde kıpırdanıyorum ve bir hışımla beni ayaklarımın üzerine bırakıyor. Tozlu bir kitaplığın yanındaki rafta duran küçük radyo dikkatimi çekiyor ve Niko onlara ulaşamadan düğmelerle oynamaya başlıyorum.

Noel müziği çalan yerel kanalı bulana kadar statik sesler geliyor. "Santa Claus Is Coming to Town" küf kokan bodrumda süzülüyor ve ben de ritme uyarak bir o yana bir bu yana sallanmaya başlıyorum.

"Dans eder misin Niko?" Ona ellerimi uzatarak alaycı bir şekilde soruyorum.

İri adam kaşlarını çatıyor, elleri kalçalarını kavırıyor. "Hayır. Ve dikkatli ol. Burası çok tehlikeli."

"Yine de benimle dans eder misin? Sadece bir şarkı için."

Dudağımı bükerek kirpiklerimi kırıştırıyorum ve parmaklarımı oynatıyorum. Şarkının yarısı çoktan bitti, ama kalçalarımı sallayıp ona sırtırken, onunla sadece birkaç saniye dans etmekten memnun olacağımı biliyorum.

İri ellerini benim ellerime koyup beni göğsüne doğru çektiğinde ışıldıyorum. Kendinden emin hareketlerle bir eliyle belimi tutuyor, diğer eliyle de parmaklarımızı birbirine kenetleyerek bizi hızlı bir dansa kaldırıyor. Adımlarını takip edip beni odanın içinde döndürmesine izin verdiğimde kahkahalarım yükseliyor. Beni tavandaki alçak çukurlardan ve kutu yığınlarından uzak tutmaya dikkat ediyor ve ona olan güvenim arttıkça zihnimin boşalmasına izin veriyorum.

Bana bir şey olmasına izin vermeyeceğini biliyorum.

Şarkı sona eriyor ama beni bırakmıyor. Başka bir şarkı başlıyor ve beni kendine çekiyor. Bana tekrar gülümsediğini anlamak için başımı kaldırmama gerek yok. Ruhumun derinliklerinde, onun da en az benim kadar eğlendiğini söyleyen bir his var.

Radyo sunucusu müziği keser. "Bu 'Jingle Bell Rock' idi. Birkaç dakika içinde daha fazla müzikle geri döneceğiz, ancak şimdilik, umarım herkes yanlarında kükreyen bir ateş ve sevdikleri ile sarınmıştır. Önümüzdeki yirmi dört saat için öngörülen kar yağışı, saatte elli kilometre hızla esen kar fırtınası rüzgarlarıyla birlikte yirmi santime yükselmiştir. Bir sonraki duyuruya kadar herkesin evde kalması tavsiye edilmektedir. Aşağıdaki ilçelerde yollar kapanmaya başlamıştır."

Niko'nun göğsünden uzaklaşıp ona bakarken ağzım bir karış açık kalıyor. "Bunu sen de duydun, değil mi?"

"Evet."

Bir kez gözümü kırptım ve harekete geçti, tetikteydi. Süsleme kutularını bırakıyoruz ve merdivenlerden çıkmaya başladığında peşinden gidiyorum. Merdivenleri çıktıkça nabzım hızlanıyor, ta ki sonunda kapının önüne gelene kadar.

Niko kapıdaki pencereden küçük kırmızı perdeyi çeker. Nefesi kesecek kadar keskin.

Sokak beyaz bir duvarın ardına gizlenmiş. Rüzgâr uğulduyor ve havada kalın kar taneleri uçuşuyor. Hava o kadar soğuk ki kapının altındaki aralıktan sızan ısırganı hissedebiliyorum.

"Yakın zamanda bir yere gitmiyoruz, değil mi?" Yumuşakça soruyorum.

Niko bir elini enseme götürüp orada tutuyor. "Hayır, meleğim. Korkarım bir süre burada sıkışıp kaldık."

10

NIKO

EĞER KIMİNLE KARDA KALMAK İSTEYECEĞİMİ SEÇECEK OLSAYDIM

Ivy Bell olurdu. Haftanın hangi günü olursa olsun, onu seçerdim.

Yine de bu, olanlar hakkında endişelenmediğim anlamına gelmiyor. Burada hava iyi bir günde tahmin edilemez olabilir, ama bir Noel kar fırtınası sırasında? Lanet olsun. Bir haftadan fazla yetecek yiyeceğim var ama Ivy'nin hastalığı ve diğer erzak eksikliğimiz yüzünden işler ters gitmeye başlamadan önce o kadar uzun süre dayanmamız gerekmeyecek.

Kar durur durmaz küreme araçlarını çıkaracaklar, ancak radyo istasyonuna göre kimse bunun tam olarak ne zaman olacağını bilmiyor. Yedek jeneratör devreye girmeden yarım saat önce elektrikler kesildi. Eğer hayatta olsaydı, büyükbabama jeneratörü iyi durumda tutma konusunda bu kadar titiz davrandığı için teşekkür ederdim.

"Kaloriferler tekrar yandı. Yakında ısınır," diye mırıldanıyorum, kalın bir yün battaniyeyi omuzlarına örtüyorum.

Merdivenlerden yukarı taşıdığım dört çöp kutusundan birinin üzerine eğilmiş, endişeli ve yorgun gözlerle bana bakıyor. Belki ben de bu konuda onun kadar endişelenmeliyim ama onunla daha fazla vakit geçirebileceğim için gerçekten çok mutluyum. Fırtınanın durması ne kadar sürerse sürsün, tüm dikkati benim ve bizim üzerimizde olacak.

Bu, evrenin bana hak etmediğim bir armağanı. "Bu konuda nasıl bu kadar sakınsın?" diye soruyor.

"Jeneratörümüz, yiyeceğimiz, içecek bir şeyimiz ve yatağımız var. Fırtınayı atlatmaya hazırım."

"Evdeki hiçbir şey için endişelenmiyor musun? Evcil hayvan yok mu? Peki ya Travis? Annesi? Endişelenmeyecekler mi? Son kontrol ettiğimde cep telefonum çekmiyordu. Ailem benden haber alamayınca çılgına dönecek," diye söylenirken çenesinin altındaki battaniyenin köşelerini tutuyor.

Elini kapatıyorum ve parmak eklemlerini okşuyorum. "Evcil hayvanım yok. Travis de Noel'i annesiyle geçirecek ve muhtemelen beni sonsuza dek burada kapalı görmekten memnun olacaktır. Ailene yardım edecek bir şeyim yok ama neler olduğunu görüp biraz rahatlayacaklar. Hücre sinyallerini er ya da geç düzelteceğiz."

"Sonsuza kadar burada mahsur kalsan eski sevgilin neden minnettar olsun ki?"

Doğal merakı onun en sevdiğim yönlerinden biri ama konu Tanya olunca öyle değil.

"Travis sana bizden bahsetmedi mi?"

"Konuşmayı en sevdiği konu sen değildin," diyor yüzünü buruşturarak.

Bir nefes veriyorum ve ikinci çöp kutusunu karıştırıp çok renkli ip ışıklardan oluşan karmakarışık bir dağınıklık yakalıyorum. Onları çözmeye başlayarak, "Tanya hamile kaldığında inanılmaz derecede gençti. İkimiz de on beş yaşındaydık ama kasabadaki yargılamaların en büyük yükünü o çekti. Bu yüzden taşındı ve Travis'i Snowbell yerine Oak Point'te büyütmeğe ısrar etti."

"Neden burada kaldın?"

"Tanya ve ben iyi bir günde anlaşılamadık."

Ivy kutusundan küçük bir ışıklı ağaç çıkarıyor ve dallarını kabartmaya başlıyor. "Yaşadıkları yüzünden mi?"

"Çünkü ben bir pisliktim. Olgunlaşmamıştım ve dünyaya karşı öfkeliydim çünkü yorgun ve stresliydim. Ebeveyn olmaya hazır değildik ve olmaktan başka seçeneğimiz de yoktu. Oğlumuzu seviyorduk ama birbirimizi sevmiyorduk. Birlikte geçirdiğimiz her gün onun bana daha çok kızmasına neden oluyordu.

"Ailelerimiz yaptıklarımızdan ve herkesin bize bakışından utanıyordu, bu yüzden sadece biz birbirimizle ilgileniyorduk. Bırakın annesini, ben bile Travis'e zor yetiyordum. Biz mezun olana ve Travis anaokuluna başlayana kadar tam bir karmaşaydı. On sekiz yaşına geldiğimde babam barı bana devretti ve ben de tüm dikkatimi başımızı sokacak bir ev tutmaya verdim. Tanya bir bilgisayar programlama şirketinde uzaktan çalışmaya başladı.

ve şehir dışına taşındı, o da Travis'i almaya karar verdi. Her zaman orada zaman geçirmeyi tercih etti ve ben de bunun değişeceğini ummaktan vazgeçtim."

Işıklardaki son düğümü sertçe çekiyorum ve içime dolan pişmanlığı görmezden gelmek için savaşıyorum.

"Hayatımda keşke farklı yapsaydım dediğim bir sürü şey var. Öncelikle, gecenin geç saatlerine kadar barda lanet hayatımdan saklanmasaydım," diye tükürdüm başımı sallayarak.

Ivy ağacı masanın üzerine koyuyor ve kollarımın altından geçip aralarındaki boşluğa giriyor. Tatlı parfümünün kokusu etrafımızdaki havayı doldururken ellerimi tutuyor ve parmaklarımı yavaşça ışıkların birbirine karıştığı yerlere doğru yönlendirmeye başlıyor. Fırtınanın içinde bir sakinlik.

"Herkesin geçmişte değiştirmek istediği şeyler vardır. Hepimiz insanız ve bu da kusurlarımız olduğu anlamına geliyor. Sen Travis'in babasısın ama o da mükemmel bir evlat değil. Sadece seninle değil, etrafındakilerle de nasıl konuştuğuna şahit oldum ve ilişkinizi de kolaylaştırmadı. Bayan Grady ile birkaç kez tanıştım ama hiçbir zaman benim en büyük hayranım olmadı. Travis'e karşı çok kapalı ve korumacıdır."

Bayan Grady. Asla Bayan Shaw olmadı.

Travis'e hamile kaldığında çıkmıyorduk ve o doğduktan sonra bile istekten çok zorunluluktan birlikteydik. Onunla evlenmeyi hiç düşünmedim ve bunun beni nasıl gösterdiğini biliyorum. Annem bana söylemeyi severdi.

Ivy ellerimi bırakıyor ve onun yerine yüzüme uzanıyor. Parmak uçlarında burnunun ucunu benimkine sürtüyor.

"Sen iyi bir adamsın, Nicholas Shaw. Ve iyi bir babasınsın. Üç hafta önce buraya geldiğim ya da seninle yatağa girdiğim için pişman değilim. Ve kesinlikle bebeğine hamile kaldığım için de pişman değilim. Ona çok değer vereceksin, bunu biliyorum" diyor.

Duygularımı nasıl kelimelere dökeceğimi bilemediğim için onu öpüyorum. O da buna boyun eğiyor ve bunun ona teşekkür etme şeklim olduğunu kabul ediyor. Bu şehre taşındığı ve onu buraya, bana getiren işi kabul ettiği için mutlu olduğumu.

Sana bakacağım, dudaklarımın her dokunuşunda söz veriyorum. *İkinize de.*

ivy merdivenin en üst basamağında ayak parmaklarının üzerine uzanıyor ve ışık dizisini çakmış olduğu bir çiviye asıyor. Arkasında durarak hem onu hem de merdiveni sabitliyorum.

Güneş battığı için tüm pencerelerin panjurları kapalı ama bardaki tüm ışıkları yakmış, ampullerin ne kadar loş ve sarı olduğundan şikayet ediyor. Fırtına geçtikten sonra beyaz olanlardan almam gerekecek.

"Bunu yapabilirim meleğim," diye milyonuncu kez teklif ediyorum. "Ben de yapabilirim," diye milyonuncu kez ısrar ediyor.

Sağa doğru eğilip pencerenin karşısına uzanarak ışıkların karşı tarafını başka bir çiviye taktığında merdiveni tutuşum sıklaşıyor.

"Hiç dengeli değilsin."

"Sorun değil. Zaten şimdi pencereleri taşımam gerekiyor." "Ivy," diye mırıldandım.

Göğsümü itiyor ve merdivenden inmeye başladığında geri çekiliyorum. "Evet, Niko?"

"Sen hamilesin. Süslemek için yapabileceğin bir sürü başka şey var."

"Gördün mü, benim hakkımda çabuk öğreneceğin bir şey var." Parmağı göğsümü dürttüğünde dudakları kendini beğenmiş bir gülümsemeye dönüşüyor. "Yatak odasında komuta edilmeyi seviyorum ama onun dışında kendi başımın çaresine bakmaktan oldukça memnunum."

Başımı eğiyorum ve şakağına karşı konuşuyorum. "Gördün mü? Lanet olası inatçı."

Sırtarak yanımdan geçip neredeyse boş olan süsleme kutusuna doğru ilerlerken beyaz dişleri parıltıyor. Zaten üçüncüsündeyiz ve bar daha parlak görünmeye başlıyor. Neredeyse neşeli.

Merdiveni bir sonraki pencereye çekip elimi sallarken son ışık dizisini elinde tutuyor.

"Yukarı çık o zaman."

Merdivenleri çıkarken bana bir öpücük gönderdi. "Teşekkür ederim, nazik efendim."

"Kendimi Scrooge sanıyordum."

"Daha çok Scrooge'un ikiz kardeşi gibi. Zaman zaman nazik olabilen" diye takılıyor.

Son basamağa tırmanıp orada dengesini sağlarken elbisesinin eteği kışını sıkıca sarıyor. Bir elbiseden hiç nefret etmemiştim.

bunu sevdiğimden daha fazla. O kadar uzun ki ayak bileklerinden yukarısını gizliyor.

Bir elimi açıkta kalan ayak bileğine götürüp baldırından yukarı doğru sürüklemeye başladığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor, parmaklarım yol boyunca hafifçe vuruyor. Titreyip nefes nefese kaldığında pürüzsüz derisi inişli çıkışlı bir hal alıyor.

"Konsantre ol meleğim," diye sesleniyorum, dizinin ve uyluğunun iç kısmının kıvrımına doğru tırmanıyorum.

Başını geriye atıp bana dik dik bakıyor ve "Deniyorum" diye tıslıyor. "Daha çok dene."

Bacaklarının arasından gelen sıcaklık, çıplak yarığının üzerinde gezinen parmaklarıma vuruyor. Külotu cebimde, mutfaktaki yemeğimden sonra çalınmış. Onları çıkardığım için gerçekten minnettarım.

Parmağım dudaklarının arasından kayarak saplantı haline getirdiğim o dar deliğin içine girdiğinde inlemesi de aynı anda duyuluyor.

"Işıkları kapat, Ivy," diye homurdanıyorum, duvarlarını okşayarak.

Kollarını kaldırıyor, ilk tarafı kancalarken titriyor. Amı parmağımın etrafında dalgalanıyor ve onu düzgün görememekten çoktan bıktım.

Parmağımı kıvrarak, "Kollarını elbiseden çıkar," diyorum.

İpini bırakıp kollarını hızla kollarından çıkardığında ışıklar duvara çarpıyor. Koyu çillerle kaplı soluk teni beliriyor ve ardından elbise vücudundan aşağıya düşüp dirseğimin dibinde birikiyor.

"Kusursuz," diye fısıldıyorum.

Arkadan bakıldığında bile, sadece zarif sırtı, yuvarlak, kavranabilir kalçaları ve dolgun poposu görünse bile, o bir şaheserdir. Bir fotoğraf onun hakkını veremez.

"Dürüst ol Niko. Gerçek ol," diye yalvarır.

Onu bu barda son kez çıplak yakaladığımda olduğu gibi kollarını önünde kavuşturduğunu söyleyebilirim. Yüzü benden saklı olduğu için, yanaklarında ya da boynunda olduğuna bahse girebileceğim pembe tonu göremiyorum.

"Gerçek olmamı mı istiyorsun bebeğim? Tamam." Elini tutarak onu merdivenden aşağı çekiyorum ve sonra elbisesi yerde unutulmuş bir halde dönüp bana bakması için zorluyorum. "Sana bir kez baktım ve daha önce hiç bu kadar mükemmel bir şey görmediğimi anladım. Görünüşün, fiziğin muhteşem ama aynı zamanda

Beyin. Senin değiştirebileceğim hiçbir paran yok. Sen benim her fantezim düşünülerek yaratıldın."

Daha yumuşak bir dokunuşla kolunu göğsünden çekip yanında dinlendiriyorum. Pembe meme uçları olan büyük, yumuşak gğsler, yuvarlak bir göbek, kalça çıkıntıları ve kulaklarıma bastırarak sevmeye başladığım kalın uyluklar. Ona bakmak sikimin sertleşmesi ve ağrması için yeterli.

Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor. "Birkaç ay içinde farklı görüneceğim."

"Bebeğimi kucağına aldığında mı demek istiyorsun?"

Karnını avuçlayıp ortasını ovuyorum. Başını sallıyor, dudakları titriyor.

"Seni her değişimde sevmek için sabırsızlanıyorum. İyi ve kötü."

Gözlerini kırpıştırıyor ve yanağından bir damla yaş süzülüyor. "Söz m?" "Söz veriyorum meleğim."

11

IVY

NIKO KIÇIMA BAKMAYI BIRAKMADI.

Noel kazağını kafama geçirip bir şaplak attı ve ışıkları bitirmemi söyledi.

Azgınlığın ötesindeyim, hormonlarım kontrolden çıktı. Parmağını içime sokmasından, bir anlık güvensizlikle yanaklarımdan süzülen gözyaşlarına geçmemizin de yardımı olmadı tabii. Her şey çok çabuk oldu, ama o beni yapay Noel ağacının dallarını kabartmakla meşgul ederken bile, içimdeki sızıyı görmezden gelemiyorum.

Kalçalarımın her kayışı ve gömleğinin altındaki meme uçlarımdan her fırçalanışı, beni daha da ısılatan başka bir arzu alevini ateşliyor. Külotumun olmaması kalçalarımı kayganlaştırdı, Niko'nun beni şimdiden becermesini ne kadar çok istediğimin bir başka hatırlatıcısı.

"Çok renkli mi yoksa beyaz ışıklar mı?" Dikkatimi dağıtmak için soruyorum.

Ağaç benden daha uzun ama o kolayca tepesine dokunabiliyor. Onun yanında ben küçük bir çocuk gibiyim ve ağacın üst kısmını süsleyen tek kişinin o olmasından hiç memnun değilim. Özellikle de süsleri yaymak yerine demet halinde yapıştırmayı sevdiği için. Ama bu onun çıtası, benim değil, o yüzden dağınık bir ağaç istiyorsa ...

"Biliyor musun? Şu üç kırmızı süsü alıp biraz yayabilir misin?" Dağınık bölümü işaret ederek ağzımdan kaçırdım.

Niko şaşkınlıkla bana göz kırpmıyor, elleri süslerin asılı olduğu kancalara doğru kayıyor.

"Bunlar mı?"

"Evet. Ağaç süsleme konusunda en büyük kural süsleri yaymaktır. Bu daha dolgun görünmesini sağlar. Evdeki ağacınızda da bunu yapmadınız mı?"

"Evde bir ağaç kurmadım."

Acı göğsümü delip geçiyor. "Ne? Neden olmasın?"

Omuz silkiyor ve ilk süsü başka bir dala kaydırıyor. "Gerek duymadım."

"Niko," diye fısıldıyorum, geniş göğsünü avuçlayarak.

"Düşündüğümde daha çok Varyemez'e benziyorum," diye homurdanıyor.

Kaşlarımın çatılması o kadar yoğun ki kaşlarımın üstündeki kaslar yanmaya başlıyor. "Hayır, değilsin. Çünkü bütün bunları değiştireceğim. Bu yıldan itibaren oturma odana kocaman bir ağaç dikeceğiz ve saatlerce onu her türlü süs ve cicili bicili şeyle süsleyeceğiz. Çok renkli ışıklar da olacak. İlk sorum gereksizdi. Her zaman düz beyaz ışıkların ezik olduğunu düşünmüşümdür."

Nefes verirken nefesim kesiliyor. Niko beni izliyor ama konuşmuyor. Parmaklarımı göğsüne bastırdığım yerden uzatıyorum ve kalp atışları avucuma çarpıyor. Dışarıdan çok sakın görünüyor, ama kafasının içine girme şansım olsaydı, hiç de öyle olmadığını öğreneceğimi biliyorum.

"Senin için sorun olur mu?" Soruyorum, zorluyorum ve ondan başka bir şey gelmeden bu işin peşini bırakmayı reddediyorum. "Eğer bir şey söylemezsen, bunu yapmamı istemediğini varsayacağım."

"İstediğin ya da ihtiyacın olan her şey benim için sorun değil meleşim. Seni mutlu edecekse otuz ağaç bile dikerim."

Beni kollarıyla sarıp ayaklarımdan kaldırdığında çığlık atıyorum. Gözlerim öpücüğüne hazırlanmak için kapanmaya başlamıştı ki, ağzımda ilk sıcak nefesini hissettim ve ondan önce davrandım.

Sert, güçlü ama bir şekilde nazik dudakları benimkileri yavaşça kucaklıyor. Daha önce sadece bir öpücükle hiç bu kadar korunduğumu ve önemsendiğimi hissetmemiştim. Ama Niko'nun tek bir bakışı bile bu duyguları uyandırabiliyor. O kadar sağlam ki, bir şekilde daha önce kimsenin bana sağlayamadığı sağlam bir sevgi ve ilgi temeli oluşturuyor.

Belki de bu yüzden bir sonraki hamlemi yapıyorum. İnanılmaz bir minnettarlık duygusuyla kavruluyorum ve ona bir şeyler vermek istiyorum.

onun sevgisine karşılık bir şey. Bu ve ellerimi ondan uzak tutamamam.

Benden beklemediği bir anda kollarından kaymak çok kolay. Dizlerimin üzerine düşmem çok hızlı oluyor ve o kadar tahrik oluyorum ki çarpmanın verdiği acıyı hissetmiyorum bile. Utangaç bir gülümsemeyle gömleğini başımın üzerinden çekip yanıma bırakıyorum.

"Ne yapıyorsun Ivy?" diye soruyor, sesi normalden daha sert.

"Ne yapıyor gibi görünüyorsun? Senin sikini yalayacağım."

Kot pantolonunun düğmelerini açıp uzunluğunu okşarken bakışlarını üzerimde tutuyorum. Tamamen sertleşmemiş olsa bile kocaman ve bu, kalçamdan aşağı damlamam için fazlasıyla yeterli.

"Bunu yapmak zorunda değilsin." "Yapmak istiyorum."

Gözleri alev alev yanıyor, sıcak kahverengi bir sıvıya dönüşüyor. "O zaman başla meleğim."

Bu evcil hayvan ismi kısa sürede tüm dünyada en sevdiğim şeylerden biri haline geldi. Bunu söyleme biçiminde bir şey var... neredeyse bir dua gibi, bu beni çok etkiliyor.

Başımın arkasını tutmak için güçlü parmaklarını saçlarımdan arasından geçiriyor. Kot pantolonunu kalın kalçalarından aşağı çekmeye başlamadan önce fermuarını indiriyorum.

Aletini ilk seferimizde sadece bir kez görmüştüm ve şu anda önümde olması ve aramızda hiçbir şey olmaması? Elime alıp ipeksi uzunluğunu okşarken, farklı damarları ve çıkıntıları keşfederken ağzım sulanıyor.

"Beni çok sertleştiriyorsun," diye inliyor, beni daha sıkı tutuyor. "Elinde çok güzel görünüyor. Etrafına sarılmış o güzel tırnaklar."

"Renklerini beğendin mi?" Parmaklarımı oynatarak soruyorum.

"Her rengini severim."

"En sevdiğin bir şey var mı?"

"Hepsini denemeliyim. Hepsini bu şekilde test etmeliyim," diye homurdanıyor.

Bir santim öne kayıyorum ve bileğimi onun sevdiğini hatırladığım şekilde bükerek onu daha sert pompalıyorum. Kalçaları sıkıca kenetlendiğinde, onu dudaklarıma götürüp ıslak ucunu dudaklarıma sürüyorum.

Diğer elim taşaklarını bulup onlara masaj yaparken dudaklarımı prekum kaplıyor. Bir nefes homurdanıyor ve elimde zonkluyor.

"Bu sefer o koca memeleri kaplayacağım," diye söz veriyor, elime sokulurken.

Sırtarak onu ağzıma alıyorum. Dilim yarığı boyunca geziniyor, emerken göğsünden bir inilti daha çıkarıyor. Çıkardığı her sesle içimdeki güç artıyor, ta ki bacaklarımın arası titreyene kadar.

O kadar kalın ki tüm genişliğini içine sığdırmak zor, ama dilimi düzleştiriyorum ve kendimi onu içeri alacak kadar gevsemeye zorluyorum. Boğazımın arkasına çarptığında bir öğürme beni yırtıyor ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı kaymadan önce gözlerim yanıyor.

Bu sefer ağlamak farklı. Bu tamamen cinsel. Güvensizliklerim bir kenara atıldı ve şimdi istediğim tek şey erkeğimi boşaltmak.

"Boğazını gevşet meleğim," diye emrediyor sıkı bir nefes verirken. "Tamamen içeri kayacak."

Gözlerim büyüyor, sinirlerim midemde yuvarlanıyor. Daha önce hiç kimseyi gırtlığıma kadar almamıştım ve kesinlikle onun kadar büyük biriyle denemedim. Travis en az on santim daha kısaydı ve o kadar kalın değildi ama bana öğretmeye çalışmaktan hiç rahatsız olmadı.

Niko yanağımı okşuyor ve başımı daha da geriye eğiyor. Boğazımı kavlıyor ve bir sonraki yutkunmamı zorlaştıracak kadar sıkıyor.

"Benim için burnundan nefes al," diye sakın bir şekilde talimat veriyor. Çenemi hızlıca sallayarak başımı sallıyorum.

Nabzıma baskı yapıyor. "Aferin kızıma."

Lanet olsun, amımı da yalayabilirdi. Övgüsü, içimdeki sikiğin bir darbesi kadar iyi ve hemen daha fazlasına ihtiyacım var.

Söylediği gibi burnumla nefes alarak, ağlamaklı kirpiklerinin arasından onu izliyor ve hareket etmesini bekliyorum. Şaftının dilim boyunca ilk kayışı, denge için uyluklarını kavramamı sağlıyor.

"Sakın üstüme kapanma," diye mırıldanarak tenimi okşamaya devam ediyor. "Şimdi içeri kayacağım."

Şimdi mi? Ondan önce ne yapıyordu?

Kalçalarını sallayarak sikini daha da derine sokuyor ve ben onun etrafında öğürüyorum. Ağzımın kenarlarında salya birikiyor ve çenemden aşağı kayıyor ama umurumda değil. Ona tutunuyorum ve gözyaşlarımın arasından göz kırpyorum.

"Oh, kahretsin, meleğim. Ne kadar dar bir boğaz. *Sıçacağım.*
Tekrar yut."

Yapıyorum ve bir şekilde daha derine kayıyor, artık boğazıma çarpmıyor ama aşağı kayıyor. Tırnaklarım onun çıplak kalçalarına öyle sert batıyor ki, derisi kırılrsa şaşımam. Görmek için kafamı çevirmeye cesaret edemiyorum.

Onu ne kadar çıldırtabileceğimi görmek için yanıp tutuşurken bakışlarındaki kendinden geçmişlik dikkatimi çekiyor. Onu ne kadar memnun edebilirim.

Kalçalarımın aşağı damlıyor, o kadar hassasım ki klitorisimin üzerinden geçen bir bahar esintisi beni boşaltabilir. Göz kapaklarım kapanmaya başlıyor, ama sonra boğazımdaki el sıkılıyor.

Gözyaşı duvarının arasından ona odaklanmaya çalışıyorum ve tekrar yutkunuyorum. "Gözlerini benden ayırma, Ivy. Ben senin gırtlığını sikerken sakın başka tarafa bakma. Seni burada talep ederken dikkatini çekmek istiyorum," diye tükürüyor, sesi insandan çok canavar gibi çıkıyor.

Yanıt olarak neredeyse mırıldanıyorum ve gözlerimi açık tutuyorum.

Onaylayarak inlerken ve başımın üst kısmını avuçlarken boğazımdaki tutuşu hafifçe gevşiyor. Kalçalarını keskin bir şekilde iterek boğazımı sikmeye başlıyor. İçeri ve dışarı, içeri ve dışarı, hareketlerinin gücüyle sallıyorum ve uyluklarındaki tutuşumu sıkılaştırıyorum.

"Göğüslerini birbirine bastır, bebeğim. Boşalacağım," diye sıkılmış dişlerinin arasından uyarıyor.

Göğüslerimi avuçlamak için bacaklarını serbest bırakıyorum. Bir boğum meme ucuma çarptığında boğuk bir inilti kaçıyor ve keskin bir zevk omurgamdan aşağı dalgalanıyor.

"Evet, meleğim. Sadece biraz daha. *Tanrım*. İşte geliyor."

Niko ağzımdan çekiliyor ve bir elini sikinin etrafına sararak sert ve hızlı bir şekilde okşuyor. Salya ve prekumla kaplıyım, ama görünüşe göre, boynuzlu halimde umursamayacak kadar ileri gittim.

Dilimi dışarı itiyorum ve göğüslerimi yukarı kaldırıyorum, shaftına yaptığı sert muameleye bakarken onları birbirine sürtüyorum. Daha sevgi dolu ve şefkatli olurum ve belki de bu yüzden şu anda kontrol onda.

"Dilini dışarıda tut."

Boğazının güçlü hatları bir hırıltının etrafında gerilirken gözleri daralıyor. İlk döl ipi köprücük kemiğime çarpıyor; bir sonraki sağ göğsümün üzerine damlıyor.

Tam ağzımı kapatmak üzereyken üçüncü bir döl daha uzattığım dilimin üzerine sıçırıyor ve bacaklarımın arasını titretiyor. Kendime engel olamayıp, parmağımı göğsümdeki dölün üzerinde gezdiriyorum ve

ağrıyan meme ucumu usulca sıkmadan önce, ihtiyaç duyarak ... ihtiyaç duyarak

Hiçbir şey.

"Çok güzel," diyor Niko.

Sersemlemiş bir halde başımı sallıyorum ve çimdiklerimi yoğunlaştırıyorum. "Lütfen." "Lütfen ne, meleğim?"

Titreyerek köprücük kemiğimi ovuyorum ve sonra amıma doğru iniyorum. Kalçalarım sallanırken klitorisime sertçe bastırdığımda elimin topuğu mükemmel hissettiriyor.

"Gelmem gerek," diye fısıldıyorum kırık dökük, kendime hiç benzemeyen bir sesle.

Parmaklar bileğime dolanıyor ve sonra ayağa kaldırılıyorum. İtiraz edercesine inlesem de beni ellemesine izin veriyorum. Bizi bir kabine götürüyor ve karnımı masaya bastırıyor, kığım havada.

"Sana ihtiyacın olanı vereceğim. Her zaman," diye yemin ediyor arkamdan.

Yanağımı masaya bastırıyorum, limon temizleyicisinin kokusunu alıyorum. "Becer beni, Niko. Nasıl olduğu umurunda değil, sadece-"

O kadar ıslağım ki, biraz zorlanarak içeri kayıyor. Önce gerilmediğim için dar geliyor ama onun için hazırım.

"Ah," diye sızlanıyorum, karnına dokunmak için uzanıyorum.

Oğlununki kadar kaslı değil ama yine de sert ve güçlü. Niko *tuğla gibi yapılı, fit bir adam. Eksik dişlerle uğraşmak istemiyorsan benimle uğraşma* tarzında. Ve böyle görünen bir adamdan hiç bu kadar etkilenmemiştim.

O her şeyin istisnası.

"Nasıl hâlâ sert olabiliyorsun?" Nefes nefese sordum. "Senin etrafında her zaman sertim."

İki elini kalçalarımın koyarak içime giriyor, ikimizin de yavaş gitmeye niyeti yok. Tetikteyim ve bir sonraki hamlesiyle tüm ağırlığımı masaya veriyorum, kendimi tutamayacak kadar zayıf dizlerim var.

G noktama sürtünüyor, belki de lanet olası rahim ağzıma, çünkü nefes alamıyorum. Zevk beni boğuyor, patlama o kadar yoğun ki elimi tekrar tekrar masaya vuruyorum, nefes nefese kalıyorum.

"Şimdiye kadar boşalamamış olman gerekirdi, ama beni sağlıyorsun bebeğim. Bunun için tam bir sürtüksün, değil mi?" diye soruyor hoyratça.

"Durma!" Neredeyse çığlık atacaktım. "Durma. Durma. Durma." "Durmam."

Hareketleri daha da sertleşiyor ve hızlanıyor, içimdeki basınç daha önce hiç hissetmediğim bir şeye dönüşüyor. Parmaklarımın ucundayım, her ne ise patladığında onun her hamlesine geri yaslanıyorum.

Islaklık bacaklarımdan aşağı ve yere akıyor, ama kendimi ıslatmış olduğumu umursamayacak kadar zevk okyanusunda kaybolmuş durumdayım. Meme uçlarım masaya sürtünerek içimi dışına çıkaran mutluluğu yoğunlaştırıyor.

"Lanet olsun. Beni kaplıyor," diye homurdanıyor Niko, parmakları şimdi bacaklarımın arasını okşuyor, yaptığım pisliğe dokunuyor. "Yine geliyorum."

İçimin derinliklerine doğru fırladığını, duvarlarımı sıcaklıkla kapladığını hissediyorum. Dudaklarım tembel bir sırtışıyla yukarı kalkıyor ve onun iniltileri barı doldururken esneyen karnını okşuyorum.

"Sanırım aklımı kaybediyorum," diye mırıldandım.

Bedenime doğru eğilip elimi tutuyor ve ellerimizi birbirine kenetliyor. "Neden?"

"Şimdiden sana aşık olmaya başladım."

Açıklamadan dolayı gergin olma şansım yok. Beni cevap için bekletmiyor.

"Seninle aklımı kaybediyorum o zaman."

12

NIKO

YATAK ÇOK KÜÇÜK.

Neden 1.80'lik kıcımın tek kişilik bir yatakta rahat edeceğini düşündüm bilmiyorum. Son birkaç yıldır, bu ofiste evimden daha fazla gece geçirdim ve boynumda günlerce şikayet edeceğim bükülmelerle uyandım.

Yüzlerce kez neredeyse yeni bir yatak alıyordum ama hiç tetiği çekmedim. Ve şimdi, almadığıma memnunum.

Ivy vücudumun üzerine yayılmış, çenesini göğsüme dayamış ve bacaklarımız birbirine dolanmış bir şekilde yatıyor. Üzerimizi örten ağır yorganın altında tırnaklarımı onun çıplak sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum.

"Ailenle hiç barıştın mı?" diye soruyor, yorgun gözleri bana odaklanmış halde.

Gece geç oldu ve jeneratörüm hala tekmeliyor. Akşam yemeğinde dondurma ve donmuş çilek yedik ve o heyecanlandığında biraz daha proteinli bir şeyler yememiz için ısrar edecek gücü kendimde bulamadım.

"Hayır. Onlarla neredeyse on yıldır konuşmadım."

"Özür dilerim."

"Olma. Tanımaya değmezlerdi."

"O zaman daha da üzgünüm. Aileme çok yakınım ve eğer hayatımdan çıkmayı seçerlerse onları gerçekten özleyeceğimi biliyorum."

Temasın beni rahatlatmasına izin vererek sırtını kaşımaya devam ediyorum. "Bazen biriyle teması kesmek, savaşmaktan daha kolaydır."

bozuk bir ilişkiyi düzeltmek için. Kan bağı olup olmaması fark etmez."

"Benden çok daha bilge olduğunu bilmek nasıl bir duygu?" diyerek göğüs kafesime bir öpücük konduruyor.

"Öyle olmasaydım utanç verici olurdu. Neredeyse senin iki katın yaşındayım."

Hatırlatınca irkildim. Evet, onu bırakacak kadar umursamıyor olabilirim ama benden çok da genç değilmiş gibi davranarak harika bir iş çıkardım. Bu benim hayatımı etkilemeyecek ama onunkine zarar verebilir.

Ağzımın kenarına dokunuyor. "Kaşlarını çatma. Kaç yaşında olduğun umurumda değil."

"Yapmalısın. Bu barın dışında her yerde pislikler var." "İnsanlar seninle sadece paran için birlikte olduğumu düşünecek diye korkuyorum.

Şöhret mi?" diye dürtüyor.

"Böyle mi olacaksın, Ivy? Buradan çıktıktan sonra benimle mi?"

Kahretsin, kulağa hissettirdiği kadar çaresiz geliyor.

"Tüm bu olanlardan sonra *birlikte* olacağımızı kesinlikle umuyorum. Özellikle de bu bebeği dağılmış bir yuvada büyütme istemiyorum."

"Birbirimiz hakkında hâlâ öğrenmemiz gereken çok şey var."

"Ve bunu öğrenmek için vaktimiz var." Vücudumun daha da yukarısına, yüzü doğrudan benimkinin önüne gelene kadar pozisyonunu ayarlıyor. "Yaklaşık bin adımı atlادık, ama onları geri dönüp birlikte atlayabiliriz. Şimdi tek fark, bir bebeğimizin olması. Seni doğru düzgün tanımak için meydan okumaya hazırım. Sen de beni tanımaya hazır mısın?"

Çenesinin altından bir parmağımı kıvırıyorum ve yumuşak, kısa bir öpücük için onu kendime çekiyorum. Ağzıma karşı gülümsüyor.

"Senin evin," diye başlıyorum, muhtaç bir sikiş gibi dalıyorum. "Bir bebek için yeterince büyük mü?"

"Bebekler oldukça küçüktür."

Alay etmesine kaşlarımı çatıyorum. "Bebekler öyledir. Ama ben değilim."

"Oh, gerçekten kendini soruyorsun. Bunu kastettiğine dair hiçbir fikrim yoktu." Sinsi sırıtışı aksini söylüyor.

"Sanki dizime kapanamayacak kadar yorgun değilmişsin gibi konuşuyorsun. O akıllı kıcına kaç kere şaplak atacağımı sana saydıracağım."

"Bunun için asla çok yorgun değilim."

Başparmağımın ucunu gözlerinin altındaki mavi halka boyunca sürüklüyorum. "Bu gece olmaz."

"Bu durumda, seksle uyandırılmaya karşı olmadığımı peşinen söyleyeyim."

Sessiz bir kahkahayla göğsüm titriyor. Yanağını göğsüme yaslıyor, gözleri düşüyor.

"Bunu aklımda tutacağım."

"Evim büyük değil. Sadece uyuyacak bir yer. Kendime ait bir yer. Peki ya seninki?"

Birkaç saat içinde iki kez boşalmış olmama rağmen, evime gelme ihtimali karşısında onun altında sertleşiyorum. Onu yatak odamda, dolabımdaki eşyalarını açarken görmek beni erken bir mezara gönderebilir.

"Bizim için yeterince büyük. Üç yatak odası, bitmiş bir bodrum katı ve büyük bir arka bahçesi var," diyorum.

Rüya gibi gülümsemesine rağmen dilini yutuyor. "Bizim için mi? Beni henüz bir randevuya bile çıkarmadın Niko."

Elimi sırtına koyup onu kendime yaslıyorum, gözlerim gittikçe ağırlaşıyor. "Ivy Bell için mükemmel bir randevu neye benzer?"

"Dürüstçe mi?"

"Mmm."

Düşünürken gözleri yüzümde geziniyor, ağızı sevimli bir şekilde kıvrılıyor. "Her zaman gösteriş yapabileceğim bir yere götürülmek istemişimdir. Abartılı bir şekilde değil, ama birinin kolunda olmak ve orada olduğum için gurur duymalarını istiyorum. Şık bir yer olmasına da gerek yok. Gün ortasında sevimsiz bir film izlemek için bir sinemaya gidebilir ya da parkta yürüyüşe çıkabiliriz. Sadece istendiğimi hissetmek istiyorum. Arzuladığımı sanırım. Özellikle de bir randevuda."

"Genelde sinemaya gitmeyi ikinci randevuya saklarım ama bunu da yapabilirim."

Kıkırdarken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Benden büyük olduğundan bahsetmiştin ama şakalaşacak kadar gevşediğinde daha genç görünüyorsun. Sanki kafanda çok fazla şey yokmuş gibi."

"Bunu benden çıkarıyorsun."

"O zaman kendime teşekkür mü etmeliyim?"

Bir elimi saçlarına gömüp kafa derisine masaj yaparak mırıldanıyorum. "Örgü örmek dışında, iş dışında ne yaparsın?"

"Hey, o kadar hızlı değil. Bana mükemmel randevunun neye benzediğini söylemedin."

"Bir randevuda ne yapmaktan hoşlandığımı mı bilmek istiyorsun?" Gözlerini deviriyor. "Tabii ki."

"Bir bira açıp seninle boş bir odada oturabilirim ve bundan memnun olurum. Ne kadar az kişiyle çıktığımı düşünürsek, bunu hiç düşünmedim."

"Rastgele bile mi?"

"Bu bara o kadar odaklanmışım ki hiç çaba sarf etmedim. Rastgele bile olsa."

"Yine de kadınlarla yattın. Tek gecelik ilişkiler gibi. Eminim ki, senin tek sevgilin ben değildim."

"Aletim elimdeyken çok zaman geçirdim meleğim. Hızlı bir sikişi hiç umursamadım. Senden önce değil. Ve o zaman bile, hızlı bir şeyden çok daha fazlasını istedim."

Bu saçmalığı uzun zaman önce bıraktım. Genellikle değdiğinden daha fazla çaba gerektiriyor. Bu şehirde, özellikle de yanlış kadınla yattıktan sonra bu barda garip bir karşılaşma riski, son on yıldır beni oldukça bekar tuttu.

Ivy bana göz kırpmıyor, gözlerinde inançsızlık yanıyor. "Bana karşı dürüst müsün? Tamamen mi?"

"Sana söz veriyorum. Senden önce uzun zamandır kimseyle yatmamıştım," diye onaylıyorum.

"Vay canına."

"Ben lanet bir Kazanova değilim."

"Olmayabilir. Ama inanılmaz derecede yakışıklı ve başarılısın. Bu da bir sürü kadını size doğru çekecektir." "Hiçbir zaman ilgiyi fazla önemsemedim."

Ahududu üflüyor. "Bunu beklemiyordum."

"Alınmalı mıyım?"

"Ne? Hayır!" Burnunu kıvrarak karşı çıkıyor. "Ben sadece Travis'ten sonra birkaç erkekle yattım. Ribauntlar, anlıyor musun? Özellikle de ayrılıkla sonuçlanan her şeyden sonra, iğrenç bir canavar olmadığımı ve kendimi çekici hissedebileceğimi bilmek istedim. Bir yabancı için bile. Hiçbir zaman seksten daha fazlasını ifade etmedi ama ..."

"Üç hafta önce bu bara gelmeden önce ne yaptığın önemli değil. Şu andan itibaren benden başka kimseyle yatmayacaksın, yani en azından seni benim olarak almadan önce tadına baktılar," diye homurdandım.

"Hani seks yapıyorduk ve ben ..." Sinirli bir şekilde başını eğerek devam ediyor.

"Sikimin üzerine fişkırttığında mı meleğim?" Sanırım.

"Aman Tanrım. Bu o muydu? Bunu daha önce hiç yapmamıştım."

"Mm. Kesinlikle öyleydi. Gördüğüm en seksi şey. Aldı
Daha fazlası için çalışmamak için her şeyimi verdim."

Gözleri yumuşuyor, utangaçlığının bir kısmı azalıyor. "Gerçek
olamayacak kadar iyisin."

"Aylardır senin hakkında bunu düşünüyordum."

"Aylardır," diye yineliyor, yanağını bana yaslayarak. "Buna inanmak
benim için hâlâ zor."

"Hangi kısmı? Oğlumun kızını istediğimi mi yoksa sonunda seni
elde ettiğimi mi?"

"Hepsi."

"Artık burada olduğumuz için hiçbir şeyi değiştirmedim," diyorum.

"Yapardım. Son seferden sonra daha erken gelmek bile büyük bir
fark yaratabilirdi. Üç hafta çok fazla zaman kaybı demek."

"Önümüzdeki birkaç on yıla kıyasla değil."

"Bize olan güveniniz takdire şayan." "Belki
de."

"Hoşuma gidiyor. Rahatlatıcı bir şey. Bu işte tek başıma olmadığımı
hatırlatıyor."

"Bir daha asla böyle hissetmeyeceksin meleğim. Benimleyken
olmaz."

"Biliyorum," diye fısıldıyor, mavi gözleri ağır kapakların ardında
kayboluyor. "Kız mı erkek mi istiyorsun?"

Seçenekleri düşünerek duraksıyorum. "Bir kız farklı olurdu. Yine de
bir kız çocuğu yetiştirmekte iyi olacağımdan emin değilim."

"Bence senden harika bir kız babası olur. Bunun için yeterince iri
yarı ve huysuzsun. Seninle tanışmak için eve erkek getirmeye asla
cesaret edemez."

"Yani korkutucu bir baba mı olacağım? Bunun iyi bir şey
olduğundan emin değilim."

Gözlerini kırıştırarak açıyor ve benimkileri yakalıyor. "Onun için
korkutucu olmazdın. İçimden bir ses onu el üstünde tutacağını ve ona
bir prenses gibi davranacağını söylüyor. Tıpkı bana davrandığın gibi."

Göğsümde huzursuz bir şey büyüyor. "Evet, sanırım haklı
olabilirsin."

"Ben her zaman haklıyım."

Bir kahkaha attım. "Elbette."

Ivy bir tırnağını batırmadan önce elini yanıma doğru kaydırıyor.
Sarsılarak yana dönüyorum ve saç diplerini hafifçe çeğiştiriyorum.

Gözlerini tekrar kapatıp sessizleşmeden önce kıkırdaması odada
parıldıyor. "Travis'in annesi buna üzülecek mi? Bizim için?"

"Söyleyecek bir şeyleri vardır ama onun fikirlerini dinleyecek kadar önemsemiyorum."

Cevabım onu sakinleştirmiş gibi görünüyor. Bana sımsıkı sarılıyor ve sanki sıcaklığımdan daha fazla almak istercesine inanılmaz derecede yakınım sokuluyor. Battaniyenin ve yumuşak bedeninin altında yanıyor ama onu bırakmaktansa terden ölmeyi tercih ederim.

Sıcak zaten yorgunluğuma iyi geliyor. Hiçbir zaman kolay uykuya dalan ya da derin rüyalar gören biri olmadım. Huzursuzum ve bana ait olmayan en hafif ayak sesi ya da nefesle uyanabiliyorum.

Travis bebekken, nefes alışını dinlemek için odasının dışındaki koridorda kapıyı aralayarak uyurdum. O doğmadan önce bir boka yarayacak kadar bile uyumamıştım ve o doğduktan sonra durum daha da kötüleşti. Yirmi bir yıl geçti ve ben hala düzelmedim.

Belki Ivy tedavi olabilir. Benimle ilgili her sorunun ilacı o.

"Sence elektrikler yarın gelir mi?" diye soruyor, sesi uykudan yumuşamış.

"Emin değilim meleşim."

"Yarın Noel pazarına gitmek istiyorum. Satmak için yaptığım bir kutu dolusu battaniye ve terliğim var."

"Eğer kar durmazsa, bunları etkinlik sırasında satabilirsiniz. Bir pop-up pazar kurabiliriz."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Patron benim, değil mi?"

Ağzının kenarı bir gülümsemeyle seğiriyor. "Bir bakıma."

"Eşyalarını satmak için bir yerin olacak Ivy ve satacaksın. Bundan emin olacağım."

Tek bir parça iplik kalmayana kadar kasabadaki herkesi ondan alışveriş yapmaya götürmek zorunda kalsam bile.

13

IVY

BACAKLARIMIN ARASINDAKI BASKIYA VE ALTIMDA SERT BİR VÜCUDA UYANIYORUM.

Bu baskı değiştiğinde ve zevk içime işlediğinde bir inilti serbest kalıyor. Hızla göz kırpıyorum, etrafımdaki her şey gözümün önüne gelmeye başlıyor.

Açık pencereden süzülen loş ışık sabahın erken saatlerini işaret ediyor, masa ve sandalyelerin üzerine ve ahşap zemine yayılmış bir dizi giysi. Bir gece öncesinden kalma su bardağı masanın üzerinde, Niko'nun beni yemeye teşvik ettiği tostun kırıntılarıyla kaplı tabağın yanında duruyordu.

Ofisin her yerinde bizden küçük parçalar var ama benim en sevdiğim kısmı biziz. Birlikte uykuya dalmamız ve bilinçsiz hallerimizde bile ayrılmaya cesaret edemememiz.

"Mm," diye mırıldanıyorum, Niko kalın bir parmağının pedini klitorisimin üzerine sürterek beni daha da uyandırırken kalçalarımı yuvarlıyorum. "Günaydın."

Sakalları bugün dünkünden daha gür ve gözleri o kadar vahşi ki sanki her zamankinden daha uyanık. Aptalca bir sırıtış atıyorum ve iki elimi göğsüne koyarak dudaklarını gagalamak için kendimi yukarı kaldırıyorum.

Uykumda ona sarıldım ve ben uyurken amımla oynamak için bir elini kığımın arkasına soktu. Yer değiştirdiğimde elini geri çekmek zorunda kalıyor ve çıplak göbeğimi onun da çıplak ereksiyonuna sürtüyor.

Kayganlığımın arasında süzülüyor, çıkıntılar dün geceden kalma hassas tenime sürtünüyor. Mutluluk zihnimdeki uyku bulutlarını dağıtıyor ama ben gevşek, uykulu bir halde kalıyorum.

Parmaklarını ağızına sokan Niko, her birinden aldığım tadı emme şovu yapıyor. Onları göğsüme getirip her iki meme ucumu da sıktağında, beni göğsüne doğru geri yönlendirmek için tutuşunu kullandığında nefesimi tutuyorum.

"Elektrikler geldi," diye homurdanıyor.

Başımı çevirip pencereden dışarı bakıyorum ve kar yağmadığını fark ediyorum. İlk başta tek görebildiğim bulutlu bir gökyüzü, ama birkaç dakika daha baktıktan sonra-

"Pencere kenarına kadar kar var," diyorum ağzım açık kalarak.

Niko dilimin üzerine bastırmadan önce başparmağını dudaklarımda gezdiriyor. "Dün gece çok rüzgarlıydı. Kar yığını bir metre yüksekliğinde olmalı."

Dudaklarımı parmağının etrafına doluyorum ve bırakmadan önce dilimi kör tırnağın üzerinde gezdiriyorum. Bakışlarını ağızımda sıkılaştırıyor.

"Bugün bizi buradan kürekle çıkarmak zorunda kalacaksın," diye mırıldandım.

"Ben bunu yaparken sen sıcak yatağında yattığın sürece."

Amımın her sürtünmesi beni daha da sıkılaştırıyor, ona duyduğum bu sonsuz ihtiyaç kendini yeniden hissettiriyor ve diğer tüm düşünceleri ve konuları gözden uzak bir yere itiyor. Sanki bir tür büyüünün etkisi altındayız ve bunu sona erdirmenin tek yolu, artık birbirimizin kemiklerini zıplatmak istemeyene kadar sevişmeye devam etmek.

Bunun asla gerçekleşmeyeceğini düşünmeye başladım ve daha iyi bir şey düşünüyorum.

"Bunu yapabilirim. Küçük bir amigo ol."

"Gördüğüm en güzel amigo kız," diye geveliyor ve elini bir kez daha altımda gezdirmek için bir meme ucunu serbest bırakıyor.

Arkamdan benimle oynuyor, iki kalın parmağını amımın içine sokmadan önce klitorisimle oynuyor. Başımı arkaya atıyorum ve dolgunluktan haykırıyorum.

"Seni burası hariç her yere götürdüm."

"Nereye?" Cevabı zaten bildiğim için mırıldanıyorum.

Kaygan parmakları amımdan kıcıma doğru geri çekilerek dar deliği yalıyor. "Kıçını becermeme izin verecek misin meleğim? Sikimi içine sokabilir miyim?"

Parmağının ilk nazik ihlalinde inliyorum. "Şimdi mi?" "Hemen şimdi," diye onaylıyor.

Bacaklarımın arasındaki sert alet dikkatimi dağıtıyor, ama onu içeri sokmak için aramıza uzandığında daha da fazla oluyor. Ona dayanıyorum, dün gecedен sonra gerginlik o kadar da kötü değil.

"Bu benim kıcıım değil," diye fısıldıyorum, ellerimi göğsüne koyup kalçalarımı döndürerek.

"Önce seni esnetmeliyim bebeğim. Buran henüz beni kaldıramayacak kadar dar."

Kendinden emin bir baskıyla göt deliğimi okşuyor. İlk kez başparmağını içime soktuğunda hissettiğim duyguya benziyor ama bu kez daha yoğun. O kadar rahatlamışım ki ikinci bir parmak daha ekleyip beni daha da zorlayabiliyor.

"Amımın içinde sen olmadan çok boş olacağım Niko," diye miyavlıyorum, onu yavaşça sürerken her geri dönüşte kalçalarımı döndürüyorum.

Edepsiz sözlerimle ne yaptığımı biliyorum. Kendini tutmadığında çok eğlenceli oluyor ve yapmak üzere olduğumuz şeyi düşünürsek, onun vahşi olmasını istiyorum.

"Kahretsin, çok muhtaç bir amcığın var," diye küfrediyor, parmaklarını makaslama hareketiyle içimde genişçe açıyor. "Kayganlaştıracım yok ama o kadar ıslaksın ki ihtiyacım olacağını sanmıyorum."

Nefes nefese kalışımız küçük ofisi dolduruyor ve yatak altımızda gıcırıyor. Dizim neredeyse yatağın kenarından kalkmak üzere ama bunun vücudunun iki yanındaki topuklarımın üzerine basmama engel olmasına izin vermiyorum. Ayarlama açığı değiştiriyor ve aleti dün gecedен kalma o noktaya değdiğinde nefesim kesiliyor, görüşüm kenarlardan kararıyor.

Şimdi kucağında düzgün bir şekilde otururken, Niko kıcıma üçüncü bir parmak ekliyor ve onları hızlı bir şekilde içime sokuyor. Göğsünü kaldıraç olarak kullanıyorum ve alt yarımı kaldırıyorum, geri düşmeden önce amımı şaftına sürüklüyorum.

"Tanrım. *Siktir*, Ivy. Beni öldüreceksin."

Sırıtiyorum, gözlerim zevkle doluyor. "Yine de bu gitmek için iyi bir yol olurdu, değil mi?"

Boğazının sütunu derin, vahşi bir kahkahanın etrafında geriliyor. Lazer odağıyla ağzına bakıyorum, şok göğsümde dalgalanıyor.

"Bunu bir daha yap," diyorum, kaldırma ve bırakma hareketimi tekrarlayarak orgazmın başlangıcını kovalıyorum. "Tekrar gül."

Bu kez kahkahasının sesinde neşe değil, inançsızlık var. Bunun için onu suçlamıyorum da. Dolu dolu, hırçın kahkahasının sesi beni aklımı başımdan alan bir orgazma ulaştırırken ilklerimden birini daha yaşıyor.

O kadar sert boşalıyorum ki göğsüne yığıldığımda yüzünü göremiyorum. Aletini içime sokuyor ve beni etrafında dönmeye zorluyor.

"Sen bir fantezisin," diye boğuluyor, parmaklarını itişleriyle aynı cezalandırıcı hızda kıcıma sokuyor. "Benim lanet olası fantezim. Benim tek fantezim."

Terli göğsüne doğru inliyorum ve göğüs kafesine ağzım açık bir öpücük kondurarak kalp atışlarını arıyorum. "Yap Niko. Kıçımı al."

Vahşi bir sesle amımdan çıkıp beni vücudunun üzerinden yuvarlıyor. Sırtım yatağa yapışıyor ve sonra kahverengi gözleri neredeyse siyah bir halde üzerimde geziniyor.

"Emin misin?" diye sorar.

Aletini yumruklayıp uyarılmışlığımın içinden geçirerek gerdiği deliğe yönlendirmesini izliyorum. Biraz mücadele etmeden oraya sığması mümkün değil ama ben acıya hazırım. Başa çıkamayacağımı düşündüğü hiçbir şeyi bana yapmazdı.

Bacaklarımı ayırıp başımı sallıyorum. "Evet."

Öne doğru eğilip bacaklarımın arasına iki kez tükürmeden önce çenesi sıkma gücüyle titriyor. Ilık sıvı kıcımdan aşağı damlıyor ve sikini deliğe bastırıp hafifçe ileri itiyor. Gözlerimiz birbirini tutuyor, boğucu bir yoğunluk onları kaynaştırıyor.

İçeriye doğru kayarken yaptığı baskı nefesimi kesiyor. Acı değil ama kesinlikle rahatsızlık. Yavaşça içeri iterken, bekaretimi alırken ve beni doldururken şaft boyunca her damarı hissedebiliyorum-

"Niko," diye soluyorum, sesim kesiliyor.

Tutunacak bir şey bulmak için çaresizce pazılarını kavriyorum ve kocaman gözlerle ona bakıyorum. Tekrar içeri itmeden önce geri çekiyor, bu sefer daha fazla.

Parmakları klitorisimi buluyor ve nazik daireler çizerek yuvarlamaya başlıyor, solmuş olan zevki yeniden canlandırıyor. Tekrar gevşiyorum ve acı dolu bir nefes vererek daha da içeri giriyor.

"Neredeyse geldik, bebeğim."

Başımı sallayıp her şeyimi ona teslim etmekten başka bir şey yapamıyorum. Kalbimi, ruhumu, aklımı. Bedenimi. Hepsi onun. Sadece verdiği zevki alıyorum, onun bu yönünü deneyimleyecek tek kişinin ben olduğumu biliyorum.

Tamamen içine girdiğinde, o kadar doluyorum ki neredeyse hareket etmeye korkuyorum. Ama sonra ikimiz için de hareket eden o oluyor ve

Kıvılcımlar derimin altında patlamaya ve cızırdamaya başlıyor. Birdenbire, klitorisimdeki parmaklar bana zevk veren tek şey olmaktan çıkıyor.

Niko gözlerini ayırıp aramıza bakıyor. Göğüslerimin arkasını görebilmek için dirseklerimin üzerinde yükselmeye çalışıyorum ama çok güçsüzüm.

"Hiç böyle bir şey hissetmemiştim bebeğim. Benim için çok iyisin, çok sıkı ve ateşlisin. Bu göt benim sikim tarafından sikilmek için yaratılmış," diye inliyor, hareketleri hızlanıyor.

Daha fazlası için bir sızlanmayı yutuyorum ve meme uçlarımı koparıyorum. O kadar uyarılmışım ki ikinci orgazmım yaklaşıyor bile. Niko ile sonsuz mutluluk. Çok ama çok mutlu bir sonsuzluk vaadi.

Kaba bir küfürle, bir eliyle kendini tutuyor ve yüzünü göğüs dekolterimin arasına gömebileceği kadar alçalıyor. Kocaman bir eli bir göğsümü kaplıyor, göğsümün her santimine taparcasına emip yalarken masaj yapıyor.

Etrafımıza fazla dikkat edemeyecek kadar hızlı bir şekilde salıverilmeye yaklaşıyorum. Kapının gıcirtısı, ben açılmasını izleyene kadar fark edilmiyor.

Niko meme ucumu ağzına alıyor ve gözlerim dönerek yatağın ucunda beliren şekli bulanıklaştırıyor. Görüşümü netleştirmek için umutsuzca gözlerimi kırpıştırmaya çalışıyorum. Yalnız değiliz... ama umurunda değil. Davetsiz misafir kıskançlık içinde izleyebilir.

Erkeğim kıcıma sokulurken ve göğüslerimle ziyafet çekerken, odaklanabildiğim tek şey başka bir orgazmın patlaması. Yatağın ucundaki adamın yüz hatlarını seçerken bile.

Travis bana bakıyor, camdan bir kuleyi paramparça edebilecek bir çılgılık atarken gözlerinde dehşetle beni izliyor. Benden hiç duymadığı bir çılgılık.

Niko birkaç hamleden sonra zevkini buluyor ve kıcımı dölle dolduruyor. Sadece ona tutunabiliyorum, vücudunun üzerimdeki rahatlatıcı ağırlığını arıyorum.

Eski erkek arkadaşım topuklarının üzerinde dönerek odadan çıktı ve kapıyı arkasından çarparak kapattı. Yüksek ses sistemimi sarsarak beni Niko'nun benimle birlikte içinde bulunduğu sersemlikten uyandırdı.

Şaşırtıcı bir farkındalıkla yüksekte düşünüyorum. Niko'nun omuzlarına vurarak onu göğsümden itiyorum ve bir elimi ağzıma götürüyorum.

"Aman Tanrım."

"Karanlıkta bir atış yapacağım ve rüzgarın o kapıyı kapatmadığını tahmin edeceğim," diye mırıldanarak saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

"Daha çok bir fırtına gibi."

Şimdi de gelen darbelere dayanmak zorundayız.

14

NIKO

OĞLUM ON YILI AŞKIN SÜREDİR BENİ HIÇ ŞAŞIRTMADI.

Paslanmış futbol sahası tribünlerinin altında Tanya'nın hamilelik testinin pozitif çıkması beni şoktan altıma sıçıp sıçmayacağımı düşünmeye itmişti. Travis'in iki yaşındaki ilk sıyrık ve kanlı dizini gördüğümde, aşırı tepki verdiğim için azarlanıp hastaneye koşturmak zorunda kalmıştım.

Tanya'nın beni terk etmesini ve oğlumuzun sadece onunla birlikte yaşamayı seçmesini bekliyordum. Çalışmadığım nadir hafta sonlarında takılmak için yaptığım davetleri kabul etmeyi bıraktığında, sanki boş zamanımın olmamasının adil bir cezasıymış gibi bunu sineye çektim. Belki de velayeti bölüşmek için annesiyle kavga etmemi istemişti ve ben de annesinin istediğini yapmasına izin vererek onu hayal kırıklığına uğratmıştım ya da belki de sadece benden hoşlanmıyordu.

Nedeni ne olursa olsun, ilişkimizden çok şey beklememeyi öğrendim. Bizler sosyal olaylar ve tatiller tarafından bir araya getirilmiş yabancılarız.

Onun hakkında bir şeyler öğrenmek için bana sunduğu küçük anları değerlendiriyorum ama o bu girişimi hiçbir zaman paylaşmadı. Bizi hayal kırıklığına uğrattım ve bunu derin bir utanç duygusuyla taşıyorum.

Aramızdaki uçurumu kapatmayı önemseddiğini düşünseydim, daha çok çabalırdım. Ama bu kadar zaman sonra, bunun onun ilgilendiği bir şey olmadığını biliyorum. İçeri girdiği şey sadece bende ki hayal kırıklığını pekiştirdi.

Yine de bu seçim için özür dileyemem. Bu bir hata değil ve bunu bir hata haline getirmeyi reddediyorum.

Ivy'nin endişeli kaşları oğluma olan kızgınlığımı on kat artırıyor. Giyinirken kafası karışıyor, bizi iş üstünde yakalayanın Travis olduğunu söyledikten sonra hareketleri aceleci ve endişeli.

Tabii, dün giydiği elbiseden başka kıyafetinin olmaması da yardımcı olmuyor. Gömleğimi giymesini önerecek kadar mağara adamıyım.

Buna bir cevap vererek beni eğlendirmede. Bizi basanın oğlum olduğunu zar zor teyit edebildim, o yüzden başka bir şey için zorlamamam gerektiğini biliyordum.

Yatağın kenarına oturup bir elimi sakallı çenemin üzerinde gezdirirken kot pantolonum beni sıkıyor. İki gündür bakım yapılmadığı için dağınık ama siktir et. Oğlum beni eski kız arkadaşının kışında taşaklarına kadar gördü, bu yüzden bir şey bana kesilmemiş bir sakalın çok önemli olmayacağını söylüyor.

"O neden burada ki?" Ivy suçlayıcı bir şekilde soruyor ama aslında kimi ya da neyi suçladığını söylemek zor.

"Onu ben davet etmedim meleğim. Yolların onun buraya gelmesine yetecek kadar açılmış olmasına şaşırdım. Kar durmadan önce çıkmış olmalılar."

Derin bir iç çekiyor ve saçlarını omuzlarının arkasına itiyor. Dağınık ve düğümlü ama hâlâ parlak. Eski makyajının, göz altı halkalarının ve solgun teninin altında, üç hafta öncesine göre onda farklı bir şeyler var. Bu benim için çok açık. O mutlu.

Bunu ben yaptım. Onu mutlu ettim.

Ve Travis'in burada olması sadece hayatında acı çektiği bir dönemi hatırlatmakla kalmıyor, aynı zamanda Noel etkinliği için her şeyi hazırlamayı bitirmemizi isteyene kadar tüm gün onu mahvetme planlarımı da mahvediyor. Sadece bir gün kaldı ve fırtına yüzünden her şey aceleyle gelecek.

Bunu anlamasına yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapmaya hazırım. "Bizi o şekilde gördüğü için üzgünüm," diye mırıldanıyor.

Elbisesinin kolunu.

Hoşnutsuz bir ses çıkarıyorum. "Yapma. Ne kadar garip olursa olsun, ironiyi kaçırmadım."

"İroni mi?"

"Analdan ve büyük göğüslerden nefret eder ama beni meme uçlarını emerken kıcının bekaretini alırken yakaladı."

Bir süre sessizlik oluyor ve sonra yüksek sesle, arsızca kahkahalar atmaya başlıyor. Bu görüntü ve ses karşısında göğsümde sıkı bir şey gevşiyor ve kendimi gülümsemeye bırakıyorum.

"Bu şimdiye kadar yaptığım en tuhaf konuşma olacak," diye hırıltılı bir ses çıkarıyor ve yavaşça yere iniyor.

"Bana mı söylüyorsun?"

"Ona ne söyleyeceğiz?"

Bir elimi cebime sokuyorum. "Gerçeği."

"Hepsini mi?"

"Nasıl olsa bebeği öğrenecek, Ivy. Ona şimdi söylemek ve hazır buradayken tepkilerin en ağıryla başa çıkmak daha iyi."

Başını sallamadan önce dudağını çiğniyor. "Haklısın. Muhtemelen yapmam gerekse de yaptıklarımızdan dolayı kendimi suçlu hissetmiyorum. Beni üzen sadece insanları memnun edememe beceriksizliğim. Travis iyiliğimi hak etmiyor olabilir ama o hâlâ senin oğlun. Ve bu çok karmaşık olsa da, ondan nefret etmeyi de zorlaştırıyor. Gerçekten tuhaf bir şekilde benim ailem olabilir."

Odayı geçiyorum ve bir kolumu omuzlarına dolayarak onu göğsüme bastırıyorum. Ortamı tutuyor ve yüzünü göğsüme gömüp yavaşça nefes veriyor.

"Ona hiçbir şey borçlu olmadığını unutma. Sana saygısızlık ederse, siktirip gidebilir. Oğlum olsun ya da olmasın, burada durup kimsenin senin hakkında konuşmasını dinlemeyeceğim."

"Teşekkür ederim."

"Seninle ilgilendiğim için bana teşekkür etmene gerek yok." "Evet, ediyorum," diye fısıldıyor.

"Bunu yapmaya devam edeceğim."

"Ben de seninle ilgileneceğim Niko. Etrafımızda olduğun son birkaç seferde olduğu gibi sana kaba davranabileceğini düşünürse, onu azarlarım."

Birlikte oldukları zamanlardaki aşağılık yorumları ve tavırları yüzünden onu hep azarlardı. Eğer onun beni savunduğunu görmenin beni zorladığını bilseydi, ona yaklaşmama bir son verirdi.

Çenemi başının üstüne koyuyorum ve yumuşak bir kahkaha atıyorum. "Teşekkür ederim, bebeğim."

Elleri rahatlatıcı hareketlerle sırtımda aşağı yukarı geziniyor ve beni bu kapıyı kırıp oğluma siktirip gitmesini söylemeye hazırlıyor. Ama yapmadım.

Geri çekilerek Ivy'nin çenesini sıkıyorum ve öpmek için başımı eğiyorum. Dudaklarıma karşı mırıldanıyor ve parıldayan gözlerle bana göz kırpmıyor.

Barın dışından bir çınlama sesi geliyor ve ben kaskatı kesilerek kapalı ofis kapısına bakıyorum. "Sence dışarıda bardak kırıyor mudur?"

Homurdanıyor. "Daha çok tüm biranı içmek gibi."

"Bu boku bu kadar uzun süre seviyormuş gibi davrandığına inanamıyorum."

"Artık değil," diye şarkı söylüyor, kapıyı açmaya giderken kalçasıyla bana çarpıyor.

O daha açmadan, elbisesinin içinden kışını avuçluyorum. "Bir daha asla."

"Nane şekerli daiquiri için çok mu erken?" diye soruyor.

Elimi onunkinin üzerine kapatıp kapı koluna koyuyorum ve birlikte çeviriyoruz. Ağzım kulağının arkasını okşarken, "Hiç de değil" diye mırıldanıyorum.

Oğlum bizi bekliyor olmasaydı neredeyse odadan dışarı fırlayacaktı. Koridorda ilerleyip bara girerken çok sessizdik.

Travis sabahın erken saatlerine rağmen elinde uzun bir boyunla bizi bekliyor. Barın üzerine tünemiş, duvardaki içki raflarına baktığı yere doğru bir kar izi var.

Dağınık sarı saçları gözlerine dökülüyor ve ensesinde kıvrılıyor, umutsuzca kırılmaya ihtiyaç duyuyor. Çenesindeki kirli sakal on altı yaşından beri var ve benden önce yüzünde kıl çıkmasıyla övünüyor. Aslında ben de aynı yaşta bıyık bırakmaya başlamıştım ama benden daha iyi olduğuna inanmasına izin verdim.

Üstüne tam oturan kırmızı henley gömleği ve oturduğunda ayak bileklerini geçmeyen koyu renk kot pantolonuyla iyi giyimli görünüyor, sanki başka bir yere giderken buraya uğramış ya da sihirli bir şekilde giyimine özen göstermeye başlamış gibi. Genellikle eşofman altı ve kapüşonlu bir tişört giyer.

"Burada ne yapıyorsun?" Ivy için barın sonunda bir tabure çekerek huysuzca sordum.

Kolumu okşayarak içtikten sonra içeceğine başlıyorum. Karnına sulu bir içecek yerine biraz yiyecek sokma şansını kullanmayı tercih etsem de, bu sabah şimdiye kadar hasta olmamasının avantajını kullanıyorum.

Travis ses tonumdan irkilmedi. Oturduğu yerde Ivy'ye bakmakla o kadar meşgul ki beni duyduğundan bile şüpheliyim. Kıvrılan dudağı beni alarma geçirdi.

"Selam Travis," diyor Ivy, yarım bir gülümsemeyle.

"Hey, Travis? İlk sözlerinin bu mu olmasını istiyorsun?" diye çıkışıyor ve başını inanmaz bir şekilde sallıyor.

Ivy elini barın üzerine koyar. "Ne söylememi tercih edersin?"

"Siktir, bilmiyorum. Babanı becerdiğim için üzgün olduğumu mu? Bu ne lan!"

elindeki şişeyi bara vurarak gürlüyor. "Siz ikiniz şu anda nasıl bu kadar sakinsiniz? Sizi yataarken yakaladığımı biliyorsunuz, değil mi? Şu anda nasıl içki hazırlıyorsunuz!"

Dudaklarımı ıslatıyorum ve şurubu blendera dökmeyi bitiriyorum. Patlaması bekleniyordu ve kendi öfkem alevlenirken bile kendime bunu hatırlatmaya çalışıyorum.

"Sakinim çünkü utanmıyorum Travis. Bana kalırsa yanlış bir şey yapmadım. Aylar önce ayrıldık ve sen bana karşı tam bir pisliktin," diyor Ivy, omuzları dikleşerek.

Oğlum acımasızca gülüyor. "O zaman gidip anneni sikeyim mi?"

"Travis," diye tükürerek blenderın kapağını kapattım. "Ağzından çıkana dikkat et."

Travis tüm dikkatini bana verdiğinde Ivy yüzünü buruşturuyor. Kahverengi gözlerinde bir fırtına kopuyor ve sonra ağzını açıp beklediğim her şeyi kusuyor.

"Demek Ivy utanmıyor. Peki ya sen yaşlı adam? Sadece eski kız arkadaşımı değil, senin için çok genç birini becerdiğini düşününce kendini suçlu hissediyor musun?"

"Onun için çok genç *değilim*. O bana senden daha iyi ayak uydurabilir," diye saldırdı Ivy, yanakları öfkeden kıpkırmızı olmuştu.

Sikimin sertleşmesi için en kötü zaman, ama lanet olsun, o çok tatlı küçük bir şey. Erkeğine karşı çok korumacı.

Oğlum ona bir bakış fırlatıyor ve o da oğluma kendi bakışıyla karşılık veriyor. Blender'ı çalıştırmak için bu anı seçtim. Gürültü bara yayılıyor ve herkesi nefes almaya zorluyor.

"Tekrar soruyorum Travis, burada ne yapıyorsun? Mesajını ya da aramanı mı kaçırdım?" Blender'ı bitirdiğimde soruyorum.

Üç hafta önce ayrıldıktan sonraki sabah Ivy için aldığım daiquiri bardakları barın üstünde duruyordu ve doldurmak için bir tane aldım

içkisiyle birlikte.

"Burada yeni bir yer bakıyordum ve ön tarafta sabanla işlerini bitirdiklerini gördüm. Her zamanki gibi burada olacağını düşündüm," diye cevap veriyor.

Buraya taşınmayı düşünmesi benim için yeni bir haber. Bunu yapacağını hiç düşünmemiştim.

Ivy yumuşak bir gülümsemeyle içkisini alıyor ve ben de bu kadar güzel görünürken onu burada, barın üzerinde almamak için kendimi zor tutuyorum. Ve pipeti ağzına götürdüğünde . . . Hay sikeyim.

Travis'e kaşlarını çatarak, "Şu anda babana ucuz laflar etme," diyor.

Çenesini yuvarlar. "Bana ders vermene ihtiyacım yok, Ivy. Babamı becermene rağmen annem değilsin."

Ivy'nin yanına gelerek, "Sana bir daha ağzından çıkanı kulağın duysun demeyeceğim," diye uyarıyorum.

Travis beni yakından izliyor, uzuvlarımın her bir seğirmesini inceliyor. Sırtına güven verici bir el koyduğumda başını eğiyor.

"Ne kadar sürecek?"

"Uzun sürmez," diye cevap veriyorum.

Ivy bir elini barda onun yanına koyduğum elin üzerine koyuyor. "Birkaç hafta."

"Sadece sikişmek mi?" Travis'in boğazı rahatsız edici bir yutkunmayla geriliyor.

Bakışlarını karşılıyorum ve tutuyorum. "Hayır." "Tanrı aşkına."

"Bu seni neden bu kadar rahatsız ediyor? *Baban* yıllardır umurunda bile değil." Ivy yaşlı adamın etrafına tırnak işareti koyuyor.

"Bana neyi önemseyip neyi önemsemeyeceğimi söylemeye kalkma. Bu doğru değil," diyor Travis.

Gözlerini kısıyor. "Kim diyor? Sen mi?"

"Evet, ben. Erkek arkadaşının oğlu. Bir baba ve oğlunu becermek doğru değil."

"İyi ki ikinizi de becermiyorum o zaman," diye şımarıyor.

Şimdi bana bakıyor, bakışlarında ağır bir inançsızlık var. "Bu seni hiç rahatsız etmiyor mu?"

"İkimize de sahip olduğunu mu?" "Belli ki."

Ona doğru eğilerek omurgasını okşuyorum. "Hayır. Ve nedenine dair özel bir nedene girmeden önce bunu burada bırakmanı öneririm. Zaten görmen gerekenden çok daha fazlasını gördün ve ben de hayatıma devam edip olanları unutmak istiyorum."

"Mümkün değil. Bu bok benim lanet hafızama kazındı!"

Ivy içkisinden bir yudum daha almadan önce, "O zaman yakma," diye mırıldandı.

Travis tavana bakar. "Bu çok tuhaf ve berbat bir durum." "Ben olsam onunla barışmaya çalışırdım. Öylece yok olup gitmeyecek. Artık biliyorsun. Özellikle de Ivy hamile olduğu için," diyorum.

Elimin altında geriliyor ve başını çevirip bana bakıyor. "Niko! Bu kadar açık sözlü olmana gerek yok."

Travis tökezleyerek ayağa kalktığı anda bar taburesinin ayakları gıcırdayarak yere çarpıyor. O hamle yapamadan ben hamlenin geldiğini görüyorum. Suratıma yumruk atmak için kolunu geriye sardığı anda, kolunu arkasına doğru çektim ve vücudunun ön tarafını bara bastırdım.

"Aptal olma Travis. Her şeyi iyice düşün," diye homurdandım.

"Her şeyi düşündüm! Ve seni yumruklayacağım!" diye bağırıyor, yanağı bara yapıştırılırken bile.

Ivy şimdi ayakta duruyor, fincanını göğsüne bastırmış. Suçluluk duygusu güzel gözlerini çiziyor ve onu bırakmadan önce oğlumun elimde çırpınmayı bırakmasını bekliyorum.

Ayağa kalkıyor ve hemen bir boğa gibi oflayarak etrafında dönüyor. Parmağını göğsüme sapladığında, ona izin verdim.

"Kız arkadaşlarımı sikmeye ve onları hamile bırakmaya iznin yok! Bu babaların yapacağı bir şey değil! Senin derdin ne lan?"

Soğukkanlılığımı korumak için çabalarken burun deliklerim alevleniyor. "Uzun zamandır benimle hiçbir şey yapmak istemiyorsun Travis. Bu noktada ben senin için bir baba mıyım yoksa sadece genlerini aldığın bir adam mıyım? Bu seçim uzun zamandır sana bağlıydı."

"Bu bizim geçmişimizle ilgili değil baba. Bu seninle ve şu anki davranışlarınla ilgili!"

"Onun yaptıklarının seninle bir ilgisi yok. Özür dilerim. Bu olay başladığında aklımda sen yoktun ve en yakın baba-oğul ikilisi olsaydın bile bu beni Niko'dan alıkoymazdı. Elbette, sana olan saygımdan dolayı seçimlerimi biraz daha fazla düşünürdüm, ama aynı zamanda, arkadaşlarına Niko hakkında tüm o şeyleri anlatırken bana olan saygın neredeydi?"

Ben mi? İnsanlara kötü davranıp karşılığında onlardan özel muamele görmeyi bekleyemezsin," diyerek araya giriyor Ivy.

Ne söylerse söylesin Travis'in sorunu onunla değil. Onun sorunu benimle ve bunun için onu suçlamıyorum. Ona ihanet eden benim. Yakın olmasak bile, Ivy'nin bir zamanlar değer verdiği biri olduğuna inanıyorum.

Eğer birlikte oldukları süre boyunca ona iyi davransaydı ve bir pislik gibi davranıp onu incitmeseydi, onun peşinden gitme konusunda daha isteksiz olurdu.

Yine de benim olacaktı. İkinci kez gitmesine izin vermeyecektim ve onun bunu anlamasını beklemiyorum. Onun yerinde olsaydım, anlamazdım. Denemeye bile zahmet etmezdim.

Kararlarımın arkasında dursam bile sonuçlarıyla yaşamak zorunda olan benim.

"Özür dilerim Travis. Bunun üzücü olduğunu biliyorum ve senin de bunu kabullenmeni beklemiyorum," diyerek dikkatini çekiyorum. Dişlerini sıkıyor, bar taburesini sıkıca kavırıyor. "Nasıl hissetmen gerekiyorsa öyle hisset. Ama eninde sonunda bize ısınacağını umuyorum."

"Sakın nefesini tutma," diye tükürüyor ve en yakın kabinin üzerine asılmış olan kalın cekete uzanıp onu giyiyor.

Ivy elimi tutup sıkıyor. "Ne olursa olsun, Travis, bunu yapmak için yola çıkmadım."

"Buna inanmamı mı bekliyorsun?"

"Neye inandığınız önemli değil çünkü gerçek bu."

Gözlerini bana çeviriyor, hayal kırıklığı içinde dönüp duruyor. "Biliyor musun, onu isteyip istemediğini hep merak etmişimdir. Nazik ses tonun ve sürekli yardım tekliflerinle sadece şov yaptığını sanıyordum. Meğer kız arkadaşımın peşinden nefes nefese koşuyormuşsun."

"Eski kız arkadaşım," diye düzeltiyorum soğuk bir şekilde. "Ve birlikte bebek büyüteceğim kadın."

Travis boğazını temizler ve koyu bir kahkaha atar. "İyi şanslar, Ivy. Tanrı biliyor ya, bunu denediği ilk kadınla her şeyi berbat etti."

"Çık dışarı," diye emrediyor Ivy ben daha kelimelerimi çıkaramadan. Üç adım öne çıkıp adamın yüzüne bakıyor, omurgası dik ve dişleri kamalı. "Umarım Noel'de ömür boyu sürecektir bir terapi seansı alırsın. Belki o zaman bir sürü sorununun üstesinden gelebilirsin. Hazır başlamışken kendini sevmek tekniklerini de öğrenirsin. O zamana kadar kendi başının çaresine bakabilirsin."

"Beni kovmasına izin mi vereceksin baba?" diye kahkaha atıyor. "Sen zaten gidiyordun."

"Saçmalık. Annem bunu duyduğunda-"

Ivy ileri atılır ve o da geri sıçrar. "Hazır başlamışken ona numaramı vermeyi unutma. Onunla sohbet etmek isterim."

"İkiniz de delisiniz."

Kızım ona bakıyor ve parmaklarını doğrudan yüzüne doğru oynatıyor. "Mutlu Noeller, Travis."

Travis ona başını sallıyor, bana bakıp birkaç veda sözcüğü söylemeden önce yüz ifadesinde tiksinti dalgalanıyor.

"Umarım mutlusundur."

Ivy'nin sırtına yaslanıyorum ve bakışlarını tutarken kalçasını avuçluyorum. "Öyleyim. Ve umarım mutluluğu yakında bulursun."

Cevap vermiyor. Bunun yerine ceketinin fermuarını çekip bardan hışımla çıkıyor ve ardında soğuk bir rüzgâr ve bir başka kar yığınının başka bir şey bırakmıyor.

Kapı arkasından kapanmıyor, bu yüzden Ivy kapı aralığından içeri düşen kara karşı kapıyı itmek için acele ediyor. Kaldırımın yukarısında, kar yığınları kapıdaki pencereye kadar geliyor. Travis'in kapıya ulaşmak için zorlaması gerekirdi.

Zorlanmadan buraya geldiğini ve yaptığını bulduğunu bildiğim için suçluluk duygusu içimi kemiriyor. Kasabaya geliş nedeni bu olmasa bile beni burada ziyarete geldiği zamanların sayısı bir elin parmaklarını geçmez.

O kadar yer varken neden buraya taşınmayı düşündüğünü bilmek isterdim ama sorma şansım olacağından şüpheliyim.

"Bu kesinlikle korkunçtu," diye mırıldandı Ivy, sırtı artık kapalı olan kapıya dönük bir şekilde bana doğru dönerek. "Sana yumruk atmaya çalıştı."

"Onu suçlamayın."

"Ben biliyorum! Bunun çözümü şiddet değil."

"Onun için bir cevap yok. Böyle bir şey için değil."

Çenesini inatla yukarı kaldırıyor. "Bir tane bulması gerekecek. Sen ailedensin."

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve alnından öpmek için başımı eğiyorum. "O gelene kadar odaklanmam gereken başka bir ailem var. Her ne kadar yakında onun da bu aileye katılmasını istesem de, içinden bir ses bunun hayalperest bir düşünce olduğunu söylüyor."

"Kendine gelecektir. Ona zor zamanlar yaşattığımı biliyorum. Özür dilerim. Sadece seninle konuşma şekli bana birlikte olduğumuz zamanları hatırlattı."

"Biliyorum. Benim koruyucu meleğim," diye mırıldanıyorum, ağzımı onunkine yaklaştırıp alt dudağını ısıyorum. "Eminim onu çok korkutmuştur."

"Onunla tekrar konuşmayı deneyebiliriz. Noel'den sonra ve herkes sakinleşme fırsatı bulduktan sonra. Götün teki olabilir ama o senin oğlun," diyor nefes nefese.

"Teşekkür ederim."

"Hayır, teşekkür ederim Niko. Senin sayende gelecek için heyecanlıyım." "Birlikte bir gelecek," diye onaylıyorum.

O sırtıyor, ben de aynısını yapıyorum. "Bundan daha iyisini hiç duymamıştım."

EPİLOG

IVY

JILL ELİNDE HEDİYE PAKETİ YAPILMIŞ BİR KUTUYLA BENİM DERME ÇATMA STANDIMA DOĞRU KOŞUYOR.

kollarında ve yüzünde kocaman bir gülümseme var. Ruju parlak bir Noel kırmızısı ve *az önce öpüldüm* der gibi köşelerine hafifçe bulaşmış. Bara astığım o kadar ökseotu varken, kendini birine çarparken bulursa hiç şaşırmam.

"Şunlara bak!" diye bağılıyor ve kutuyu Frosty Mug'ın köşesindeki küçük masama doğrultuyor.

Niko'nun fikriydi. Kar yağışı Snowbell Ridge sakinlerinin çoğunu dün gece evlerinde kilitli tuttuğu için Noel Pazarı bugüne alınmıştı. Şimdi, bu mavi gökyüzlü Noel arifesinde, hala bazı güzellikleri satma şansına sahip olmak isteyenler için barda birkaç küçük stant kuruldu.

Elektrik kesintisi sırasında kurduğumuz süslemeler bara sıcacık, rengarenk bir renk kattı ve ev sıcaklığında bir ortam yarattı. Terliklerim neredeyse tükendi ve sadece bir avuç kazağım kaldı.

"Mutlu Noeller Jill," diyorum ve bana ulaştığında sarılmak için kollarımı açıyorum. "Çok güzel görünüyorsun."

"Sen de öyle! Bu elbiseye bayıldım. Noel elfine benziyorsun."

Kendime ve üzerimde ki yeşil-kırmızı elbiseye bakıyorum. Dizlerime kadar uzanıyor ve döndüğümde dışarı fırlayan dolgun bir eteği var. Niko çoktan kafasını eteğime sokmuş ve ağzını üzerimde gezdiriyor.

. ..k lotum daha sonra asla geri gelmedi. Pantolonunun cebinde olduklarına eminim.

"Teşekkür ederim." Eteğimi düzeltirken yanaklarım ısınıyor. "Bugün böyle bir katılım beklemiyordum. Çok  ılgıncaydı."

"Son zamanlarda hiç dışarı çıktın mı? Dışarısı daha da vahşî. Atlı kızak kuyruğı bir saatten fazla sürdü!"

Şaşkınlıkla göz kırpıyorum. "Bu inanılmaz."

"İşî tamamen bitirdin, Ivy. Grayson daha önce bana gelecek yıl da burada kalmayı planlayıp planlamadığını sordu."

"Gerçekten mi? Yani, evet,  yleyim. Ama vay canına. Gururum okşandı."

Birdenbire sarılı kutuyu kollarıma itti. "A  ş u n u ! Ofisten geliyor."

Gülerek üstteki kurdeleyi çekiştiriyorum.  zerinde Noel Baba ş apkaları olan metalik kırmızı k ğıdı yırtıp açtığında neredeyse kendimi kötü hissedeceğim.

"Başka bir hayatta hediye paket isi olabilirdin, Jill," diye takılıyorum.

Gazeteyi hevesle elimden aldı. "Belki gelecek yıl bir stant alırım ve fazladan para kazanırım."

"Destekliyorum."

Kutu sade ve içinde ne olduğına dair bir ipucu vermiyor. Kapağı açmadan önce üst kısmından çekip bandı sıyrıyorum. İçindeki ağı  s s  nefesimi kesiyor.

"Oh, çok güzel," diye fısıldıyorum, kutusundan çıkarırken.

İşıkta tüm küçük detaylar görülebiliyor. Bir dala asmak için tasarlanmış zarif dantel sapından, süslemenin kalın bir iplik yumağı haline getirilmiş şekline ve düşük ışıkta parlaklık veren ışıtlılara kadar, çarpıcıdır.

"Birkaç gün önce alışveriş yapıyordum ve çok ş irin bir dükkanda buldum. Genelde ofiste Gizli Noel Baba yaparız ama bu yıl çok yoğun olduğumuz için bir şeyler organize edecek zamanımız olmadı, ben de aldım ve herkes de katkıda bulundu," diye açıklıyor.

"Ama sana hiçbir şey almadım. Bu çok fazla, gerçekten. Bu muhteşem," diye mırıldanıyorum, başımı sallayarak.

Elini benimkinin etrafına kapatıyor, s s  avucuma sıkıştırıyor. " ok fazla değıl. Ofisteki ilk yılın hatırlanmalı, özellikle de bu etkinliğın başarılı olması için ne kadar çok çalıştığın düşünülürse. Bu hepimizin iyi görünmesini sağıyor."

" ok da büyük bir yük değıldi," diye itiraf ediyorum, kalabalık barda Niko'yu aramaya başlamıştım bile.

Bütün sabah barın arkasında çalışmakla meşguldü ve şimdiden bir daha asla içki yapmak istemediğini duymayı bekliyorum. Zavallı adam.

Ve zavallı *ben*, dürüst olmak gerekirse. Nane likörüne olan sevgimi düşününce, umarım benim için bir istisna yapar. "Daha önce bir şey fark ettiğimi sanmıştım! Bir süredir

bana!" Jill

azarlıyor. "Ne?"

"Çekingen davranma. Scrooge'a çakıyorsun."

Gülüştüm çok gürültülü ve tuhaf, her şeyden çok bir homurtu. "Sevişmek mi?"

"Evet, sevişme. Ya da şöyle mi demeliyim, kaldırımlarınızı küreyecek birini buldunuz!"

"Tamam, evet. Ama bu biraz karmaşık-"

"Karışık olan ne?" Niko'nun sert sesi karnımda havai fişekler patlatıyor.

Jill ellerimi bırakıp kalçasını kaldırırken kaşları dans ediyor. "Arkadaşımın kaldırımlarını küreyormuşsun Niko."

"Bu cinsel bir ima mı?"

Niko'nun kaldırdığı kolunun altına giriyorum ve beni kendine çekmesine izin veriyorum. Sıcaklığı ve parfümünün kokusu, umarım bir gün bile yoksun kalmayacağım bir rahatlık hissi veriyor.

Karda mahsur kalmamızın üzerinden sadece bir gün geçti ama sanki aylar geçmiş gibi hissediyorum. Hatta yıllar. Çaba gösterirseniz balayı döneminin sonsuza kadar sürebileceğine hep inanmışımdır ve ben de öyle yapmayı planlıyorum.

"Sanırım daha önce barın arkasından kıyafetlerimin alev almasını sağlamaya çalışırken biraz fazla açık davrandın," diyorum ona.

Şakağıma bir öpücük konduruyor. "Hâlâ giyinik olduğunu düşünürsen, yeterince açık değil."

Dudaklarımı yuvarlıyorum, bir kaşım kalkıyor. "Burada çıplak dolaşmamı mı tercih ederdin?"

"Hayır." Kaşlarını çatması sesinden yeterince belli oluyor ama bunu görmek beni kıkırdatıyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"Benimle dalga geçmeye devam edeceksen belki de gidip bunu başkasına vermeliyim," diye tehdit ediyor ve elindeki fincanı bana doğru kaldırıyor.

Burnuma yaklaştırdığında nane kokusu çarpıyor. Bir rakunun artıkları kaptığı gibi bardağı kapıyorum ve geri yutuyorum.

"O her neyse ondan alacağım," diyor Jill.

"Ivy'nin Kış Öpücüğü."

Kollarımda tüylerim diken diken oluyor, pipetimin etrafında sıcak bir gülümseme oluşuyor.

Jill derin bir iç çekti ve kolumu okşadı. "İnanılmaz derecede bekarım.

Mutlu Ho-Ho-Ho o zaman. Yakında ofiste görüşürüz, tamam mı?" İçmeden duramayarak başımı salladım.

Niko ve ben hamileliğimin henüz erken olduğunu göz önünde bulundurarak hamileliğimi birkaç hafta daha kendimize saklamayı tartıştık. Ama mümkün olan en kısa sürede herkese duyurmak için sabırsızlanıyorum.

"Scrooge'un kucağına tırmanmayı ve ona Noel için ne istediğini söylemeyi unutma," diye fısıldıyor Jill yanımdan geçerken, yüzünde nazlı bir sırıtış.

İçkime kıkırdıyorum ve gitmesine izin veriyorum.

"İçki iyi mi meleşim? Daha önce bir tane getirmeye çalıştım ama çok meşguldü," diye homurdanıyor Niko.

Hasırdan uzaklaşarak ağzımı kuruluyorum ve onun beni bekleyen gözleriyle karşılaşıyorum. "Sanırım hayatımın sonuna kadar sadece bunlarla hayatta kalabilirim."

"Olmaz ama beğenmene sevindim." "Ne vızıltı ama," diye takılıyorum.

Mırıldanırken göğsü gümbürdüyor, elimi tutarak masamdan kalkıp kalabalık bara doğru ilerlememize rehberlik ediyor. Nereye gittiğimizi sorgulamıyorum, zaten biliyorum. Yalnız kalabileceğimiz tek bir yer var.

Birkaç dakika sonra ofisinin kapısını benim için açıyor ve beni içeri buyur ediyor. Bizi içeri kapatıyor ve kemer tokasıyla oynayarak kapının yanında oyalanıyor.

"Ofiste hızlıca bir şeyler içmeye hazırım ama o daiquiri'yi o kadar hızlı içtim ki önce tualete gitmem gerekebilir," diye hafifçe uyarıyorum.

"Seni şu anda almak istesem de, burada kimsenin seni duymasını istemiyorum. Sadece seni özledim, bebeğim. Sadece ikimizle bir dakika geçirmek istedim."

Kalbim göğsümden dışarı fırlamaya çalışıyor. Aniden, çok uzakta ve bu hissi paylaşıyor olmalı çünkü hemen geliyor

Bana. Göz açıp kapayınca kadar kollarına atıldım ve yatağa götürüldüm.

Bizi kenara oturtup beni kucağında sabitlediğinde bir deja vu hissi yaşıyorum.

Tırnaklarımı sakalının temiz kenarında gezdiriyorum ve burnunun ucunu öpüyorum. "Ben de seni özledim."

"Neredeyse tüm terliklerini satmışsın."

"Merak etme, sana bir çift ayırdım."

Gözlerinde gerçek bir ilgi parlıyor. "Öyle

mi?" "Elimdeki en büyük çift. Umarım

sıgarlar." "Ezilirim."

"Birinin seni nasıl huysuz biri olarak görebileceğini anlamıyorum.

Sen tam bir oyuncak ayısın."

"Sadece sana, Ivy," diyor, sanki bunu zaten bilmiyormuşum gibi.

"Mmhmm, çok şanslıyım."

Yüz ifadesi ciddileşiyor ve ellerimi ensesine götürüp oradaki saçlarla oynuyorum.

"Ben büyürken annem bana bir dilek yazdırıp Noel ağacına asmamı isterdi. Ben hep bunun saçmalık olduğunu düşünürdüm. Bana dünyadaki herhangi bir şeyi dileyebileceğimi ve bir gün gerçekleşebileceğini söylerdi. Bir milyon dolar ya da en sevdiğim futbolcunun imzalı forması. Eğer geçmişe dönüp bir kâğıda bir şey yazmayı seçebilseydim, dileyeceğim tek bir şey olurdu," diyor, sesi hiç duymadığım kadar yumuşak.

"Ne?"

"Bu. Bunların hepsi. Sen." Duraklıyor, bir elini karnımı ovmak için aramızda gezdiriyor. "Doğuracağımız bebek."

Gözlerim doluyor ve onları kırıştıtırırken burnumu çekiyorum. Yüzünü ellerimin arasına alıp burun buruna geldiğimizde sakalları avuçlarıma sürtünüyor.

"Ben de bunu
isterdim." Her
seferinde.

Kar Zarar, Faul Yok'u okuduğunuz için teŖekkür ederiz! Eğer beğendiyseniz, lütfen Amazon ve Goodreads'e yorum bırakın.

Bu Niko ve Ivy'yi ya da yan karakterlerden birkaçını son görüşünüz değil! Sevgililer Günü 2025 için geri dönecekler.

Bu karakterlerden daha fazlasını beklerken, arka listeme atlayın veya baştan başlayın!

Hokey romantizmi için Lucky Hit veya Her Greatest Mistake'e atlayın. Eğer küçük kasaba romantizmini tercih ediyorsanız, Strung Along ve Cherry Peak kasabası ilk durağınız olabilir.

Not: Ivy + Niko'nun hikayesinde Cherry Peak serisinden birkaç karakterden kısaca bahsedildi ;)

[Bültenime Ŗimdi abone olun!](#)

Tüm yayınlarımdan haberdar olmak için web siteme ve Facebook okuyucu grubuma göz atın! Hannah'nın seksi kızları ve www.hannahcowanauthor.com

TEŞEKKÜRLER

Bu kitap çok ama çok eğlenceliydi. Çok eğlendim ve bu karakterlerden daha fazlasını beklemek için sabırsızlanıyorum!

Benimle birlikte harika vakit geçiren muhteşem alfa okuyucu grubuma teşekkür ederim. Sierra, Becci, Nicole, sizi şimdiden sonsuza kadar seviyorum.

Mitchell'a, bak! Yine teşekkür bölümündeymişsin, seni muhtaç herif. Seni seviyorum.

Bu çarpıcı kapak için Silver @bittersagedesigns'a teşekkür ederiz. Kesinlikle harika. Ve editörüm Sandra @oneloveediting'e 16 kitap boyunca yapmayı hala bırakamadığım tüm hataları düzelttiği için. İç mekan grafikleri için Jordan @jordanburns_designs'a teşekkür ederiz. Sen bir kraliçesin.

Patreon'umun her üyesine bu kitapta benimle işbirliği yaptıkları için çok teşekkür ederim. Karakterlerin isimlerinden mecazlara ve başlığa kadar, bunun bir araya gelmesine yardımcı oldunuz.

Tori ve Maddy @the.bubbly.bookshelf'e sadece en büyük iki amigom ve arkadaşım oldukları için değil, aynı zamanda bu hikaye için yaptığınız çarpıcı PR kutusu çalışması için de teşekkür ederim.

Cassie @cassiescreatives'e arkadaşlığınız ve bu ikisi için yarattığınız grafikler için teşekkür ederim! Size sonsuz minnettarım.

Influencer ekibime ve ARC okuyucularıma teşekkür ederim, sizler süperstarsınız ve her gün desteğiniz için çok minnettarım. Bu kitabın haberini yayan her bir kişiye teşekkür ederim.

Ve son olarak, Ivy ve Niko için yarattığınız çarpıcı karakter çizimleri için Vic @artwithvica'ya teşekkür ederiz. MUAH!!

YAZAR HAKKINDA

Hannah, Kanada'dan en çok satan 50 yazar arasında! Oğlu ve nişanlısıyla birlikte ya hokey izliyor ya da kitap okuyor. Yazmak onun tutkusu ve bunu her gün yapabildiği için çok minnettar.

Okurlarıyla bağlantı kurmayı seviyor ve aşağıdaki yerlerden herhangi biriyle iletişime geçilebilir.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.